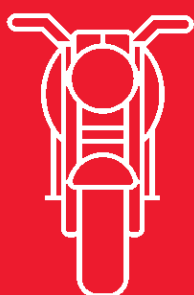

Sprawozdanie o wypłatcalności i kondycji finansowej Genertel za rok 2017 r.

Spis treści

Wstęp.....	4
Podsumowanie.....	5
A. DZIAŁALNOŚĆ I WYNIKI	9
A.1 DZIAŁALNOŚĆ.....	9
A.2 WYNIKI DZIAŁALNOŚCI UBEZPIECZENIOWEJ.....	13
A.3 WYNIKI INWESTYCJI.....	15
A.4 WYNIKI INNYCH RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI.....	16
A.5 INNE INFORMACJE	17
B. SYSTEM ZARZĄDZANIA.....	18
B.1 INFORMACJE OGÓLNE O SYSTEMIE ZARZĄDZANIA.....	18
B.2 WYMOGI DOTYCZĄCE KOMPETENCJI I REPUTACJI	23
B.3 SYSTEM ZARZĄDZANIA RYZYKIEM, W TYM WEWNĘTRZNEJ OCENY RYZYKA I WYPŁACALNOŚCI	24
B.4 WEWNĘTRZNY SYSTEM KONTROLI.....	29
B.5 FUNKCJA AUDYTU WEWNĘTRZNEGO.....	31
B.6 FUNKCJA AKTUARIALNA.....	32
B.7 OUTSOURCING	33
B.8 INNE INFORMACJE	33
C. PROFIL RYZYKA	35
C.1 RYZYKO UBEZPIECZENIOWE	35
C.2 RYZYKO RYNKOWE.....	37
C.3 RYZYKO KREDYTOWE	39
C.4 RYZYKO PŁYNNOŚCI.....	39
C.5 RYZYKO OPERACYJNE	41
C.6 INNE ISTOTNE RYZYKA.....	42
C.7 INNE INFORMACJE	43
D. WYCENA DO CELÓW WYPŁACALNOŚCI	44
D.1 DZIAŁALNOŚĆ.....	46
D.2 REZERWY TECHNICZNO-UBEZPIECZENIOWE	49
D.3 POZOSTAŁE ZOBOWIĄZANIA	53
D.4 ALTERNATYWNE METODY WYCENY	57
D.5 INNE INFORMACJE	57
E. ZARZĄDZANIE KAPITAŁEM.....	58
E.1 ŚRODKI WŁASNE	58
E.2 KAPITAŁOWY WYMÓG WYPŁACALNOŚCI I MINIMALNY WYMÓG KAPITAŁOWY	64
E.3 STOSOWANIE PODMODUŁU RYZYKA CEN AKCJI OPARTEGO NA CZASIE TRWANIA W OBLICZANIU KAPITAŁOWEGO WYMOGU WYPŁACALNOŚCI	64
E.4 RÓŻNICE MIĘDZY FORMUŁĄ STANDARDOWĄ A STOSOWANYM MODELEM WEWNĘTRZNYM	64
E.5 NIEZGODNOŚĆ Z MINIMALNYM WYMOGIEM KAPITAŁOWYM I NIEZGODNOŚĆ Z KAPITAŁOWYM WYMOGIEM WYPŁACALNOŚCI	67
E.6 INNE INFORMACJE	67
Załączniki.....	68
Glosariusz.....	87

Sprawozdanie biegłego rewidenta.....89

Wstęp

Niniejsze „Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej” spółki Genertel stanowi informację roczną za rok obrotowy 2017, sporządzoną w oparciu o postanowienia rozdziału XII rozporządzenia delegowanego (UE) nr 2015/35 (dalej „rozporządzenie delegowane”), zmienione rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 2019/981, które integruje dyrektywę nr 2009/138/WE w sprawie systemu Wypłacalność II (dalej „Dyrektywa”).

Zasady określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2452, zmienionym i poprawionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/2019, mają również zastosowanie do tego dokumentu.

Niniejsze sprawozdanie zawiera informacje wymagane na mocy rozporządzenia IVASS nr 33 z dnia 6 grudnia 2016 r. i jest zgodne z postanowieniami włoskiego dekretu legislacyjnego z dnia 7 września 2005 roku n 209 (Codice delle Assicurazioni Private lub CAP), zmienionego włoskim dekretem legislacyjnym z dnia 12 maja 2015 roku n 74, zawierającego ogólne zasady wyceny aktywów i pasywów dla celów nadzorczych. Ponadto wzięto pod uwagę aspekty podkreślone przez IVASS w biuletynie inwestorskim z dnia 28 marca 2018 r.

Dokument ten odzwierciedla wytyczne zawarte w polityce ujawniania informacji publicznych Spółki, będącej częścią *Polityki sprawozdawczości nadzorczej i ujawniania informacji publicznych* przyjętej przez Zarząd Genertel w dniu 8 marca 2018 r. Polityka ta określa role, obowiązki i procesy identyfikacji, oceny, zarządzania i monitorowania informacji ilościowych i jakościowych podlegających ujawnieniu publicznemu.

Informacje dotyczące opisu działalności Genertel i wyników osiągniętych w 2017 r. są zgodne z informacjami zawartymi w sprawozdaniu finansowym Spółki za 2017 r. Informacje porównawcze z wynikami za 2016 r. przedstawiono zgodnie z art. 293 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia delegowanego.

Aby umożliwić porównanie pozycji bilansowych z roku obrotowego 2017 z danymi bilansu Wypłacalność II, pozycje aktywów i pasywów tam ujęte zostały przeklasyfikowane na podstawie pozycji we wzorze bilansu Wypłacalność II, przewidzianym w poszczególnym QRT.

W publicznym ujawnieniu informacji, o którym mowa w niniejszym Sprawozdaniu, wartości wyrażone w kwotach pieniężnych wyrażone są w tysiącach euro, które reprezentują walutę funkcjonalną, w której Genertel prowadzi działalność; kwoty zaokrąglą się do pierwszego miejsca po przecinku, chyba że wskazano inaczej, w związku z czym suma zaokrąglonych kwot może nie we wszystkich przypadkach pokrywać się z zaokrągloną sumą.

Spółka systematycznie zawiera transakcje w walutach obcych i stosuje rachunkowość wielowalutową, korzystając z postanowień art. 89 ust. 2 Kodeksu ubezpieczeń prywatnych. Wszystkie pozycje w walutach obcych zostały przeliczone na euro po kursach wymiany z dnia 31 grudnia 2017 r., zgodnie ze wskaźnikami wymiany zastosowanymi przy sporządzaniu Zintegrowanego Sprawozdania Roczno i Sprawozdania Finansowego Spółki za 2017 r.

Zgodnie z art. 55 dyrektywy „Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej” Genertel zostaje zatwierdzone przez Zarząd Spółki w dniu 4 maja 2018 roku.

Wszystkie wzory formularzy sprawozdawczych zawierających dane ilościowe (QRT) wymagane na mocy art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2452, zmienionego i poprawionego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/2190, są załączone do niniejszego Sprawozdania.

Od 2016 r. Spółka posiada zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego częściowego do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności; w związku z tym wzory formularzy sprawozdawczych zawierających dane ilościowe (QRT) i niniejsze sprawozdanie zostały przygotowane zgodnie z przyjętym modelem.

Sekcje D „Informacje na temat wyceny do celów wypłacalności” i E.1 „Środki własne” zostały zbadane zgodnie z art. 47-septies, ust. 7 CAP przez EY S.p.A., wybraną do przeprowadzenia badania ustawowego na lata 2015-2023, zgodnie z wnioskiem Istituto di Vigilanza sulle Assicurazioni (IVASS) zawartym w biuletynie inwestorskim z dnia 7 grudnia 2016 r.

Sprawozdanie jest publikowane na stronie internetowej Spółki www.genertel.it, w sekcji „Chi Siamo” oraz na stronie internetowej najwyższego zakładu dominującego, Assicurazioni Generali, www.generali.com.

Podsumowanie

Niniejsze sprawozdanie zawiera najważniejsze informacje dotyczące spółki Genertel, godnie z wymogami art. 292 rozporządzenia delegowanego oraz dokumentu EIOPA – Bos/17-310 z dnia 18 grudnia 2017 r. dotyczącego:

- strategii i modelu biznesowego Spółki;
- działań i wyników w okresie referencyjnym;
- systemu zarządzania;
- profilu ryzyka;
- oceny na potrzeby wypłacalności aktywów i pasywów, sporządzonej zgodnie z zasadami określonymi w art. 75 do 86 dyrektywy oraz rozporządzenia delegowanego i rozporządzenia IVASS nr 18/2016 oraz nr 34/2017 z jakościowym wyjaśnieniem głównych różnic w porównaniu do wartości, które można wywnioskować ze sprawozdań finansowych;
- zarządzania kapitałem, które obejmuje informacje dotyczące kapitałowego wymogu wypłacalności, minimalnego wymogu kapitałowego, a także środków własnych dopuszczonych na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności.

Okresem referencyjnym niniejszego sprawozdania jest rok obrotowy trwający od 1 stycznia do 31 grudnia 2017 roku.

STRATEGIA I MODEL BIZNESOWY

Strategia Spółki opiera się na silnej obecności marki na głównych stronach internetowych i w wyszukiwarkach, ciągłym poszukiwaniu innowacyjnych kanałów dystrybucji, takich jak tzw. agregatory, producenci samochodów i dealerzy samochodowi, oraz strategii produktowej opartej na nowych technologiach. Ponadto, za pośrednictwem swojego centrum kontaktowego, Spółka pozostaje blisko swoich klientów, nawet na etapie posprzedażowym i rozliczeniowym, zapewniając zawsze spersonalizowaną i terminową obsługę, również przy użyciu innowacyjnych technologii, takich jak czat na żywo, który został skonsolidowany w 2016 roku.

W świetle danych rynkowych z 2016 r. można spodziewać się stopniowej, choć powolnej, rewizji w górę średnich składek w 2017 r. i kolejnych dwóch latach, co doprowadzi do stopniowego ożywienia rynku i stymulacji przepływu klientów między firmami, a także przyspieszenia wzrostu rynku ubezpieczeń bezpośrednich zawieranych na odległość.

W tym kontekście strategia Genertel ma na celu utrzymanie docelowej rentowności, która z czasem uczyniła ją jedną z wiodących włoskich firm ubezpieczeniowych zawierających umowy na odległość pod względem rentowności.

Wyniki rynkowe w 2017 r. wykazały utrzymywanie się wysokiej konkurencyjności cenowej w segmencie OC komunikacyjnego, pomimo znacznego spadku średniej składki i wynikającej z tego stopniowej erozji wskaźników technicznych obserwowanej już w poprzednich latach.

Chociaż spowolnione przez rosnące podejście do porównywania cen i możliwy wpływ zmian regulacyjnych na segment czarnych skrzynek, w ciągu najbliższych trzech lat spodziewane jest ożywienie działalności w zakresie ubezpieczeń OC komunikacyjnego, która obecnie nie jest technicznie zrównoważona.

W kategorii ubezpieczeń pojazdów i pozostałych ubezpieczeniach majątkowych oczekiwany jest umiarkowany wzrost w ciągu trzech lat, czemu sprzyja wzrost liczby nowych rejestracji oraz scenariusz gospodarczy, ze szczególnym wzrostem w zakresie ubezpieczeń społecznych (zdrowotnych).

W tym kontekście spółka Genertel będzie realizowała cele wzrostu, jednocześnie maksymalnie koncentrując się na inicjatywach cenowych, mających na celu poprawę profilowania klientów i rentowności portfela, a także poprawę efektywności procesów i kosztów.

Jednocześnie, zgodnie z charakterystycznym dla spółki stylem innowacyjności, oferta ubezpieczeń zarówno w segmencie komunikacyjnym, jak i innych niż komunikacyjny będzie dalej odnawiana.

W odniesieniu do ewolucji kanałów, w trzyletnim okresie, zgodnie z celem ukierunkowania na klienta (Client Centricity), oprócz utrzymania doskonałej jakości usług oferowanych za pośrednictwem kanału telefonicznego, kanały cyfrowe będą dalej rozwijane, aby zagwarantować klientowi dodatkowy sposób kontaktu ze Spółką, a wydajność i usługi świadczone za pośrednictwem platformy internetowej będą stopniowo ulepszone.

Aby wesprzeć wzrost, rozwój alternatywnych kanałów będzie kontynuowany poprzez zwiększenie działalności w porównywarkach i u dealerów samochodowych. Maksymalny nacisk zostanie również położony na sprzedaż krzyżową produktów komunikacyjnych i innych niż komunikacyjne oraz sprzedaż dodatkowych ubezpieczeń do podstawowych produktów w zakresie pojazdów mechanicznych i innych niż pojazdy mechaniczne. Wreszcie, poza fazą oferty, cele w zakresie rentowności będą również wspierane przez zarządzanie likwidacją szkód silnie zorientowane na kontrolę kosztów, powierników i zapobieganie oszustwom („intelligentne roszczenia”).

DZIAŁALNOŚĆ I WYNIKI (CZĘŚĆ A)

Genertel S.p.A. jest spółką prowadzącą działalność w zakresie ubezpieczeń majątkowych. Genertel S.p.A. jest w 100% kontrolowana przez Genertellife S.p.A. i podlega zarządzaniu i koordynacji Assicurazioni Generali S.p.A.

Główne obszary działalności dotyczą produktów komunikacyjnych (ubezpieczenia OC pojazdów i ubezpieczenia dodatkowe).

Portfel wyniósł łącznie 394 823 tys. w składkach, co oznacza spadek w porównaniu z 2016 rokiem ze względu na utrzymującą się miękką fazę rynku referencyjnego, pomimo pozytywnego wkładu ubezpieczeń dodatkowych udzielonych poprzez kanał partnerstw motoryzacyjnych.

Elementy, które wpłynęły na wynik finansowy opisano szczegółowo w sekcji A tego dokumentu.

SYSTEM ZARZĄDZANIA (CZĘŚĆ B)

Spółka przyjęła system zarządzania, na który składają się: system zarządzania zgodny z tzw. modelem tradycyjnym, oparty na obecności walnego zgromadzenia, zarządu – który przekazał część swoich uprawnień Dyrektorowi zarządzającemu, dyrektora generalnego oraz komisji rewizyjnej, systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem oraz zasad dotyczących wymagań profesjonalizmu i reputacji (Fit&Proper) oraz outsourcingu. Struktura ta jest zgodna ze strukturą zdefiniowaną na poziomie Grupy.

Przyjęty w Spółce system kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem charakteryzuje się występowaniem trzech „linii obrony”: funkcji operacyjnych, funkcji kontrolnych poziomu drugiego (zarządzanie ryzykiem, zapewnianie zgodności i funkcja aktuarialna) oraz funkcji kontrolnych poziomu trzeciego (audyt wewnętrzny).

Spółka przyjęła model organizacyjny spółek kraju Włochy, który przewiduje, że funkcje kontrolne drugiego i trzeciego poziomu są scentralizowane w Generali Italia i realizują działania wymagane przez prawo również na rzecz Genertel S.p.A. w oparciu o odpowiednie umowy outsourcingowe.

System zarządzania nie uległ istotnym zmianom w stosunku do roku poprzedniego.

PROFIL RYZYKA (CZĘŚĆ C)

Spółka Genertel jest głównie narażona na ryzyko związane z ubezpieczeniami majątkowymi i kredytowymi. Charakter tych ryzyk oraz ogólny opis profilu ryzyka Spółki zostały opisane w części C.

Genertel posiada od 2016 roku zezwolenie Instytutu Nadzoru na stosowanie częściowego modelu wewnętrznego do pomiaru ryzyka finansowego, kredytowego i ubezpieczeniowego w zakresie ubezpieczeń majątkowych/na życie. Częściowy model wewnętrzny zapewnia dokładną reprezentację głównych ryzyk, mierząc nie tylko wpływ każdego ryzyka z osobna, ale także ich łączny wpływ na środki własne Spółki. Ryzyka operacyjne mierzone są natomiast za pomocą Formuły Standardowej, zintegrowanej z ilościową i jakościową oceną ryzyka.

WYCENA DO CELÓW WYPŁACALNOŚCI (CZĘŚĆ D)

Niniejsza sekcja opisuje kryteria i metodologie wyceny stosowane przez Genertel w celu określenia wartości aktywów i zobowiązań dla celów wypłacalności („wartość godziwa”).

W 2017 r. spółka Genertel odnotowała znaczny wzrost nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami wycenianymi w „wartości godziwej” w porównaniu do wartości odnotowanych w zintegrowanym sprawozdaniu rocznym i bilansie za 2017 r., w wyniku zastosowania różnych kryteriów. Główne różnice zostały podsumowane w poniższej tabeli.

	Wartość zgodnie z systemem Wypłacalność II na dzień 31.12.2017	Wartości bilansowe na dzień 31.12.2017r
Działalność nietechniczna	1 149 679	1 143 158
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe netto od kwot możliwych do odzyskania z reasekuracji	781 131	834 185
Zobowiązania nietechniczne	53 710	47.480
Nadwyżka aktywów nad pasywami	314 837	261 493

Szczegółowa analiza skutków i różnic istniejących pomiędzy podstawami, metodami wyceny i informacjami, przetwarzanymi na potrzeby sprawozdania finansowego z informacjami ze sprawozdania o wypłacalności Spółki za rok 2017, dostępna jest w części D dokumentu.

W porównaniu do 2016 r., w roku 2017 nie nastąpiły zmiany w kryteriach wyceny stosowanych do kalkulacji wartości aktywów i pasywów.

ZARZĄDZANIE KAPITAŁEM (CZĘŚĆ E)

Zasady przewodnie zarządzania kapitałem Spółki określa konkretna polityka, przyjęta spójnie z odpowiednią polityką Grupy. Polityka ta ma na celu stworzenie zintegrowanego podejścia do zarządzania środkami własnymi Grupy zgodnie z wymogami regulacyjnymi oraz z uwzględnieniem stosunku do ryzyka i strategii zadeklarowanych przez samą Grupę.

Współczynnik wypłacalności Genertel (*Economic Solvency Ratio*¹ – ESR) na dzień 31 grudnia 2017 r. wynosi 201%, jak przedstawiono poniżej.

	31/12/2017	31/12/2016	Zmiana
Dopuszczone środki własne	314 837	279 090	35 747
Kapitałowy wymóg wypłacalności	156 983	178 943	-21 960
Nadwyżka środków własnych nad wymogiem kapitałowym	157 854	100 147	57 707
Wskaźnik wypłacalności	201%	156%	

Pozycja wypłacalności Spółki wzmocniła się w porównaniu z 2016 r. dzięki pozytywnemu wpływowi wartości godziwej inwestycji i pozytywnemu trendowi wartości godziwej rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Sytuację finansową na dzień 31 grudnia 2017 roku opisano w części E, która zawiera szczegółowy przegląd struktury środków własnych i kapitałowych wymogów wypłacalności.

Wpływ korekty z tytułu zmienności na środki własne przedstawiono na poniższym wykresie:

Czynnik ryzyka	Delta środków własnych
Stopa procentowa W GÓRĘ +50 pb	4%
Stopa procentowa W DÓŁ -50 pb	-5%
Środki własne W DÓŁ -25%	-7%
Nieruchomość W DÓŁ -25%	-2%
Spread korporacyjny +50 pb	1%
Spread BTP +100 pb	-9%

Środki własne dopuszczone na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki składają się z podstawowych środków własnych określonych w ramach modelu wewnętrznego częściowego (Partial Internal Model — PMI); spółka Genertel nie posiada żadnych pozycji kapitałowych sklasyfikowanych jako uzupełniające środki własne, ani nie wystąpiła do organu nadzoru o zatwierdzenie jakichkolwiek pozycji do takich celów.

Zgodnie z wymogami dyrektywy podstawowe środki własne definiuje się jako sumę nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami, pomniejszoną o kwotę akcji własnych i dywidend przeznaczonych do podziału oraz powiększoną o wartość zobowiązań podporządkowanych, jeżeli występują.

Podstawowe środki własne można podzielić na trzy kategorie, w zależności od cech, jakie posiadają.

Skład podstawowych środków własnych wg kategorii na dzień 31.12.2017 r

	Ogółem	Kategoria 1 nieograniczona	Kategoria 1 ograniczona	Kategoria 2	Kategoria 3
Kapitał zakładowy subskrybowany i opłacony	23 000	23 000	0	0	0
Nadwyżka ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości	0	0	0	0	0
Rezerwy uzgodnieniowe	291 837	291 837	0	0	0
Zobowiązania podporządkowane	0	0	0	0	0
Podstawowe środki własne ogółem po odliczeniach	314 837	314 837	0	0	0

¹Economic Solvency Ratio jest regulacyjnym wskaźnikiem wypłacalności określonym przy użyciu częściowego wewnętrznego modelu do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki.

Dopuszczalność środków własnych na pokrycie wymogów wypłacalności przedstawiono w poniższych tabelach.

Środki własne dopuszczalne na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR)

Kategoria	31/12/2017			31/12/2016			Dopuszczalność
	Kwota	SCR	Współczynnik	Kwota	SCR	Współczynnik	
Kategoria 1	314 837	156 983	201%	269 943	178 943	150,9%	Współczynnik większy niż 50%
Kategoria 2	0	156 983	0%	0	178 943	0%	
Kategoria 3	0	156 983	0%	9 147	178 943	5,1%	Współczynnik mniejszy niż 15%
Suma kategorii 2 i kategorii 3	0	156 983	0%	9 147	178 943	5,1%	Współczynnik mniejszy niż 50%
Wynik wypłacalności	314 837	156 983	201%	279 090	178 943	156%	

Środki własne dopuszczalne na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego

Kategoria	31/12/2017			31/12/2016			Kryteria dopuszczalności
	Dopuszczalna kwota	MCR	Współczynnik	Dopuszczalna kwota	MCR	Współczynnik	
Kategoria 1	314 837	70 642	446%	269 943	80 524	335%	Współczynnik większy niż 80%
Kategoria 2	0	70 642	0%	0	80 524	0%	Współczynnik mniejszy niż 20%

A. DZIAŁALNOŚĆ I WYNIKI

A.1 DZIAŁALNOŚĆ

NAZWA, FORMA PRAWNA SPÓŁKI I INNE INFORMACJE

Genertel S.p.A. jest spółką prowadzącą działalność w zakresie ubezpieczeń majątkowych.

Siedziba firmy znajduje się pod adresem via Machiavelli 4, Triest, Włochy.

Kapitał zakładowy 23.000.000,00 € w całości opłacony.

Numer identyfikacji podatkowej i numer wpisu do Rejestru firm w Wenecji Julijskiej 00171820327.

Certyfikowana poczta elektroniczna: legale.compliance@pec.genertel.it

A.1.2 NAZWA I DANE ORGANU NADZORCZEGO ODPOWIEDZIALNEGO ZA NADZÓR FINANSOWY SPÓŁKI I GRUPY KAPITAŁOWEJ, DO KTÓREJ NALEŻY

Organem odpowiedzialnym za nadzór nad Spółką jest IVASS, czyli Istituto per la Vigilanza sulle Assicurazioni, którego dane kontaktowe podano poniżej:

IVASS

Istituto per la Vigilanza sulle Assicurazioni

via del Quirinale 21

00187 Roma

Tel: +39 06 421331

Certyfikowana poczta elektroniczna: ivass@pec.ivass.it

Spółka Genertel jest zarejestrowana pod numerem 1.00050 w Rejestrze firm ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych prowadzonym w IVASS. Genertel należy do Grupy Generali, zarejestrowanej pod nr. 026 w Rejestrze grup ubezpieczeniowych prowadzonym przez IVASS.

NAZWA I DANE KONTAKTOWE AUDYTORA ZEWNĘTRZNEGO

EY S.p.A. jest spółką powołaną do audytu ustawowego Genertel na lata 2015-2023. Poniżej znajdują się jej dane kontaktowe:

EY S.p.A.

Siedziba firmy znajduje się pod adresem via Po, 32 – 00198 Rzym

Zatwierdzony kapitał zakładowy 3.250.000,00 EUR, subskrybowany i opłacony na kwotę 3.100.000,00 EUR, wpłacony w całości.

Kod podatkowy i rejestr spółek w Rzymie 00434000584

Wpisana do Rejestru Biegłych Rewidentów nr 70945 opublikowanego w Dzienniku Urzędowym. Suplement 13 - IV Seria Specjalna z dnia 17/2/1998, Specjalny Rejestr Firm Audytorskich

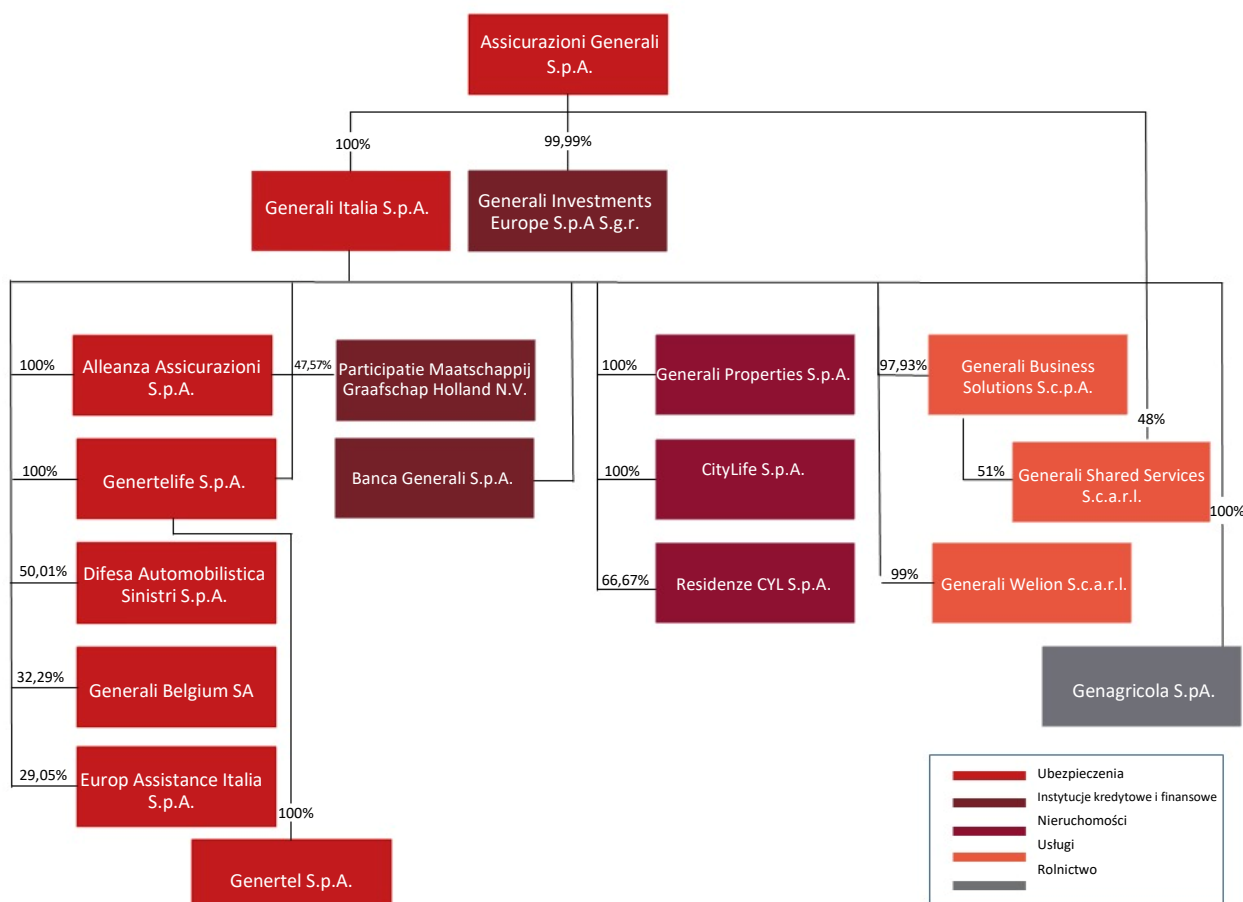
Dodatkowa siedziba operacyjna w Largo Don Francesco Bonifacio – 34125 Triest.

A.1.4 OPIS POSIADACZY UDZIAŁÓW KWALIFIKOWANYCH W SPÓŁCE

Spółka jest w całości kontrolowana przez Genertellife S.p.A. z siedzibą w Mogliano Veneto, via Ferretto 1. Genertel podlega zarządzaniu i koordynacji Assicurazioni Generali S.p.A.

OPIS POZYCJI SPÓŁKI W STRUKTURZE PRAWNEJ GRUPY ORAZ WYKAZ SPÓŁEK ZALEŻNYCH, POWIĄZANYCH Z TYTUŁU POSIADANYCH UDZIAŁÓW KAPITAŁOWYCH I PODLEGAJĄCYCH ZARZĄDZANIU WG JEDNOLITYCH ZASAD

Struktura organizacyjna Grupy Generali we Włoszech została przedstawiona poniżej. Genertel jest spółką zależną należącą w całości do Genertellife, która z kolei jest spółką zależną należącą w całości do Generali Italia.

Generali Investments Europe jest spółką wewnętrzną zarządzającą inwestycjami Grupy Generali, bezpośrednio kontrolowaną przez najwyższy zakład dominujący. GBS świadczy usługi głównie na rzecz włoskich firm ubezpieczeniowych Grupy, związane z działalnością w zakresie technologii informatycznych, operacji, zakupów, logistyki usług ogólnych i zarządzania obiektami, administracji budżetowej i podatkowej, zasobów ludzkich i doradztwa prawnego. GSS jest globalnym dostawcą usług infrastruktury IT dla spółek Grupy Generali, której celem jest ustanowienie jednego, scentralizowanego zarządzania, konsolidacja centrów danych, standaryzacja infrastruktury, obniżenie kosztów świadczenia usług IT i zdefiniowanie wspólnych poziomów usług dla Grupy.

Generali Welion to nowa zintegrowana spółka zajmująca się opieką społeczną, która będzie oferować innowacyjne usługi od zdrowia po elastyczne świadczenia, utworzona pod koniec 2017 roku.

WYKAZ SPÓŁEK ZALEŻNYCH I W KTÓRE DOKONANO INWESTYCJI

Poniżej znajduje się lista spółek zależnych Genertel i w które dokonano inwestycji. Wskazany udział posiadany dotyczy zarówno kontroli bezpośredniej, jak i pośredniej i odpowiada udziałowi w głosach przysługujących Spółce:

Lista spółek zależnych i spółek, w których dokonano inwestycji

Nazwa firmy	Kraj	Posiadane udziały
Generali Business Solutions S.c.p.A.	WŁOCHY	0,25%
Banca Generali S.p.A.	WŁOCHY	0,43%
Welion S.c.a.r.l.	WŁOCHY	1,00%
Generali Innovation Center for Automobile Repairs S.c.a.r.l.	WŁOCHY	0,25%

A.1.6 ISTOTNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI SPÓŁKI ORAZ ISTOTNE OBSZARY GEOGRAFICZNE, NA KTÓRYCH SPÓŁKA PROWADZI DZIAŁALNOŚĆ

Genertel jest spółką Grupy Generali, która działa poprzez następujące kanały dystrybucji: telefon, internet, agregatory, brokerzy i bancassurance, oferując swoim klientom głównie produkty w zakresie OC samochodu w segmencie detalicznym.

Spółka nie prowadzi działalności ubezpieczeniowej ani w ramach swobody świadczenia usług, ani za pośrednictwem oddziałów w Unii Europejskiej lub gdziekolwiek indziej.

Genertel prowadzi wyłącznie bezpośrednią działalność ubezpieczeniową.

A.1.7 ISTOTNE WYDARZENIA W 2017 ROKU

Poniżej przedstawiono istotne wydarzenia, które miały miejsce w roku obrotowym 2017:

W pierwszym semestrze:

- wzmocnienie świadomości marki poprzez sponsoring wspólnej kampanii Genertel i Genertellife „Wartość różnicy”, emitowanej na głównych kanałach Rai i Sky oraz na stronach internetowych głównych dzienników ogólnokrajowych (Il Corriere della Sera, Il Sole24Ore, La Repubblica);
- kontynuacja publikacji treści w różnych portalach społecznościowych — Facebook, Twitter i Instagram — w których obecny jest oficjalny profil Spółki;
- wydanie nowej aplikacji Genertel i Genertellife z ulepszonym wyglądem i doświadczeniem użytkownika oraz wzbogaconej o nowe funkcje;
- podpisano partnerstwo cobrandingowe z IlSole24Ore.it, w ramach którego opracowano materiały wideo do kolumny Breakfast Economy. Format był wspierany przez planowanie cyfrowe na stronach informacyjnych z portfolio IlSole24Ore.it.

W drugim semestrze:

- aktywacja usługi „Welcome Chat”, która pozwala dowiedzieć się więcej o funkcjach zakupionego ubezpieczenia i jak najlepiej wykorzystać oferowaną ochronę;
- wprowadzenie trzech nowych ubezpieczeń dodatkowych OC komunikacyjnego: NNW Psa i Kota, AC Dzikie Zwierzęta oraz Ochrona przed szkodami spowodowanymi przez nieubezpieczone pojazdy;
- promocja działań w zakresie generacji leadów poprzez intensywne wykorzystanie bezpośredniego marketingu e-mailowego i reklam w wyszukiwarkach oraz działań displayowych. Wreszcie, przeprowadzono inicjatywy sprzedaży krzyżowej z bezpośrednim marketingiem e-mailowym względem bazy klientów;
- znaczące wzmocnienie partnerstwa z wieloma głównymi producentami samochodów, umowy dystrybucyjne z głównymi brokerami oraz kontynuacja marketingu poprzez wspólnoty interesów i kanał Bancassurance produktów komunikacyjnych i innych niż komunikacyjne.

A.1.8 OGÓLNY TREND GOSPODARCZY

Poniższa tabela przedstawia podsumowanie wyniku gospodarczego za dany rok, wykazanego w sprawozdaniu finansowym Spółki na dzień 31 grudnia 2017 roku.

	Rok finansowy 2017	Rok finansowy 2016
Składki netto	394 823	420 253
Zmiana rezerw techniczno-ubezpieczeniowych	1 357	216
Poniesione techniczne koszty ubezpieczenia	-329 747	-334 221
Koszty zarządzania	-66 439	-69 645
Pozostałe przychody i opłaty techniczne	-2 365	-3 529
Wynik aktywności ubezpieczeniowej	-2 371	13 074
Wynik zwykłego zarządzania finansami	34 289	37 062
Pozostałe zwykłe przychody i koszty	-6 376	-3 765
Wynik zwykłego zarządzania finansami	27 913	33 297
Wpływy netto z realizacji inwestycji długoterminowych	0	412
Inne nadzwyczajne przychody i koszty	1 087	-869
Wynik nadzwyczajnego zarządzania finansami	1 087	-457
Wynik przed opodatkowaniem	26 629	45 914
Podatki	-8 509	-12 994
Wynik netto za rok	18 120	32 920

Zysk za okres wyniósł 18 120 tys. (32 920). Na wynik ten istotny wpływ mają:

- saldo działalności ubezpieczeniowej (wynik operacyjny) w wysokości -2 371 tys. (13 074 tys.), głównie w wyniku następujących czynników:
 - składki zmalały w porównaniu do stanu na 31.12.2016, ale powstrzymały oczekiwany spadek dzięki pozytywnemu wkładowi ubezpieczeń pojazdów sprzedawanych za pośrednictwem dealerów marki Mercedes;
 - w detalicznym sektorze motoryzacyjnym, dzięki ostrożnej polityce zmiany cen, sektor odnowień z nawiązką zrekompensował niższy wkład nowych ubezpieczeń;
 - odpowiedni współczynnik szkodowości dyskontuje głównie utracone składki poprzednich generacji;
 - na koszty wpływają trendy produkcyjne, chociaż składnik kosztów akwizycji poprawia się dzięki starannej polityce zarządzania kosztami marketingu i realizacji (poczta, telefon itp.), co pozwoliło zrównoważyć wyższe koszty prowizji wynikające ze wzrostu u agregatorów i brokerów.
- saldo ze zwykłej działalności (obejmujące zwykłą działalność finansową oraz pozostałe przychody i koszty nietechniczne) w wysokości 27 913 tys. (33 297 tys.); wynik ten odzwierciedla przede wszystkim niższe przychody z komponentu stałego dochodu i wyższe korekty wartości w porównaniu z tym samym okresem poprzedniego roku, tylko częściowo skompensowane przez komponenty realizacji, niekorzystny trend kursu wymiany euro do dolara oraz korzyści wynikające z odnowienia krajowego zbiorowego układu pracy;
- saldo działalności nadzwyczajnej wynoszące, które w porównaniu do analogicznego okresu poprzedniego roku obrotowego charakteryzuje się wyższym udziałem składnika podatków z poprzednich lat obrotowych;
- podatki odzwierciedlają niższy zysk i zmniejszony wkład tak zwanego ACE (Pomoc na rzecz wzrostu gospodarczego — efektem jest to, że niepodzielone zyski generują 4,75% odliczenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu).

A.2 WYNIKI DZIAŁALNOŚCI UBEZPIECZENIOWEJ**ZARZĄDZANIE DZIAŁALNOŚCIĄ UBEZPIECZENIOWĄ W ZAKRESIE UBEZPIECZEŃ INNYCH NIŻ NA ŻYCIE****Wynik działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie**

	Rok finansowy 2017	Rok finansowy
Składki netto	394 823	420 253
Zmiana rezerw techniczno-ubezpieczeniowych	1 357	216
Poniesione techniczne koszty ubezpieczenia	-329 747	-334 221
Koszty zarządzania	-66 439	-69 645
Pozostałe przychody i opłaty techniczne	-2 365	-3 529
Wynik aktywności ubezpieczeniowej	-2 371	13 074
Współczynnik strat	83,2%	79,5%
Wskaźnik kosztów całkowitych	16,9%	16,5%
Koszty akwizycji/składki netto	11,6%	11,9%
Koszty administracyjne/składki netto	5,3%	4,6%
Połączony współczynnik	100,1%	96,0%

Jak już podkreślono, saldo działalności ubezpieczeniowej (wynik operacyjny) zmieniło się z 13 074 tys. na -2 371.

Według danych opracowanych przez ANIA, w pierwszych dziewięciu miesiącach 2017 r. rynek ubezpieczeń majątkowych odnotował wzrost przychodów ze składek (w ujęciu porównywalnym) rok do roku (+0,4%). Z kolei sektor komunikacyjny kontynuował swój negatywny trend w trzecim kwartale 2017 r., odnotowując spadek o -1,2% z powodu dalszego spadku w segmencie OC komunikacyjnego, która szósty rok z rzędu wykazywała malejące składki (-2,8%), nie skompensowane wzrostem w linii ubezpieczeń pojazdów (+7,0%). Z drugiej strony, segment ubezpieczeń innych niż komunikacyjne utrzymał tendencję wzrostową, zamykając trzeci kwartał 2017 r. z +2% wzrostem i napędzając rozwój całego rynku ubezpieczeń innych niż komunikacyjne w pozytywnym kierunku.

Pogorszenie koniunktury w segmencie OC komunikacyjnego wynikało z utrzymującej się konkurencyjności cenowej, która charakteryzowała również rok 2017, pomimo znacznego spadku średniej składki i wynikającej z niego stopniowej erozji wskaźników technicznych obserwowanej już w poprzednich latach.

W tym konkurencyjnym otoczeniu Spółka prowadziła politykę rewizji swojej oferty w celu utrzymania rentowności, odnotowując przychody ze składek w wysokości 405 352 tys. (431 209 tys.), co stanowi spadek o 6% w porównaniu z rokiem poprzednim (-3,5%).

Ogółem, segment ubezpieczeń komunikacyjnych (339 052 tys.) wykazał spadek (-6,1%), a segment ubezpieczeń innych niż komunikacyjne (66 300 tys.) podążał za tym samym trendem, głównie ze względu na spadek wolumenu komunikacyjnych ubezpieczeń dodatkowych do OC udzielonych za pośrednictwem różnych kanałów.

Załączony formularz S.05.01.02 — Składki, odszkodowania oraz koszty został sporządzony z punktu widzenia księgowego, tj. przy zastosowaniu włoskich zasad rachunkowości, i częściowo przedstawia wynik działalności ubezpieczeniowej Spółki, określając jedynie informacje dotyczące składek, odszkodowań i kosztów w obszarach obowiązywania systemu Wypłacalność II. Różnica w stosunku do wyniku przedstawionego w powyższej tabeli wynika z salda pozostałych przychodów technicznych, pozycji nieuwzględnionej w formularzu. Formularz S.05.02.01 – Składki, odszkodowania oraz koszty wg kraju, załączony do niniejszego sprawozdania, również odnosi się do tej sekcji.

Składki brutto na ubezpieczenia na życie według obszaru działalności

	Składki brutto		
	Rok finansowy 2017	Rok finansowy	Zmiana
Ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych	1 762	2 145	-17,9%
Ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów	18 268	20 450	-10,7%
Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu	278 470	310 143	-10,2%
Inne ubezpieczenie pojazdów mechanicznych	60 295	50 556	19,3%
Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe	287	305	-5,9%
Ubezpieczenie od ognia i innych szkód rzeczowych	10 877	9 477	14,8%
Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ogólnej	3 751	3 916	-4,2%
Ubezpieczenia kredytów i poręczeń	0	0	0,0%
Ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej	6 735	7 447	-9,6%
Ubezpieczenie świadczenia pomocy	19 825	21 217	-6,6%
Straty finansowe różnego rodzaju	5 082	5 553	-8,5%
Ogółem	405 352	431 209	-6,0%

Spółka nie prowadzi działalności ubezpieczeniowej ani w ramach swobody świadczenia usług, ani za pośrednictwem oddziałów w Unii Europejskiej lub gdziekolwiek indziej.

Ogólny wskaźnik szkodowości skorzystał na korzystnym rozwoju poprzedniej generacji ubezpieczeń innych niż komunikacyjne, częściowo osłabiony przez segment ubezpieczeń komunikacyjnych; w szczególności stosunek szkód do składki brutto wyniósł 82,7% (79,4%), podczas gdy stosunek szkód do składki netto wyniósł 83,2% (79,5%); wskaźnik szkodowości brutto obecnej generacji spadł o 1,8 punktu do 83,0% (84,8%).

W szczególności dla komponentu ubezpieczeń komunikacyjnych:

- w ubezpieczeniach OC komunikacyjnych spadek częstotliwości został z nadwyżką zrekomensowany spadkiem średniej składki;
- ubezpieczenia pojazdów również odnotowały spadek częstotliwości prawie całkowicie skompensowany utratą średniej składki i wzrostem średniego kosztu.

Dla komponentu ubezpieczeń innych niż komunikacyjne:

- ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków kierowców skorzystały ze zmniejszenia częstotliwości, które nie zrekomensowało niższych zysków poprzednich generacji;
- ubezpieczenia kosztów pomocy prawnej potwierdzają dobry postęp techniczny;
- produkt dla domu wykazał poprawę głównie w związku z komponentami Inne szkody majątkowe i Ogólna odpowiedzialność cywilna.

Na koniec roku rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe brutto wyniosły 838 384 tys. (876 615), a stosunek rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do składki brutto wyniósł 206,8% (203,3%).

Koszty zarządu Spółki wynoszą 66 507 tys. (69 727), a ich udział w składkach brutto wynosi 16,4% (16,2%). Spadek ten wynika głównie z obniżenia kosztów akwizycji w kanale bezpośrednim.

Same koszty administracyjne wzrosły w porównaniu z poprzednim rokiem do 5,1% (4,5%).

Kształtowanie się wskaźnika szkodowości i wskaźnika kosztów doprowadziło do połączonego wskaźnika brutto na poziomie 99,1% (95,6%) i połączonego wskaźnika netto na poziomie 100,1% (96,0%), co przełożyło się na wynik techniczny (przed przeniesieniem udziału w zyskach z inwestycji na rachunek techniczny — saldo wyniku operacyjnego) w wysokości -2 371 tys. (13 074 tys.).

PRZYJĘTE FORMY REASEKURACJI

W celu ochrony swojego portfela Spółka prowadzi politykę reasekuracyjną zgodnie z instrukcjami wydanymi przez Centralę Grupy. Wytyczne zostały zatwierdzone przez Zarząd w dniu 22 lutego 2017 r. do celów przyszłej cesji.

Na tym spotkaniu ratyfikowano plan cesji reasekuracyjnej, który przewiduje umowę typu nadwyżka szkód na dwóch poziomach w celu pokrycia ryzyka przyjętego w ubezpieczeniach OC pojazdów mechanicznych i OC jednostek pływających; umowę typu nadwyżka szkód na jednym poziomie w celu pokrycia ryzyka obejmującego zdarzenia katastroficzne pochodzenia pogodowego w kategoriach ubezpieczeń pojazdów i ubezpieczeń od ognia, pochodzenia społeczno-politycznego w kategorii ubezpieczeń pojazdów oraz ubezpieczenia od trzęsienia ziemi lub powodzi w kategorii ubezpieczeń od ognia; umowę kwotową dla ryzyk podejmowanych w segmencie Assistance.

Ponadto Spółka, ze względu na szczególny charakter niektórych rodzajów ryzyka w porównaniu z normalną działalnością, zawarła opcjonalne umowy typu nadwyżka szkód w celu pokrycia ryzyka:

- trwałej niepełnosprawności wskutek nieszczęśliwego wypadku dla ryzyk na jednym poziomie;
- trwałej niepełnosprawności wskutek nieszczęśliwego wypadku na skutek zdarzenia katastroficznego na 2 poziomach;
- trwałej niepełnosprawności spowodowana chorobą dla ryzyk na 2 poziomach.

Wybrani reasekuratorzy, pod względem wartości netto i ratingu przyznanego im przez wyspecjalizowane firmy, spełniają kryteria jakości, zaangażowania i wypłacalności określone przez Centralę Grupy.

Reasekuratorami gwarantującymi umowy opisane powyżej są spółka Assicurazioni Generali S.p.A., na którą scedowano składki w łącznej wysokości 1 478 tys. (1 449), przy współczynniku zatrzymania składki wynoszącym 99,6% (99,7%), oraz spółka Europ Assistance Italia S.p.A., na którą scedowano składki w łącznej wysokości 8 679 tys. (9 034).

Reasekuratorzy i brokerzy, u których dokonano cesji reasekuracji fakultatywnej to spółka Gen Re, na którą scedowano składki w wysokości 107 tys. (107) oraz spółka Guy Carpenter & Company, na którą scedowano składki w wysokości 265 tys. (367).

A.3 WYNIKI INWESTYCJI

Wynik z działalności inwestycyjnej, stosującej zasady wyceny i ujawnień wskazane w sprawozdaniu finansowym Spółki za rok 2017, obejmuje wpływy pomniejszone o koszty zarządu z nimi związane, zrealizowane zyski netto oraz korekty wartości pomniejszone o odpisy i wyraża się sumą bilansu zwyczajnego i nadzwyczajnego zarządzania finansami.

	Rok finansowy: 2017	Rok finansowy 2016
Dochód netto z inwestycji	33 185	36 635
Korekty netto odpisów z tytułu utraty wartości	-4 518	-213
Zysk netto z realizacji inwestycji	5 623	639
Wynik zwykłego zarządzania finansami	34 290	37 061
Wynik nadzwyczajnego zarządzania finansami	0	412
Wynik zarządzania finansami	34 290	37 473

Zwykłe zarządzanie finansami obejmuje inwestycje krótkoterminowe i obejmuje dochód pomniejszony o powiązane koszty operacyjne, zrealizowane zyski netto oraz korekty wartości pomniejszone o odpisy aktualizujące, podczas gdy nadzwyczajne zarządzanie finansami obejmuje zrealizowane straty netto na inwestycjach długoterminowych.

Ogólny wynik działalności inwestycyjnej wynosi 34 290 tys., co oznacza spadek o 3 183 tys. w stosunku do roku 2016.

Ogólny wynik zwykłego zarządzania finansami wynosi 34 290 tys. w porównaniu do 37 061 w roku ubiegłym. Spadek rok do roku o 2.771 tys. (-7,48%) wynikał głównie z niższych przychodów netto z inwestycji o 3 450 tys. i wyższych korekt wartości o 4 305 tys., skompensowanych wyższymi zyskami netto z realizacji inwestycji o 4 984 tys.

Dochód netto z inwestycji wyniósł 33 185 tys., co oznacza spadek w porównaniu z rokiem ubiegłym. Wynik ten wynikał z niższych przychodów z obligacji w kwocie 2 635 tys. oraz niższych przychodów z pozostałych inwestycji w kwocie 871 tys., co zostało nieznacznie skompensowane wpływami z dywidend z akcji w trakcie roku obrotowego 2017.

Zwykły zwrot z inwestycji, określony na podstawie średniej stopy zwrotu, wynosi zatem 3,31% i jest prawie w całości powiązany z komponentem obligacji.

Saldo korekt wartości pomniejszone o powiązane odpisy aktualizujące wyniosło minus 4 518 tys. (-213 tys.). Portfel papierów wartościowych przeznaczonych do obrotu wykazał odpisy wartości netto w wysokości 474 tys. W segmencie aktywów trwałych odnotowano korekty wartości netto w wysokości 4 992 tys., na co duży wpływ miały odpisy aktualizujące wartość akcji Alitalia i funduszu nieruchomości Scarlatti.

Zyski netto ze sprzedaży inwestycji krótkoterminowych wyniosły 5 623 tys. (639), z czego 3 746 z funduszy inwestycyjnych, 924 tys. z akcji oraz 1005 z obligacji.

Zyski i straty ze sprzedaży inwestycji długoterminowych w ramach działalności nadzwyczajnej wykazują saldo zerowe (411).

Poniżej przedstawiono podział dochodu netto z inwestycji.

Dochody netto z inwestycji

	Kwota		Zmiana %
	Rok finansowy: 2017	Rok finansowy 2016	
Pochodzące z:			
Udziały	543	610	-10,8
z czego:			
spółki dominujące	0	0	0
spółki zależne	0	0	0
spółki stowarzyszone	543	610	-10,8
spółki powiązane	0	0	0
Inne jednostki, w których dokonano inwestycji	0	0	0
Inne akcje i udziały	2 393	2 270	5,4
Nieruchomości	0	0	0
Obligacje	27 159	29 794	-8,8
Inne inwestycje finansowe	3 090	3 961	-22,0
Przychody finansowe	33 185	36 635	-9,4
Podatki pośrednie od inwestycji	0	0	0
Ogółem	33 185	36 635	0

A.3.1 INFORMACJE O INWESTYCJACH W SEKURTYZACJE

Potwierdza się również, zgodnie z wymogami art. 293 ust. 3 lit. c) rozporządzenia delegowanego UE 2015/35 w sprawie inwestycji Spółki w papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, że Spółka posiada inwestycje w papiery wartościowe zabezpieczone aktywami o wartości 6 718 tys.

A.4 WYNIKI INNYCH RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI

Poniższa tabela przedstawia różne składniki tworzące wynik pozostałych przychodów i kosztów, które zostaną następnie przeanalizowane w kolejnych akapitach:

Inne składniki wyniku	Rok finansowy: 2017	Rok finansowy 2016
Należności i wypłaty z rezerw na pokrycie ryzyka i kosztów	1 963	2 161
Amortyzacja wartości niematerialnych i prawnych	-6 840	-5 867
Inne	-1 500	-58
Wynik pozostałych składników	-6 377	-3 764

Pozostałe zwykle przychody i koszty wykazują saldo w wysokości -6 377 tys. (-3 764). Na saldo wpłynął głównie wpływ kursów wymiany walut oraz wyższe odpisy amortyzacyjne związane z inwestycjami informatycznymi.

Wynik zarządzania nadzwyczajnego wyniósł 1 087 tys. (456), głównie z tytułu różnic w szacunkach i podatkach z lat ubiegłych.

A.5 INNE INFORMACJE

A.5.1 RELACJE Z KONTRAHENTAMI TRANSAKCJI WEWNĄTRZGRUPOWYCH

Poniżej wskazano główne powiązania wewnątrzgrupowe, których wartości odpowiadają wartościom wykazanym w zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym za rok 2017.

Relacje z kontrahentami transakcji wewnątrzgrupowych

	s. dominujące	s. zależne	s. stowarzyszone	s. powiązane	inne
Aktywa					
Inwestycje	0	0	4 308	0	0
Kredyty ubezpieczeniowe i reasekuracyjne	293	0	85	0	0
Inne aktywa	14 383	0	4 314	0	0
Aktywa ogółem	14 676	0	8 707	0	0
Pasywa					
Zobowiązania finansowe	0	0	0	0	0
Zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne	1 602	0	3 393	0	0
Pozostałe długi i zobowiązania	500	0	6 593	0	0
Zobowiązania ogółem	2 102	0	9 986	0	0
Przychody i koszty					
Dochód netto z inwestycji	0	0	-119	0	0
Pozostałe przychody i koszty	-12	0	-154	0	0
Nadzwyczajne przychody i koszty	0	0	-1	0	0
Przychody i koszty ogółem	-12	0	-274	0	0

B. SYSTEM ZARZĄDZANIA

B.1 INFORMACJE OGÓLNE O SYSTEMIE ZARZĄDZANIA

B.1.1 INFORMACJE OGÓLNE O ZARZĄDZANIU: STRUKTURA ORGANU ADMINISTRACYJNEGO, ZARZĄDZAJĄCEGO LUB NADZORUJĄCEGO, OPIS RÓL I OBOWIĄZKÓW, SZCZEGÓŁY PODZIAŁU OBOWIĄZKÓW (NALEŻY ZGŁOSIĆ EWENTUALNE ISTNIENIE KOMITETÓW)

SYSTEM ZARZĄDZANIA

Spółka przyjęła tradycyjny system zarządzania oparty na obecności Walnego Zgromadzenia, Zarządu, który przekazał część swoich uprawnień Dyrektorowi Generalnemu i Dyrektorowi Zarządzającemu — oraz Komisji Rewizyjnej.

Walne Zgromadzenie w sprawach należących do jego kompetencji wyraża wolę akcjonariuszy; Zarząd sprawuje nadzór strategiczny nad realizacją celów korporacyjnych oraz zarządzanie najważniejszymi operacjami; zarządzanie operacyjne powierzone jest Dyrektorowi Zarządzającemu, który realizuje je w spółce poprzez szczegółowe określenie zadań i odpowiedzialności komórek operacyjnych, zgodnie ze strukturą organizacyjną, także poprzez wydawanie i/lub odwoływanie pełnomocnictw. Komisja Rewizyjna pełni funkcje nadzorcze w zakresie zgodności z prawem, umową spółki i zasadami prawidłowego zarządzania oraz w zakresie adekwatności struktury organizacyjnej, administracyjnej i księgowej oraz jej faktycznego funkcjonowania.

Zgodnie ze Statutem Spółki Zarząd składa się z nie mniej niż 3 i nie więcej niż 15 członków, powoływanych przez Zgromadzenie, które określa ich liczbę. Dyrektorzy muszą spełniać określone wymogi dotyczące profesjonalizmu, reputacji i niezależności.

Zarząd został powołany przez Walne Zgromadzenie w dniu 21 kwietnia 2016 r., które określiło jego skład na 6 członków, których kadencja wygasa z chwilą zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2018.

Zarządowi przysługują najszerze uprawnienia zarządcze dla realizacji celów korporacyjnych, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych przepisami prawa. Ponadto, zgodnie ze statutem spółki, Zarząd ma również prawo do podejmowania uchwał w sprawie połączeń, w przypadkach dozwolonych przez obowiązujące przepisy prawa, w sprawie utworzenia lub zamknięcia oddziałów drugorzędnych, w sprawie wskazania, którzy dyrektorzy mają prawo do reprezentowania i podpisywania w imieniu spółki i w jakich granicach, w sprawie obniżenia kapitału w przypadku odstąpienia, w sprawie dostosowania statutu spółki do obowiązujących przepisów prawa oraz w sprawie przeniesienia siedziby statutowej na terytorium kraju.

Zarząd ponosi ostateczną odpowiedzialność za system kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem, którego adekwatność i skuteczność poddaje okresowej ocenie. Dyrektor Zarządzający i wszyscy pozostali członkowie wyższego kierownictwa są odpowiedzialni, na różnych poziomach, za wdrożenie, utrzymanie i monitorowanie systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem, zgodnie z wytycznymi wydanymi przez organ administracyjny.

B.1.2 INFORMACJE NA TEMAT INTEGRACJI FUNKCJI ZARZĄDZANIA RYZYKIEM, AUDYTU WEWNĘTRZNEGO, ZAPEWNIANIA ZGODNOŚCI I FUNKCJI AKTUARIALNEJ ZE STRUKTURĄ ORGANIZACYJNĄ I PROCESEM DECYZYJNYM SPÓŁKI. STATUS I ZASOBY CZTERECH FUNKCJI W SPÓŁCE. INFORMACJE O SPOSOBIE PRZYZNAWANIA KLUCZOWYM FUNKCJOM UPRAWNIEŃ, ZASOBÓW I NIEZALEŻNOŚCI FUNKCJONALNEJ ORAZ SPOSOBIE, W JAKI INFORMUJĄ I WSPIERAJĄ ORGAN ADMINISTRACYJNY, ZARZĄDZAJĄCY LUB NADZORCZY SPÓŁKI

FUNKCJE KONTROLNE

Przyjęty w Spółce system kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem oparty jest na istnieniu trzech „linii obrony”: funkcji operacyjnych, funkcji kontrolnych poziomu drugiego (zarządzanie ryzykiem, zapewnianie zgodności i funkcja aktuarialna) oraz funkcji kontrolnych poziomu trzeciego (audyt wewnętrzny).

Spółka przyjęła model organizacyjny obejmujący centralizację Kluczowych Funkcji (Audytu Wewnętrznego, Zarządzania Ryzykiem, Zapewniania Zgodności i Funkcji Aktuarialnej), które są zlokalizowane w ramach Generali Italia S.p.A. i wykonują czynności w ramach outsourcingu również w imieniu Genertel S.p.A.

Model organizacyjny outsourcingu funkcji kontrolnych przewiduje, że:

- szef funkcji kontrolnej Generali Italia lub osoba przez niego wyznaczona w ramach własnej struktury raportuje do Zarządu Spółki w zakresie działań przewidzianych konkretną umową outsourcingową, w oparciu o to, co jest ustalone dla każdej z funkcji w rozporządzeniu.
- szef funkcji kontrolnej Generali Italia raportuje liniami ciągłymi do szefa funkcji Grupy i raportuje wyniki swoich działań

prowadzonych także w odniesieniu do Spółki.

- w spółce zależnej wyznaczona jest osoba kontaktowa odpowiedzialna za kontrolę działań, która oprócz przeprowadzenia czynności weryfikacji prawidłowego wykonania przez Generali Italia czynności przewidzianych w umowie outsourcingowej, wchodzi w interakcję z przedmiotem, o którym mowa w poprzednim punkcie, aby zapewnić, że zlecona działalność jest odpowiednio skalibrowana w odniesieniu do potrzeb Spółki oraz że zmiany kontekstu oraz zmiany organizacyjne są odpowiednio komunikowane i wzięte pod uwagę, aby umożliwić szybką i prawidłową ponowną kalibrację działań świadczonych przez Generali Italia.

Choć ostateczna odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem przypisana jest do funkcji operacyjnych, zadaniem funkcji kontrolnych drugiego poziomu jest ciągłe monitorowanie ryzyk korporacyjnych oraz wspieranie Zarządu i wyższego kierownictwa w realizacji własnych zadań. Zadaniem audytu wewnętrznego jest ocena ogólnej skuteczności i efektywności systemu kontroli wewnętrznej.

Funkcje kontrolne nie mają zadań operacyjnych, gdyż służą wyłącznie sprawdzeniu, czy system jest w sposób ciągły posiada efektywne narzędzia zarządzania ryzykiem i charakteryzują się dużą niezależnością od funkcji operacyjnych.

Zarząd ocenia wyniki działań prowadzonych przez te funkcje i zatwierdza ich plany działania.

Funkcje kontrolne mają swobodny dostęp do wszystkich informacji niezbędnych do realizacji swoich zadań.

Wyniki działalności funkcji kontrolnych są regularnie przedstawiane Dyrektorowi Zarządzającemu, Zarządowi, także Komisji Rewizyjnej i z jednej strony przyczyniają się do zdefiniowania wyborów planowania strategicznego, a z drugiej oceny adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem.

Wytyczne dotyczące systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem, zatwierdzone przez Zarząd, określają między innymi kluczowe interakcje między funkcjami kontrolnymi w celu zwiększenia skuteczności i wydajności ich działań. Interakcje te prowadzą do koordynacji w planowaniu działań, ciągłej wymiany informacji, wspólnych taksonomii, procesów, narzędzi i metodologii oceny ryzyka.

FUNKCJA ZARZĄDZANIA RYZYKIEM

Funkcja zarządzania ryzykiem pełni funkcję gwaranta prawidłowego wdrożenia systemu zarządzania ryzykiem (innego niż compliance), wymaganego przepisami prawa i ustanowionego przez organ administracyjny.

Zarządzanie Ryzykiem wspiera Zarząd i wyższe kierownictwo w definiowaniu strategii zarządzania ryzykiem, monitorowania i pomiaru oraz zapewnia, poprzez odpowiedni system raportowania, elementy oceny stabilności systemu zarządzania ryzykiem jako całości.

Szef funkcji Zarządzania Ryzykiem podlega Zarządowi. Zgodnie z modelem organizacyjnym Grupy, Dyrektor ds. ryzyka podlega także Krajowemu Dyrektorowi ds. ryzyka.

Szef funkcji zarządzania ryzykiem przedstawia raz w roku Organowi Administracyjnemu:

- program działań, w którym identyfikowane są główne ryzyka, na które narażona jest firma, oraz propozycje, jakie zamierza przedstawić w odniesieniu do samych ryzyk.
- sprawozdanie na temat adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem, metodologii i modeli stosowanych do zarządzania samym ryzykiem, przeprowadzonej działalności, przeprowadzonych ocen, uzyskanych wyników i napotkanych krytycznych kwestii, oraz przedstawienie stanu wdrożenia odpowiednich działań usprawniających, jeśli zostały przeprowadzone.

Szczegółowe informacje na temat działań prowadzonych przez funkcję Zarządzania Ryzykiem znajdują się w sekcji B.3

Zgodnie z modelem organizacyjnym spółek w kraju Włochy funkcja Zarządzania Ryzykiem jest scentralizowana w Generali Italia i realizuje wymagane prawem czynności na rzecz Generali Italia S.p.A. oraz włoskich spółek ubezpieczeniowych Grupy w oparciu o szczegółowe umowy outsourcingowe.

Oprócz kierownika, funkcja Zarządzania Ryzykiem Generali Italia składa się z 37 osób.

FUNKCJA ZAPEWNIANIA ZGODNOŚCI

Funkcja Zapewniania Zgodności wspiera Zarząd i wyższe kierownictwo w identyfikacji, ocenie i monitorowaniu ryzyk mogących wynikać z naruszenia przepisów prawa i regulacji, w tym wewnętrznych, a także uczestniczy w budowie systemu kontroli zdolnego zapewnić zgodność.

Dokładniej, Funkcja Zapewniania Zgodności:

- doradza Zarządowi w zakresie przestrzegania obowiązujących przepisów prawa i regulacji;
- ocenia możliwy wpływ na działalność Spółki wszelkich zmian w kontekście regulacyjnym;
- identyfikuje i ocenia ryzyko związane ze przestrzeganiem przepisów;
- przyczynia się do ochrony nieposzlakowanej opinii i reputacji Spółki;
- wzmacnia świadomość znaczenia zgodności w działaniach Spółki, przejrzystości i odpowiedzialności wobec interesariuszy;
- wspiera stabilną i trwałą działalność oraz buduje trwałą przewagę konkurencyjną poprzez włączenie zarządzania ryzykiem związanym z przestrzeganiem przepisów do codziennych działań i planowania strategicznego;

- ocenia, czy System Zarządzania Zgodnością jest adekwatny do wielkości, złożoności, struktury i działalności Spółki.

Specjalista ds. zgodności raportuje do Zarządu i kierownika odpowiedniej funkcji Gruppo di Assicurazioni Generali S.p.A.

Zgodnie z modelem organizacyjnym spółek w kraju Włochy Funkcja Zarządzania Ryzykiem jest scentralizowana w Generali Italia i realizuje wymagane prawem czynności na rzecz Generali Italia S.p.A. oraz włoskich spółek ubezpieczeniowych Grupy w oparciu o szczegółowe umowy outsourcingowe.

Specjalista ds. zgodności przedstawia Zarządowi kwartalny raport zawierający sumaryczną ocenę narażenia Spółki na ryzyko braku zgodności, głównych prowadzonych działań oraz zarządzanych kwestii krytycznych. Raz w roku proponuje roczny plan działań sporządzony z uwzględnieniem wyników procesu oceny ryzyka *braku zgodności*. Plan jest zatwierdzany przez Zarząd.

Po zmianach organizacyjnych w 2017 r. jednostki ds. prywatności i 231 zostały włączone do funkcji zapewniania zgodności. Funkcja Zapewniania Zgodności, z wyłączeniem kierownika, składała się z 29 osób.

FUNKCJA AKTUARIALNA

Funkcja Aktuarialna wspiera Zarząd, zgodnie z przepisami Wypłacalność II, poprzez wykonywanie zadań koordynacyjnych i kontrolnych w odniesieniu do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II, oceny polis ubezpieczeniowych i umów reasekuracji oraz przyczynianie się do skutecznego wdrażania systemu zarządzania ryzykiem.

Zgodnie z modelem organizacyjnym spółek w kraju Włochy Funkcja Aktuarialna jest scentralizowana w Generali Italia i realizuje wymagane prawem czynności na rzecz Generali Italia oraz włoskich spółek ubezpieczeniowych Grupy w oparciu o szczegółowe umowy outsourcingowe.

Szef Funkcji Aktuarialnej Generali Italia podlega Dyrektorowi finansowemu Spółki i funkcjonalnie podlega Zarządowi, a także Szefowi Funkcji Aktuarialnej Grupy Assicurazioni Generali S.p.A.

Kierownik Koordynacji Funkcji Aktuarialnych spółek zależnych Generali Włochy podlega:

- Zarządom spółek zależnych;
- dyrektorom finansowym/kierownikom administracyjnym spółek zależnych.

Funkcja Aktuarialna Generali Italia S.p.A. składa się z 41 pracowników, oprócz kierownika.

FUNKCJA AUDYTU WEWNĘTRZNEGO

Funkcja Audytu Wewnętrznego wspiera Zarząd poprzez zapewnienie niezależnej oceny adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania, potrzeby dostosowań, również poprzez wsparcie i doradztwo dla innych funkcji korporacyjnych, a tym samym skutecznego funkcjonowania środków kontroli zaprojektowanych w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania procesów z uwzględnieniem poziomów stosunku do ryzyka.

Funkcja pomaga w szczególności Zarządowi w realizacji części działań kontrolnych wchodzących w jego kompetencje, a także różnym strukturom Spółki w realizacji ich celów w zakresie kontroli wewnętrznej, przyczyniając się m.in. do rozwoju środowiska korporacyjnego sprzyjającego rozwojowi kultury kontroli.

Funkcja Audytu Wewnętrznego może również wykonywać działania doradcze w kwestiach związanych z zarządzaniem, zarządzaniem ryzykiem i środkami kontroli, jeśli zostanie to uznane za odpowiednie dla organizacji, a także specjalne, nieplanowane działania wyraźnie wymagane przez Zarząd lub kierownictwo.

Jest także odpowiedzialna za ostrzeganie Zarządu i kierownictwa o sytuacjach znacznego narażenia organizacji na ryzyko, a także o słabościach środków kontroli (w tym o ryzyku nadużyć lub niedociągnięciach w zakresie ładu korporacyjnego).

Szef Funkcji Audytu Wewnętrznego nie jest zależny od żadnego kierownika obszaru operacyjnego i podlega bezpośrednio Zarządowi Spółki oraz Kierownikowi ds. Audytu Grupy.

Zgodnie z modelem organizacyjnym spółek w kraju Włochy Funkcja Zarządzania Ryzykiem jest scentralizowana w Generali Italia i realizuje wymagane prawem czynności na rzecz Generali Italia S.p.A. oraz włoskich spółek ubezpieczeniowych Grupy w oparciu o szczegółowe umowy outsourcingowe.

Szef funkcji Audytu Wewnętrznego Generali Italia współpracuje z 30 osobami.

B.1.3 ZMIANY W SYSTEMIE ZARZĄDZANIA (NALEŻY ZGŁASZAĆ TYLKO ZNACZĄCE ZMIANY W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM)

ISTOTNE ZMIANY W SYSTEMIE ZARZĄDZANIA W 2017 ROKU

W dniu 7 listopada 2017 r. Zarząd Genertel, zgodnie z przyjętym przez Spółkę modelem organizacyjnym dotyczącym funkcji kontrolnych, który przewiduje centralizację działań Funkcji Zapewnienia Zgodności i Funkcji Aktuarialnej w Generali Italia S.p.A., powołała nowego szefa Funkcji Zapewnienia Zgodności Spółki, podlegającego funkcjonalnie Zarządowi w zakresie działań przewidzianych w przepisach i politykach Grupy; potwierdził osobę kontaktową i kierownika ds. działań kontrolnych w zakresie działań zapewnienia zgodności zleconych Generali Italia S.p.A.; wyznaczył nowego szefa Funkcji Aktuarialnej Spółki, która to funkcja jest wykonywana za pośrednictwem jednostki organizacyjnej „Koordynacja Funkcji Aktuarialnej spółek zależnych Generali Italia”, która podlega bezpośrednio Zarządowi Spółki w zakresie działań przewidzianych w przepisach odniesienia i politykach Grupy; potwierdził osobę kontaktową i kierownika ds. kontroli działań zleconych Generali Italia S.p.A.

W pierwszych miesiącach 2018 roku nastąpiły kolejne zmiany w systemie zarządzania. Zmiany te zostały wyjaśnione w sekcji B.8 (Inne informacje) poniżej.

B.1.4 POLITYKA WYNAGRODZEŃ (SKŁADNIKI ZMIENNE I STAŁE, KRYTERIA WYNIKÓW, UZUPEŁNIAJĄCE PROGRAMY EMERYTALNE)

ZASADY POLITYKI WYNAGRODZEŃ

W 2017 r. Spółka przyjęła politykę wynagrodzeń, która uwzględni wśród odbiorców członków Zarządu, w tym Dyrektora Zarządzającego i Dyrektora Generalnego, oraz podległe mu stanowiska mające znaczący wpływ na profil ryzyka i strategiczny Spółki.

Polityka wynagrodzeń Spółki opiera się na następujących zasadach:

- uczciwość i spójność wynagrodzeń w odniesieniu do przydzielonych obowiązków i wykazanych umiejętności;
- zgodność ze strategią firmy i zdefiniowanymi celami;
- konkurencyjność w odniesieniu do praktyk i trendów rynkowych;
- waloryzacja zasług i wyników pod kątem wyników, zachowania i wartości;
- jasne zarządzanie i zgodność z kontekstem regulacyjnym.

Całkowite wynagrodzenie odbiorców polityki wynagrodzenia składa się ze składnika stałego, składnika zmiennego oraz świadczeń, ustrukturyzowanych w sposób zrównoważony. Ogólne wynagrodzenie jest oceniane pod kątem sprawiedliwości i wewnętrznej spójności w odniesieniu do roli i zajmowanego stanowiska, a także zewnętrznego dostosowania do rynku.

Wynagrodzenie stałe jest adekwatne do pełnionej funkcji i powierzonych obowiązków, uwzględnia również doświadczenie pracownika, wymagane umiejętności, a także jakość wkładu wniesionego w osiąganie wyników biznesowych.

Wynagrodzenie zienne jest określane za pomocą krótkoterminowych (np. rocznych) i długoterminowych (np. odroczonych) planów motywacyjnych, których celem jest motywowanie kierownictwa do osiągania celów biznesowych poprzez bezpośrednie powiązanie zachęty z celami, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Szczególnie istotny wpływ ma składnik odroczony zmienny. Istnieją maksymalne limity wynagrodzenia zmiennego zarówno na poziomie ogólnym, jak i indywidualnym, powiązane z faktycznym osiągnięciem warunków wydajnościowych i zdefiniowanych celów.

Świadczenia obejmują w szczególności dodatkową opiekę emerytalną i zdrowotną, samochód służbowy oraz diety związane z mobilnością wewnętrzną i międzynarodową, zgodnie z praktykami rynkowymi.

Spółka prowadzi analizy struktury wynagrodzenia ogólnego w celu zapewnienia równowagi pomiędzy wynagrodzeniem stałym, wynagrodzeniem zmiennym krótko- i długoterminowym oraz świadczeniami, a także w celu promowania zaangażowania odbiorców w osiąganie trwałych wyników; takie podejście jest uważane za kluczowy czynnik w dostosowywaniu się do celów strategicznych. W szczególności stały składnik ustala się w takiej kwocie, aby nie zachęcała do podejmowania niewłaściwego ryzyka i umożliwiała skuteczne działania, przy teoretycznym wystąpieniu odpowiednich warunków, konkretnych mechanizmów korekty ex post (malus oraz clawback) w odniesieniu do składnika zmiennego. Waga i struktura wynagrodzenia zmiennego są zrównoważone, aby zachęcać do osiągania zrównoważonych wyników w czasie, z należyтым uwzględnieniem ram ryzyka, aby zniechęcić do nadmiernej ekspozycji.

POLITYKA WYNAGRODZEŃ CZŁONKÓW ZARZĄDU (Z WYJĄTKIEM DYREKTORA ZARZĄDZAJĄCEGO)

W roku 2017 polityka wynagrodzeń dla wszystkich dyrektorów nieposiadających uprawnień wykonawczych (niezależnych lub innych) przewiduje wypłatę wynagrodzenia stałego. Dyrektorzy ci nie są uprawnieni do wypłaty jakiegokolwiek wynagrodzenia zmiennego, zgodnie z najlepszymi międzynarodowymi praktykami rynkowymi, ani nie są uprawnieni do jakichkolwiek dodatkowych świadczeń emerytalnych.

Polityka wynagradzania Prezesa Zarządu przewiduje wypłatę uposażenia jako członka Zarządu, jak wskazano powyżej. W zakresie wynagrodzeń zmiennych Prezes – jak wszyscy dyrektorzy nieposiadający uprawnień wykonawczych — nie uczestniczy w krótko- i długoterminowych programach motywacyjnych.

Członkowie Zarządu pozostający w stosunku pracy w spółkach Grupy Generali zrzekają się otrzymywania wynagrodzenia przewidzianego dla członków Zarządu.

POLITYKA WYNAGRODZEŃ DYREKTORA ZARZĄDZAJĄCEGO I DYREKTORA GENERALNEGO ORAZ INNYCH CZŁONKÓW KADRY KIEROWNICZEJ O STRATEGICZNYM ZAKRESIE ODPOWIEDZIALNOŚCI

W 2017 roku Dyrektor Zarządzający i Dyrektor Generalny oraz personel obejmujący bezpośrednio podlegające im role, mający istotny wpływ na ryzyko i profil strategiczny Spółki, otrzymują łączne wynagrodzenie składające się ze składnika stałego, składnika zmiennego (rocznego i odroczonego) oraz ze świadczeń.

Jeśli chodzi o docelowe wynagrodzenie całkowite, intencją jest dosotoswanie wynagrodzenia na konkurencyjnym poziomie, między medianą a trzecim kwartylem rynku referencyjnego, z indywidualnym pozycjonowaniem związanym z oceną wyników, potencjałem i strategicznością zasobów, zgodnie z podejściem segmentowym.

W szczególności zmienne składniki wynagrodzenia są reprezentowane przez roczny składnik zmienny (Short Term Incentive Plan – STI) i odroczone (Long Term Incentive Plan – LTI). Składniki te wynagradzają osiągnięcie celów w zakresie wyników, zarówno ilościowych, jak i jakościowych.

Krótkoterminowy program motywacyjny (STI) zapewnia roczną premię pieniężną, która waha się od 0% do 200% indywidualnej wartości bazowej² i jest definiowana na podstawie:

- finansowania Grupy powiązanego z osiągniętymi wynikami w zakresie wyniku operacyjnego i skorygowanego zysku netto Grupy;
- przekroczenia minimalnego poziomu gospodarczego współczynnika wypłacalności równego 130% zgodnie z twardym limitem ram akceptowalnego poziomu ryzyka Grupy zatwierdzonych przez Zarząd Assicurazioni Generali S.p.A.;
- osiągnięcia indywidualnych celów rocznych określonych w zakresie tworzenia wartości, rentowności skorygowanej o ryzyko, wydajności, transformacji biznesowej i przyspieszenia strategii oraz wzmocnienia pozycji pracowników. Ostateczna ocena stopnia realizacji tych celów uwzględnia także indywidualną ocenę dotyczącą przestrzegania wartości zgodności z przepisami i kultury kontroli oraz przestrzegania zasad kodeksu postępowania i procesów zarządczych; w razie potrzeby ocenę tę można również wykorzystać jako klauzulę malus/clawback.

Długoterminowy plan motywacyjny (LTI) przewiduje przydzielenie akcji Assicurazioni Generali S.p.A. i ma następujące cechy:

- rozłożony jest na ogólny okres 6 lat;
- jest powiązany z konkretnymi celami dotyczącymi wyników Grupy (zwrot z kapitału własnego i względny całkowity zwrot dla akcjonariuszy);
- podlega przekroczeniu minimalnego poziomu współczynnika wypłacalności ekonomicznej wynoszącego 130%;
- przewiduje trzyletni okres realizacji oraz dalsze okresy niedostępności przydzielonych akcji wynoszące do dwóch lat (tzw. minimalny okres posiadania).

Wszystkie cele stosowane w programach motywacyjnych są określone a priori i w taki sposób, aby roczne wskaźniki wydajności były spójne ze wskaźnikami stosowanymi w planach długoterminowych.

Zachęty nie są wypłacane w przypadku umyślnego lub rażąco niedbałego postępowania lub znacznego pogorszenia sytuacji finansowej lub majątkowej Spółki lub Grupy Generali. Każda wypłacona kwota podlega zwrotowi w przypadku, gdy rozważane świadczenie okaże się nietrawne lub nieskuteczne w wyniku umyślnego działania lub rażącego zaniedbania. Ponadto, zarówno dla krótkoterminowego, jak i długoterminowego wynagrodzenia zmiennego przewidziano specjalne klauzule malus, określające limity, poniżej których przewiduje się zmniejszenie/zero wszelkich zachęt, do stosowania zgodnie z oceną Zarządu.

Zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Spółka wymaga, aby personel nie korzystał ze strategii ochrony osobistej lub ubezpieczeniowej (tzw. hedging), które mogłyby zmienić lub unieważnić skutki wyrównania ryzyka nieodłącznie związane ze zmienną ryzyka wynagrodzenie.

Przewiduje się, że dodatkowe świadczenia emerytalne będą regulowane przez indywidualne i sektorowe przepisy umowne oraz

² Wartość bazowa oznacza kwotę indywidualnego wynagrodzenia zmiennego, które zostanie wypłacone w przypadku osiągnięcia wyników na poziomie docelowym

dodatkowe przepisy Grupy Generali.

POLITYKA WYNAGRODZEŃ DLA SZEFOW I KIEROWNICTWA WYŻSZEGO SZCZEBLA FUNKCJI KONTROLNYCH

Funkcje Zarządzania Ryzykiem, Audytu Wewnętrznego, Zapewniania Zgodności, Funkcji Aktuarialnej oraz Funkcji przeciwdziałania przestępczości finansowej zlecane są firmie Generali Italia S.p.A., która określa politykę wynagrodzeń, uwzględniając również rolę pełnioną w spółkach zależnych.

B.1.5 INFORMACJE O ISTOTNYCH OPERACJACH ZREALIZOWANYCH W OKRESIE REFERENCYJNYM Z AKCJONARIUSZAMI, OSOBAMI MAJĄCYMI ZNACZĄCY WPŁYW NA SPÓŁKĘ ORAZ CZŁONKAMI ORGANÓW ADMINISTRACYJNYCH, ZARZĄDZAJĄCYCH LUB NADZORCZYCH

ISTOTNE DZIAŁANIA REALIZOWANE W ROKU 2017

W ciągu roku nie miały miejsca istotne operacje z akcjonariuszami, osobami posiadającymi znaczący wpływ na Spółkę oraz z członkami Zarządu.

B.2 WYMOGI DOTYCZĄCE KOMPETENCJI I REPUTACJI

B.2.1 OPIS KWALIFIKACJI, WIEDZY I KOMPETENCJI OBOWIĄZUJĄCYCH OSOBY, KTÓRE FAKTYCZNIE ZARZĄDZAJĄ SPÓŁKĄ LUB PEŁNIĄ INNE KLUCZOWE FUNKCJE

Spółka przyjęła wewnętrzne regulacje, zgodnie z którymi członkowie Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Dyrektor Zarządzający i Dyrektor Generalny, kierownictwo wyższego szczebla, a także pracownicy funkcji kontrolnych muszą posiadać, oprócz wymogów przewidzianych prawem, określone wymogi profesjonalizmu i reputacji.

WYMAGANIA DOTYCZĄCE PROFESJONALIZMU

W szczególności Zarząd musi posiadać, na poziomie zbiorowym, odpowiednią wiedzę i doświadczenie w zakresie:

- rynku, na którym działa Spółka, tj. świadomość i zrozumienie szerszego kontekstu przedsiębiorczości, gospodarki i rynku referencyjnego oraz świadomość poziomu wiedzy i potrzeb klientów;
- strategii i modelu biznesowego, czyli dogłębną znajomość strategii i modelu biznesowego Spółki;
- systemu zarządzania, tj. świadomość i wiedzę o ryzykach, na które narażona jest Spółka oraz umiejętność zarządzania nimi. Do tego dochodzi zdolność do weryfikacji skuteczności działań podejmowanych przez Spółkę w celu zapewnienia efektywnego zarządzania, nadzoru i kontroli działalności oraz, w razie potrzeby, zdolność do zarządzania zmianami w tych obszarach;
- analizy finansowej i aktuarialnej, tj. umiejętność interpretacji informacji finansowych i aktuarialnych Spółki, identyfikacji i oceny kluczowych czynników, wdrażania odpowiednich kontroli i podejmowania niezbędnych działań w oparciu o dostępne informacje;
- ram i wymagań regulacyjnych, tj. świadomość i zrozumienie ram regulacyjnych, w których działa Spółka, pod kątem wymagań nałożonych przez przepisy prawa oraz zdolność szybkiego dostosowywania się do odpowiednich zmian.

Ogólnie rzecz biorąc, kierownictwo i szefowie kluczowych funkcji muszą posiadać kwalifikacje zawodowe, wiedzę i doświadczenie odpowiednie i wystarczające do wykonywania swoich obowiązków.

Osoby odpowiedzialne za nadzór nad działaniami zleconymi w ramach outsourcingu muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje zawodowe, wiedzę i doświadczenie w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru nad działaniami zleconymi w ramach outsourcingu. W szczególności jako wymóg minimalny osoby odpowiedzialne za działania zleczone w ramach outsourcingu muszą posiadać odpowiednią wiedzę i doświadczenie w zakresie zlecanej funkcji, umożliwiające im weryfikację wydajności i wyników usługodawcy.

WYMAGANIA DOTYCZĄCE REPUTACJI

Poza wymaganiami dotyczącymi profesjonalizmu Spółka wymaga od swoich przedstawicieli spełnienia wymogów dobrej reputacji wymaganych przepisami prawa³ oraz dobrej reputacji osobistej.

Reputacja jest oceniana w odniesieniu do:

- wyroki skazujące;
- negatywne oceny właściwych organów nadzorczych, które poświadczają, że dana osoba nie cieszy się dobrą reputacją na tym konkretnym stanowisku;
- poważne środki dyscyplinarne lub administracyjne nałożone w następstwie rażącego zaniedbania lub umyślnego zachowania, w tym w wyniku naruszenia Kodeksu postępowania Grupy i powiązanych przepisów wykonawczych.

³ Per quanto riguarda il CdA e l'Amministratore Delegato e Direttore Generale, si fa riferimento ai requisiti previsti dall'articolo 76 del Codice delle assicurazioni private e dall'articolo 5 del Decreto del Ministero per lo Sviluppo Economico n. 220/2011; per quanto riguarda i membri del Collegio Sindacale si fa riferimento, oltre che alle fonti normative appena citate, anche all'articolo 2 del Decreto del Ministero della Giustizia n.162/2000.

Wyroki skazujące i środki dyscyplinarne są oceniane w odniesieniu do przepisów regulujących sektor bankowy, finansowy, papierów wartościowych lub ubezpieczeniowy, lub odnoszących się do rynków papierów wartościowych lub udziałów i instrumentów płatniczych, w tym między innymi do przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, manipulacji na rynku, wykorzystywania informacji poufnych, lichwy i przestępstw związanych z nieuczciwym postępowaniem, takich jak oszustwa lub przestępstwa finansowe. Oprócz tego istnieją wszystkie inne poważne przestępstwa na mocy przepisów dotyczących spółek, upadłości, niewypłacalności lub ochrony konsumentów.

Przepisy wewnętrzne przewidują, że wystąpienie jednej z poniższych sytuacji powoduje automatyczne wykluczenie z objęcia lub zachowania stanowiska:

- obecność prawomocnych wyroków pozbawienia wolności w związku z ww. ustawodawstwem;
- obecność prawomocnych wyroków pozbawienia wolności na okres nie krótszy niż dwa lata za przestępstwo wynikające z zaniedbania, lub
- zaistnienie innej sytuacji wskazanej w punktach poprzednich.

Obecność dalszych negatywnych informacji, innych niż wymienione w (i), (ii) i (iii) powyżej, w tym nieprawomocnych wyroków pozbawienia wolności, nie prowadzi automatycznie do wykluczenia z mianowania lub utrzymania stanowiska. O ile obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej, obecność popełnionych przestępstw nie oznacza automatycznie, że dana osoba nie jest godna wykonywania zadań, do których została powołana. Chociaż wyroki karne, dyscyplinarne lub administracyjne oraz wcześniejsze uchybienia są ważnymi czynnikami, ocena nieposzlakowanej opinii musi być dokonywana indywidualnie dla każdego przypadku, z uwzględnieniem rodzaju uchybienia lub wyroku skazującego, prawomocności lub nieprawomocności wyroku skazującego, czasu, jaki upłynął od wykroczenia zawodowego lub wyroku skazującego, wagi wyroku skazującego i późniejszego postępowania danej osoby.

B.2.2 PROCES OCENY KOMPETENCJI I REPUTACJI WYŻEJ WYMIENIONYCH OSÓB

PROCES OCENY WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH PROFESJONALIZMU I REPUTACJI

Zarząd sprawdza, czy członkowie Zarządu spełniają wymogi profesjonalizmu i reputacji na jednym ze swoich pierwszych posiedzeń po jej powołaniu, a także co najmniej raz w roku i za każdym razem, gdy następuje zmiana w składzie Zarządu z jakiegokolwiek powodu (w tym, na przykład, zastąpienia jednego z dyrektorów z powodu rezygnacji, odwołania, śmierci).

Spełnienie wymogów przez członków Komisji Rewizyjnej jest ustalone przez Zarząd w sposób podobny do opisanego powyżej.

Weryfikację spełnienia wymagań Dyrektora Zarządzającego i Dyrektora Generalnego oraz pierwszej linii raportowania przeprowadza Zarząd.

W przypadku szefów kluczowych funkcji oceny wymagań dokonuje Zarząd, natomiast oceny personelu kluczowych funkcji dokonuje odpowiednio szef każdej funkcji.

W przypadku pozostałego personelu ocena spełnienia wymagań profesjonalizmu i reputacji przeprowadzana jest w momencie mianowania lub objęcia stanowiska oraz corocznie, a także zawsze, gdy zaistnieje powód, aby sądzić, że zaszły fakty lub okoliczności, które mogą mieć wpływ na spełnianie tych wymogów. Za zarządzanie tym procesem odpowiada dział HR i Organizacja.

B.3 SYSTEM ZARZĄDZANIA RYZYKIEM, W TYM WEWNĘTRZNEJ OCENY RYZYKA I WYPŁACALNOŚCI

B.3.1 OPIS SYSTEMU ZARZĄDZANIA RYZYKIEM: STRATEGIE, PROCESY I PROCEDURY RAPORTOWANIA

System zarządzania ryzykiem ma na celu zachowanie stabilności i wypłacalności Spółki nawet w niekorzystnych warunkach, poprzez odpowiednie zarządzanie, procesy i procedury sprawozdawcze mające na celu pomiar, monitorowanie i właściwe zarządzanie, również na bieżąco, istniejącymi i potencjalnymi ryzykami, które mogą wynikać z działalności gospodarczej.

System tworzony jest w oparciu o system zarządzania ryzykiem Grupy.

W ramach systemu zarządzania ryzykiem, role i podział obowiązków organów korporacyjnych, wyższego kierownictwa, struktur operacyjnych i funkcji kontrolnych, a także przepływy informacji między różnymi funkcjami kontrolnymi oraz między nimi a organami korporacyjnymi są określone w wewnętrznych wytycznych dotyczących systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem, a także w Polityce zarządzania ryzykiem grupy (Risk Management Group Policy) i innych szczegółowych politykach dla poszczególnych kategorii ryzyka.

Spółka ustanowiła funkcję zarządzania ryzykiem, która zgodnie z przepisami regulacyjnymi, w tym opisanymi w rozporządzeniu IVASS 20/2008, jest odpowiedzialna za:

- udział w określeniu polityki zarządzania ryzykiem oraz zdefiniowaniu kryteriów i powiązanych metod pomiaru ryzyka, a także przygotowaniu raportów z wyników ocen, które przedkłada Zarządowi;
- udział w określeniu limitów operacyjnych przypisanych do struktur operacyjnych oraz określeniu procedur terminowej weryfikacji zgodności z tymi limitami;
- przeprowadzanie oceny profilu ryzyka Spółki i raportowanie Zarządowi oraz Dyrektorowi Zarządzającemu i Dyrektorowi Generalnemu ryzyka zidentyfikowane jako najbardziej znaczące, także pod względem potencjalnym;
- przygotowywanie raportów dla Zarządu, Dyrektora Zarządzającego i Dyrektora Generalnego oraz kierowników struktur operacyjnych dotyczących ewolucji ryzyk i przekroczeń ustalonych limitów operacyjnych oraz koordynacja przygotowania Wewnętrznej Oceny Ryzyka i Wypłacalności (ORSA) ;
- weryfikację spójności modeli pomiaru ryzyka z operacjami prowadzonymi przez firmę z perspektywy *Testu Użytkowego* oraz udział w przeprowadzaniu analiz ilościowych;
- monitorowanie wdrożenia polityki zarządzania ryzykiem i spójności profilu ryzyka Spółki z *Ramami akceptowalnego poziomu ryzyka Grupy* (RAF);
- uczestnictwo w obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności zgodnie z wymaganymi metodologiami i zapewnianie odpowiedniej sprawozdawczości zarówno Zarządowi, jak i organowi nadzoru;
- przeprowadzanie wszelkich działań związanych z walidacją Częściowego Modelu Wewnętrznego (zwanego dalej Modelem Wewnętrznym);
- wspieranie procesów biznesowych Spółki, tak aby decyzje biznesowe uwzględniały wpływ zarówno bieżący, jak i perspektywiczny na profil ryzyka.

Polityka Grupy w zakresie zarządzania ryzykiem definiuje zasady, na których opiera się system zarządzania ryzykiem i stanowi, wraz z RAF, główny punkt odniesienia dla wszystkich polityk i wytycznych dotyczących ryzyka, które kierują wyborem ryzyk, wskazując te, które należy zakładać, których unikać lub które ograniczać (Preferencje dotyczące ryzyka — *Risk Preferences*), wskaźniki, które należy zastosować, stosunek do ryzyka (*Risk Appetite*), względne tolerancje (*Risk Tolerances*) oraz wynikające z nich procesy monitorowania i eskalacji, które przewidują zaangażowanie, zarówno w celach informacyjnych, jak i decyzyjnych, różnych podmiotów w Spółce i wyższego kierownictwa Grupy, w zależności od poziomu przekroczenia tolerancji ryzyka.

Polityka Grupy w zakresie zarządzania ryzykiem reguluje także proces Wewnętrznej Oceny Ryzyka i Wypłacalności (*Own Risk and Solvency Assessment*, „ORSA”), poprzez który Spółka dokonuje oceny ryzyk z perspektywy bieżącej i przyszłej przynajmniej raz w roku lub każdorazowo, gdy zaistnieją okoliczności, które mogłyby znacząco zmienić profil ryzyka, oraz identyfikuje poziom funduszy własnych niezbędnych do spełnienia minimalnych wymogów wypłacalności.

Polityka Grupy w zakresie zarządzania ryzykiem opisuje także proces zarządzania ryzykiem w podziale na fazy identyfikacji, pomiaru, zarządzania i monitorowania oraz raportowania (do Zarządu, organów nadzorczych i innych interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych).

IDENTYFIKACJA RYZYKA

Faza identyfikacji umożliwia zidentyfikowanie, zarówno obecnie, jak i w przyszłości, wszystkich głównych zagrożeń, na które narażona jest Spółka.

Ogólnie rzecz biorąc, ryzyka są podzielone na dwie kategorie, w zależności od tego, czy są one uwzględniane w obliczeniach kapitałowego wymogu wypłacalności (tzw. Ryzyko Pillar I lub ryzyko wymierne) lub są wyłączone z tych obliczeń (tzw. Ryzyko Non Pillar I lub ryzyko niewymierne).

Ryzyko podsumowano w poniższej tabeli, która wskazuje również przyjętą metodologię obliczeń (wymierne i niewymierne):

Ryzyko wymierne (Ryzyko Pillar I)					Ryzyka niewymierne (Non Pillar I)
Ryzyko objęte Częściowym Modelem Wewnętrznym				Formuła Standardo	
Ryzyko finansowe	Ryzyko kredytowe	Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach	Ryzyko ubezpieczeniowe (*) w	Ryzyko operacyjne	
Stóp procentowych	Poszerzenia spreadu	Wyceny	Śmiertelności katastroficznej		Płynności
Zmienności stóp procentowych	Niewypłacalności kredytowej	Tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych	Śmiertelności katastroficznej		Strategiczne
Cen akcji	Niewykonania zobowiązania	Katastroficzne	Długowieczności		Reputacji
Zmienności cen akcji		Rezygnacji w ubez. majątkowych	Zachorowalności/niepełnosporności		Nowe ryzyka
Nieruchomości			Rezygnacji w ubez. na		„Zarażenia”
Walutowe			Wydatków		

Koncentracji aktywów		Katastroficzne w zakresie ubezpieczeń zdrowotnych		
		Szkodowe w zakresie ubezpieczeń zdrowotnych		

(*) Nie mają zastosowania do Spółki

W porównaniu do mapy ryzyka Grupy Spółka nie uwzględniła ryzyka rezygnacji w ubezpieczeniach majątkowych w wykazie ryzyk wpływających na kalkulację kapitałowego wymogu wypłacalności, ponieważ jest ono nieistotne.

W przypadku ryzyk niewymiernych Spółka stosuje jakościowe i/lub ilościowe metodologie wyceny. Ta konkretna kategoria obejmuje ryzyko strategiczne, ryzyko reputacji, ryzyko „zarażenia”, nowe ryzyka i ryzyko płynności. (Szczegółowy opis tych rodzajów ryzyka znajduje się w rozdziale „C. Profil ryzyka” w sekcji C.4 i C.6).

POMIAR RYZYKA

Nowy system wypłacalności wprowadzony dyrektywą Wypłacalność II nakłada na towarzystwa ubezpieczeniowe obowiązek obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności (Solvency Capital Requirement, „SCR”) odzwierciedlającego ich profil ryzyka, z uwzględnieniem także wpływu możliwych technik ograniczania ryzyka oraz skutków dywersyfikacji.

SCR wskazuje poziom kapitalizacji wymagany, aby spółka była w stanie pokryć straty poniesione w przypadku wystąpienia zidentyfikowanego ryzyka.

Po zidentyfikowaniu, wymierne ryzyko jest mierzone poprzez obliczenie wymaganego kapitału.

W tym celu wykorzystywany jest Model Wewnętrzny Grupy Generali: model ten uwzględnia ryzyka finansowe, kredytowe oraz ubezpieczeniowe w zakresie ubezpieczeń na życie i majątkowych.

Z drugiej strony, w odniesieniu do ryzyka operacyjnego, kapitałowy wymóg wypłacalności jest określany na podstawie Formuły Standardowej; niezależnie od oceny wymogu kapitałowego, Spółka przeprowadza dalsze analizy w celu zidentyfikowania określonych rodzajów najistotniejszych ryzyk operacyjnych w różnych obszarach działalności; ponadto, po identyfikacji, Spółka identyfikuje wszelkie działania łagodzące, które należy wdrożyć w celu zmniejszenia potencjalnego negatywnego wpływu najistotniejszych ryzyk operacyjnych.

Strukturę zarządzania Modelem Wewnętrznym opisano szerzej w sekcji B.3.2, natomiast główne różnice pomiędzy hipotezami leżącymi u podstaw Modelu Wewnętrznego a tymi, które charakteryzują Formułę Standardową, zostały opisane w sekcji E.4.

KONTROLA I ZARZĄDZANIE RYZYKIEM

Odpowiedzialność za przyjmowanie i zarządzanie ryzykiem oraz wdrażanie odpowiednich środków kontroli spoczywa na szefach poszczególnych obszarów operacyjnych, w odniesieniu do ryzyk wchodzących w zakres ich odpowiedzialności. Są oni również odpowiedzialni za monitorowanie ekspozycji na ryzyko i zgodność z odpowiednimi limitami.

Niezależne działania monitorujące są prowadzone przez kluczowe funkcje (Aktuarialną, Zarządzania Ryzykiem, Zapewniania Zgodności i Audytu Wewnętrznego).

Zarządzanie ryzykiem operacyjnym jest opracowywane zgodnie z RAF, na podstawie wytycznych i procedur operacyjnych Grupy i Spółki, specyficznych dla każdej kategorii ryzyka. Poziomy tolerancji ryzyka i limity ryzyka są stale monitorowane w celu identyfikacji wszelkich naruszeń i uruchomienia przewidzianych procedur eskalacji, które obejmują, w zależności od przypadku, szefów struktur operacyjnych na różnych poziomach, wyższe kierownictwo lub Zarząd, a także najwyższy zakład dominujący. Proces eskalacji obejmuje również zaangażowanie funkcji *zarządzania ryzykiem*, która jest wzywana do przedstawienia oceny skutków przekroczenia oraz możliwych działań łagodzących i/lub planów powrotu do wprowadzonych limitów.

RAPORTOWANIE RYZYKA

Ustrukturyzowany system raportowania, zarówno przez struktury operacyjne, jak i przez kluczowe funkcje, umożliwia uświadomienie wyższemu kierownictwu i Zarządowi ewolucji profilu ryzyka i wszelkich naruszeń tolerancji ryzyka, a także identyfikację działań łagodzących niezbędnych do zmniejszenia ekspozycji. Zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi odpowiednie informacje są również przekazywane organowi nadzorcemu.

Raportowanie obejmuje także wyniki wewnętrznego procesu oceny ryzyka i wypłacalności. Głównym narzędziem raportowania dotyczącym wypłacalności jest raport ORSA, koordynowany przez funkcję zarządzania ryzykiem, którego celem jest zapewnienie wewnętrznej oceny ryzyka i ogólnych potrzeb w zakresie wypłacalności w ujęciu bieżącym i perspektywicznym. Proces ORSA zapewnia ciągłą ocenę wypłacalności Spółki zgodnie z procesem nieodłącznie związanym z jej planem strategicznym i planem zarządzania kapitałem. Wyniki ocen zawartych w raporcie ORSA przesyłane są organowi nadzorcemu po zatwierdzeniu przez Zarząd. Dalsze szczegóły w tym zakresie znajdują się w sekcji B.3.5.

B.3.2 INFORMACJE O ZARZĄDZANIU MODELEM WEWNĘTRZNYM: WSKAZANIE RÓL ODPOWIEDZIALNOŚCI, Z DOWODEM OBOWIĄZKÓW, ZAJMOWANEGO STANOWISKA I ZAKRESU OBOWIĄZKÓW; W PRZYPADKU ISTNIENIA KONKRETNYCH KOMISJI, WSKAZANIE SPOSOBU, W JAKI WSPÓŁDZIAŁAJĄ ONE Z ORGANEM ADMINISTRACYJNYM

Do pomiaru części ryzyka Spółka wykorzystuje Model Wewnętrzny, którego zastosowanie do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności zostało zatwierdzone przez organ nadzoru. Model stał się zatem punktem odniesienia dla pomiaru i oceny ryzyka, a jego zastosowanie jest zintegrowane ze wszystkimi procesami związanymi z zarządzaniem ryzykiem i kapitałem.

Więcej szczegółów na temat metodologii Modelu Wewnętrznego można znaleźć w sekcji E.4.

Zarządzanie i procesy związane z Modelem są określone przez konkretne wewnętrzne zasady Spółki, które mają na celu:

- dbanie o to, aby Model Wewnętrzny i jego komponenty były odpowiednie do ich celu;
- definiowanie procedur w celu ustrukturyzowania, wdrożenia, wykorzystania i walidacji zmian;
- bieżące potwierdzanie adekwatności Modelu.

Zasady te z kolei określają role i obowiązki we wdrażaniu zmian w Modelu, regulując działania związane z rozwojem samego Modelu, niezbędne do zapewnienia jego adekwatności w czasie oraz, bardziej ogólnie, do wspierania procesu zmiany Modelu Wewnętrznego. Organ nadzoru jest okresowo informowany o zmianach w modelu i angażowany w proces zatwierdzania, jeśli sama zmiana jest znacząca.

W ramach zarządzania Modelem powołano specjalną komisję wewnętrzną (tzw. Komisję Modelu Wewnętrznego — Internal Model Committee), której głównymi zadaniami jest wspieranie procesu decyzyjnego dotyczącego rozwoju (lub zmian) Modelu Wewnętrznego oraz zapewnienie jego monitorowania podczas całego cyklu życia, zapewniając jego prawidłowe funkcjonowanie.

Dyrektor ds. ryzyka (Chief Risk Officer, CRO) Spółki koordynuje i wspiera *Dyrektora ds. ryzyka Grupy* w zapewnianiu zarówno prawidłowego funkcjonowania Modelu, jak i jego zdolności do odpowiedniego odzwierciedlenia profilu ryzyka Spółki. Dyrektor ds. ryzyka, wspierany w swoich decyzjach przez *Komisję ds. Modelu Wewnętrznego*, jest odpowiedzialny za zdefiniowanie ogólnych metod zarządzania każdym komponentem modelu oraz za zatwierdzenie wyników Modelu Wewnętrznego.

Dyrektor Zarządzający (CEO) i Zarząd są regularnie informowani o funkcjonowaniu Modelu Wewnętrznego. Zarząd jest informowany o wynikach Modelu, jego adekwatności, zgodności i zdolności do odpowiedniego odzwierciedlenia profilu ryzyka Spółki. Ponadto Zarząd zatwierdza różne aspekty, w tym wyniki.

W ciągu roku nie nastąpiły żadne istotne zmiany w zarządzaniu Modelem Wewnętrznym.

OPIS PROCESU WALIDACJI MODELU WEWNĘTRZNEGO NA POTRZEBY BIEŻĄCEGO MONITOROWANIA JEGO DZIAŁANIA I ADEKWATNOŚCI

Obliczenie wymaganego kapitału podlega niezależnej walidacji (lub zatwierdzeniu), zgodnie z wymogami art. 124 dyrektywy, w oparciu o zasady określone w politykach i wytycznych Grupy.

Celem walidacji jest zapewnienie niezależnej oceny kompletności, solidności i wiarygodności procesów i wyników, które składają się na Model Wewnętrzny, a także ich zgodności z wymogami regulacyjnymi Wypłacalność II. W szczególności funkcja walidacji wspiera Zarząd i wyższe kierownictwo w monitorowaniu adekwatności Modelu Wewnętrznego, obszarów słabości i ograniczeń, w celu zidentyfikowania wszelkich ulepszeń, które należy wprowadzić do Modelu.

Walidacja jest przeprowadzana corocznie, w cyklu kilkuletnim, co zapewnia, że wszystkie elementy modelu wewnętrznego są monitorowane w czasie.

Działania prowadzone są przez wyodrębnioną jednostkę organizacyjną niezależną od pozostałych jednostek Zarządzania Ryzykiem, która podlega bezpośrednio Dyrektorowi ds. Ryzyka. Zasoby jednostki walidacyjnej nie są zaangażowane w opracowywanie i obliczanie Modelu Wewnętrznego, dzięki czemu zagwarantowany jest rozdział ról i niezależność odpowiedzialności.

Jednostka walidacyjna może korzystać z działań weryfikacyjnych prowadzonych przez inne kluczowe funkcje (np. Audyt Wewnętrzny, Zapewnianie Zgodności, Funkcję Aktuarialną), z analiz i dowodów zebranych przez funkcje odpowiedzialne za wyceny (w zakresie dokumentacji, analiz, raportów z testów i działań eksperckich), a także może korzystać ze wsparcia niezależnych podmiotów zewnętrznych, których wykorzystanie nie zwalnia jednak Spółki z odpowiedzialności.

Działania walidacyjne obejmują weryfikacje i testy o charakterze:

- ilościowym: na przykład analizy wrażliwości, które oceniają stabilność i odporność modelu wewnętrznego w odniesieniu do różnych hipotez lub danych wejściowych lub ponowne wykonanie obliczeń, również z wykorzystaniem alternatywnych modeli;
- jakościowym: na przykład analiza wytworzonych dokumentów i wywiady dotyczące poszczególnych elementów modelu, weryfikacja procesów i *zarządzania*, weryfikacja wykorzystania modelu w działalności biznesowej itp.

Oprócz regularnego procesu walidacji istnieją określone elementy, które mogą wymagać działań walidacyjnych ad hoc, takich jak na przykład w przypadku zmian w modelu lub wniosków organu nadzorczego i Zarządu.

Wyniki walidacji są przedstawiane funkcjom odpowiedzialnym za różne elementy modelu, które w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości określają działania naprawcze i związane z nimi ramy czasowe wdrożenia. W przypadku, gdy wykryte krytyczne kwestie są istotne lub nie jest możliwe natychmiastowe wdrożenie działań naprawczych, zarówno *Dyrektor ds. Ryzyka* Spółki, jak i zarządzanie ryzykiem grupy są informowani zgodnie z ustalonymi kryteriami.

Całość działań formalizowana jest w Raporcie Walidacyjnym, przedkładanym do zatwierdzenia Dyrektorowi ds. Ryzyka, a tym samym do wiadomości Zarządu Spółki.

B.3.3 WEWNĘTRZNY PROCES OCENY RYZYKA I WYPŁACALNOŚCI (ORSA)

Proces ORSA to zbiór wszelkich działań służących identyfikacji, ocenie, monitorowaniu, zarządzaniu i raportowaniu krótko- i długoterminowych ryzyk podejmowanych przez Spółkę. Proces ORSA jest kluczowym elementem systemu zarządzania ryzykiem, którego celem jest ocena adekwatności pozycji wypłacalności oraz analiza profilu ryzyka w ujęciu bieżącym i perspektywicznym.

Proces ORSA dokumentuje i ocenia główne ryzyka, na które Spółka jest narażona lub może być narażona w horyzoncie czasowym swojego planu strategicznego. Obejmuje ocenę ryzyka w zakresie obliczania wymaganego kapitału, a także innych niekwantyfikowalnych rodzajów ryzyka. W odniesieniu do ocen ilościowych, przeprowadzane są określone testy warunków skrajnych i analizy wrażliwości w celu oceny zmiany profilu ryzyka Spółki w przypadku zmiany warunków rynkowych lub określonych czynników ryzyka.

Raport ORSA jest sporządzany corocznie, a konkretne informacje są przekazywane wyższemu kierownictwu i Zarządowi w trakcie samego procesu. Oprócz rocznego dokumentu, raporty ORSA mogą być sporządzane ad hoc (w uproszczonej formie lub w całości), jeśli profil ryzyka spółki ulegnie znacznej zmianie, zarówno z powodu czynników egzogenicznych, jak i endogenicznych, takich jak:

- istotna zmiana profilu ryzyka wynikająca ze zmiany założeń stanowiących podstawę kalkulacji *kapitałowego wymogu wypłacalności*;
- istotna zmiana w strukturze, wysokości i jakości środków własnych, która może zagrozić osiągnięciu celów biznesplanu lub naruszyć wymogi regulacyjne;
- zmiany w modelu biznesowym, strategii biznesowej, produktach i liniach biznesowych, pojawiających się ryzykach, strategii inwestycyjnej, strategii reasekuracyjnej, równoważeniu portfela i wszelkie inne istotne zmiany w kluczowych procesach biznesowych, które są istotne dla podejmowania ryzyka i działań związanych z zarządzaniem;
- istotne zmiany w otoczeniu regulacyjnym, takie jak wydanie nowych regulacji mających wpływ na marketing produktów ubezpieczeniowych, emerytury, opodatkowanie, wyroki itp.;
- zmiany w Modelu Wewnętrznym, takie jak dodanie rodzaju działalności lub włączenie nowego modułu ryzyka;
- zmiana w *zarządzaniu* Modelem Wewnętrznym.

Wszystkie wyniki są odpowiednio dokumentowane w raporcie ORSA i omawiane w ramach specjalnej komisji wewnętrznej Spółki (zwanej Komisją ds. Ryzyka). Po omówieniu i zatwierdzeniu przez Zarząd raport jest przekazywany organowi nadzorczemu. Co do zasady informacje zawarte w raporcie ORSA są wystarczająco szczegółowe, aby zapewnić, że odpowiednie wyniki mogą być wykorzystane w procesach podejmowania decyzji i planowania biznesowego.

B.3.4 OŚWIADCZENIE WYJAŚNIAJĄCE, W JAKI SPOSÓB SPÓŁKA USTALIŁA SWOJE POTRZEBY W ZAKRESIE WYPŁACALNOŚCI, BIORĄC POD UWAGĘ SWÓJ PROFIL RYZYKA, ORAZ W JAKI SPOSÓB JEJ DZIAŁANIA W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA KAPITAŁEM I SYSTEM ZARZĄDZANIA RYZYKIEM WSPÓŁDZIAŁAJĄ ZE SOBĄ

Procesy zarządzania ryzykiem są ściśle zintegrowane z różnymi procesami biznesowymi. Integracja ta jest uważana za niezbędną do zapewnienia zgodności między strategiami biznesowymi i strategiami ryzyka, a w rzeczywistości powstaje ciągłe koło sukcesu między decyzjami strategicznymi a ocenami ryzyka.

Poprzez proces ORSA prognoza pozycji kapitałowej i ocena perspektywicznego profilu ryzyka przyczyniają się do planowania strategicznego i procesu zarządzania kapitałem.

Raport ORSA opiera się również na Planie Zarządzania Kapitałem w celu zweryfikowania adekwatności, a także jakości kwalifikowanych środków własnych wymaganych do pokrycia ogólnych potrzeb w zakresie wypłacalności, w oparciu o założenia planu.

Aby zapewnić stałą zgodność między ryzykiem a strategiami biznesowymi, funkcja *zarządzania ryzykiem* aktywnie wspiera proces planowania strategicznego i uczestniczy w ocenie ryzyka leżącej u podstaw samego planu, a także w dyskusjach i prezentacjach wyników, zarówno dla wyższego kierownictwa Spółki, jak i Zarządu.

Ponadto funkcja *Zarządzania Ryzykiem* współdziała z funkcjami poświęconymi definiowaniu strategii produktów ubezpieczeń na życie i majątkowych, aby zapewnić spójność i zgodność planu produktowego ze *stosunkiem do ryzyka i zdolnością do podejmowania ryzyka* samej Spółki.

Ponadto funkcja *Zarządzania Ryzykiem* współpracuje z *dyrektorem ds. inwestycji* (Chief Investment Officer, CIO) w zakresie kwantyfikacji profilu ryzyka związanego ze strategiami *alokacji aktywów* oraz *zarządzania aktywami i pasywami*, zawsze w celu zapewnienia, że wybory *dyrektora ds. inwestycji* leżące u podstaw definicji strategii aktywów są spójne i zgodne ze *stosunkiem do ryzyka i zdolnością Spółki do podejmowania ryzyka*.

Wreszcie funkcja *Zarządzania Ryzykiem* uczestniczy w ocenach operacji zwykłych i nadzwyczajnych, takich jak potencjalny zakup lub sprzedaż portfeli polis, fuzja portfeli aktywów lub pasywów oraz zakup określonych inwestycji: główną rolą funkcji *Zarządzania Ryzykiem* w tym obszarze jest zapewnienie, że takie operacje nie zagrażają solidności systemu wypłacalności i zarządzania ryzykiem Spółki, w tym powiązanych ocen wpływu *zdolności do ponoszenia ryzyka*.

Ocena profilu ryzyka i wpływu pod względem zdolności do podejmowania ryzyka jest przeprowadzana przez funkcję *Zarządzania Ryzykiem* w połączeniu z konkretnymi działaniami prowadzonymi przez kierowników różnych procesów, tworząc w ten sposób ciągły przepływ informacji i kontroli.

B.4 WEWNĘTRZNY SYSTEM KONTROLI

B.4.1 WEWNĘTRZNY SYSTEM KONTROLI

System kontroli wewnętrznej przyjęty przez Spółkę jest systemem zintegrowanym i obejmuje całą strukturę organizacyjną: zarówno organy korporacyjne, jak i funkcje są wezwane do wniesienia wkładu, w sposób skoordynowany i wzajemnie zależny, w utrzymanie systemu.

Jak już wspomniano w sekcji B.1 niniejszego sprawozdania, Zarząd ponosi ostateczną odpowiedzialność za zapewnienie adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem; wyższe kierownictwo, a w szczególności Dyrektor Zarządzający i Dyrektor Generalny, odpowiada za wdrożenie, utrzymanie i monitorowanie systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem, zgodnie z wytycznymi Zarządu.

Jak wspomniano wcześniej, system kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem przyjęty przez Spółkę charakteryzuje się obecnością tak zwanych trzech linii obrony, do których odpowiednio należą:

- Funkcje operacyjne, odpowiedzialne za przeprowadzanie tzw. kontroli liniowych lub pierwszego poziomu, w tym Specjalista ds. Sprawozdawczości Finansowej (który w Spółce jest utożsamiany z Kierownikiem ds. planowania, administracji i kontroli), którego zadaniem jest zapewnienie, że w ramach pierwszego poziomu organizacyjnego system kontroli gwarantuje, że wszelkie istotne ryzyko związane ze sprawozdawczością finansową jest identyfikowane i kontrolowane poprzez audyt funkcjonowania procesów spółki. Koncentruje się na transakcjach, które przyczyniają się do tworzenia sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych Grupy, w ujęciu półrocznym i rocznym, oraz wszelkich ujawnień na rynku finansowym;
- funkcje Aktuarialna, Zapewniania Zgodności i Zarządzania Ryzykiem, które odpowiadają za tzw. kontrole drugiego poziomu;
- Funkcja Audytu Wewnętrznego odpowiedzialna za tzw. kontrole trzeciego poziomu.

Spółka przyjęła model organizacyjny obejmujący centralizację Kluczowych Funkcji (Audytu Wewnętrznego, Zarządzania Ryzykiem, Zapewniania Zgodności i Funkcji Aktuarialnej), które są zlokalizowane w ramach Generali Italia S.p.A. i wykonują czynności w ramach outsourcingu również w imieniu Genertel S.p.A.

Jeśli chodzi o kontrole liniowe lub kontrole pierwszego poziomu, kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych mają za zadanie zapewnienie prawidłowego zarządzania ryzykiem związanym z wykonywanymi czynnościami oraz wdrożenie odpowiednich środków kontroli, zgodnie ze strukturą organizacyjną i wytycznymi wydanymi przez wyższe kierownictwo, a w szczególności przez Dyrektora Zarządzającego i Dyrektora Generalnego, w celu zapewnienia wdrożenia „Wytycznych dotyczących kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem” podyktowanych przez Zarząd Spółki. Szczegółowe role i obowiązki każdej jednostki organizacyjnej określone są w systemie delegacji i uprawnień, a także w politykach wewnętrznych zatwierdzonych przez Zarząd.

Kontrole drugiego poziomu odpowiadają na potrzebę zapewnienia ciągłego monitorowania najistotniejszych ryzyk dla działalności przedsiębiorstwa. Zgodnie z systemem przyjętym przez Spółkę, odpowiedzialność za te kontrole jest przypisana do funkcji korporacyjnych, które nie mają zadań operacyjnych i są przeznaczone wyłącznie do zapewnienia istnienia skutecznej kontroli ryzyka.

Funkcje te są organizacyjnie reprezentowane przez *funkcję Aktuarialną*, *funkcję Zapewniania Zgodności* i *funkcję Zarządzania Ryzykiem*.

Aby zagwarantować tym trzeb funkcjom niezbędną niezależność i autonomię, podlegają one funkcjonalnie Zarządowi i działają w sposób skoordynowany, unikając nakładania się funkcji i gwarantując, każdej z nich z własną autonomią w podejmowaniu decyzji, najsukuteczniejsze pokrycie głównych ryzyk korporacyjnych.

Kontrole trzeciego poziomu powierzone są funkcji Audytu Wewnętrznego, która odpowiada za monitorowanie i ocenę skuteczności i efektywności całego systemu kontroli wewnętrznej. Funkcję charakteryzuje wyraźna niezależność od firmy oraz wysoki stopień autonomii: kierownik funkcji nie jest hierarchicznie zależny od żadnego kierownika obszaru operacyjnego i podlega bezpośrednio

Zarządowi.

Rolę, obowiązki i umiejscowienie organizacyjne funkcji kontrolnych drugiego i trzeciego poziomu określają szczegółowe polityki Grupy Generali.

B.4.2 SPOSÓB REALIZACJI FUNKCJI WERYFIKACJI ZGODNOŚCI

MODEL OPERACYJNY ZAPEWNIANIA ZGODNOŚCI

Model operacyjny zapewniania zgodności składa się z pięciu kluczowych procesów, które obejmują:

- identyfikację ryzyka;
- pomiar ryzyka;
- ograniczanie ryzyka;
- bieżące monitorowanie ryzyka;
- raportowanie i planowanie.

Celem procesu identyfikacji ryzyka jest zapewnienie, że obowiązki regulacyjne wynikające zarówno z samoregulacji, jak i regulacji zewnętrznych są identyfikowane i przypisywane do odpowiedzialności funkcji operacyjnych. Zasady są identyfikowane (i) po sprawdzeniu ich przydatności w odniesieniu do realiów operacyjnych Spółki, (ii) w odniesieniu do wdrożonych procesów oraz (iii) z uwzględnieniem ich możliwego zastosowania do kilku procesów.

Identyfikacja ryzyka dzieli się na trzy fazy:

- identyfikacja obowiązków regulacyjnych: funkcja *Zapewniania Zgodności* na bieżąco monitoruje zmiany regulacyjne w celu identyfikacji mających zastosowanie wymogów regulacyjnych i zapewnia ich rozpowszechnienie.
- powiązanie zgodności regulacyjnej z ryzykami i procesami: zgodność regulacyjna jest powiązana z mapą ryzyka i procesami biznesowymi przy wsparciu regulacyjnej bazy danych.
- przypisanie obowiązków kierownikom funkcji operacyjnych: funkcja *Zapewniania Zgodności* identyfikuje dla każdego procesu kierowników jednostek organizacyjnych, którym w konsekwencji przypisuje się odpowiedzialność za monitorowanie zgodności podległych im procesów w czasie.

Celem procesu pomiaru ryzyka jest ocena ryzyk, również w perspektywie długoterminowej, na które narażona jest Spółka, a także adekwatności systemu kontroli wewnętrznej w celu ograniczenia tych ryzyk i jego skuteczności. Spółka przyjęła dwutorowe podejście do pomiaru ryzyka w celu (i) zapewnienia wyższemu kierownictwu i Zarządowi zintegrowanego obrazu, również perspektywicznego, ryzyka związanego ze zgodnością, który może wspierać decyzje w zakresie planowania strategicznego i dokonywanie ogólnej oceny adekwatności systemu kontroli wewnętrznej; (ii) oceny adekwatności i skuteczności struktur kontrolnych w ramach procesów przemysłowych, również poprzez niezależne działania kontrolne, w celu ewentualnego wprowadzenia korekt w codziennej działalności Spółki.

Pomiar ryzyka braku zgodności jest zatem uzasadniony:

- przy ocenie poziomu narażenia każdego procesu na ryzyko związane ze zgodnością, biorąc pod uwagę model biznesowy Spółki i niezależnie od stosowanych zabezpieczeń organizacyjnych (ryzyko nieodłączne lub brutto);
- przy ocenie adekwatności istniejących zabezpieczeń organizacyjnych w celu ograniczenia nieodłącznego ryzyka;
- przy ocenie rzeczywistego narażenia Spółki na ryzyka uwzględnia się adekwatność zabezpieczeń organizacyjnych wdrożonych w celu ograniczenia ryzyka (ryzyko rezydualne ex ante) oraz ich skuteczność (ryzyko rezydualne ex post).

Po zakończeniu działania, dla każdego ryzyka związanego z procesem, na bieżąco przeprowadzana jest ocena ryzyka rezydualnego ex ante (ocena adekwatności stosowanych zabezpieczeń) i ex post (ocena ich skuteczności).

Pomiar ryzyka związanego ze zgodnością stanowi dane wejściowe do zdefiniowania planu audytu ex-post (lub skuteczności), począwszy od procesów najbardziej narażonych na ryzyko związane ze zgodnością, zgodnie z logiką opartą na ryzyku.

Częścią procesu pomiaru ryzyka są również oceny, które funkcja przedkłada wyższemu kierownictwu i Zarządowi w związku z istotnymi operacjami, o których decyduje Zarząd.

Celem procesu ograniczania ryzyka jest zapewnienie podjęcia odpowiednich kroków w celu zapobiegania i/lub ograniczania ryzyka związanego ze zgodnością.

Celem procesu monitorowania ryzyka jest uzyskanie aktualnego obrazu zdolności organizacji do zarządzania ryzykiem związanym ze zgodnością. Proces ten polega na gromadzeniu i ciągłej analizie danych zapobiegawczych i predykcyjnych oraz wskaźników ryzyka potencjalnych zagrożeń. Ponadto w tym kontekście ważne jest zarządzanie zgłoszeniami naruszeń Kodeksu postępowania.

Celem procesu raportowania jest zapewnienie odpowiedniego przepływu informacji do wyższego kierownictwa i Zarządu w celu podejmowania decyzji uwzględniających poziom narażenia na ryzyko związane ze zgodnością oraz oceny adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej w odniesieniu do jego zdolności do zarządzania tym ryzykiem.

B.5 FUNKCJA AUDYTU WEWNĘTRZNEGO

Czynności audytu wewnętrznego są wykonywane przez Audit Wewnętrzny zgodnie z zasadami organizacyjnymi określonymi w Polityce Audytu Wewnętrznego zatwierdzonej przez Zarząd.

Zgodnie z modelem organizacyjnym spółek kraju Włochy, struktura Audit Wewnętrznego jest scentralizowana w Generali Italia i realizuje czynności wymagane przepisami sektorowymi dla włoskich towarzystw ubezpieczeniowych Grupy, w oparciu o specyficzne umowy outsourcingowe.

Audit Wewnętrzny jest niezależną, skuteczną i obiektywną funkcją ustanowioną w celu przeglądu i oceny adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania. Funkcja ta dostarcza Zarządowi analiz, ocen, zaleceń i informacji na temat analizowanych działań; prowadzi również działania kontrolne i doradcze na rzecz Zarządu i wyższego kierownictwa.

Funkcja Audit Wewnętrznego dysponuje odpowiednim budżetem i zasobami, a jej pracownicy posiadają wiedzę, umiejętności i doświadczenie niezbędne do wykonywania swoich działań z profesjonalnymi kompetencjami i starannością.

Funkcja Audit Wewnętrznego ma dostęp do wszystkich elementów organizacji i dokumentacji związanej z audytowanym obszarem działalności w sposób kompletny, swobodny, terminowy i nieograniczony, z pełnym poszanowaniem poufności i ochrony danych i informacji. Szef funkcji ma również swobodny dostęp do Zarządu.

Działania również w pełnej zgodności z wytycznymi wydanymi przez Instytut Auditorów Wewnętrznych (IIA), Kodeksem postępowania Grupy Generali oraz Podstawowymi zasadami profesjonalnej praktyki audytu wewnętrznego (standardy), które stanowią podstawowe wymagania dotyczące profesjonalnej praktyki audytu wewnętrznego i oceny skuteczności samej działalności audytowej.

Szef funkcji Audit Wewnętrznego nie może przyjmować żadnych obowiązków operacyjnych i utrzymuje otwarte, konstruktywne i w pełni oparte na współpracy relacje z organami nadzorczymi, które wspiera poprzez dzielenie się informacjami niezbędnymi do wykonywania ich obowiązków.

Aby zapobiec powstawaniu potencjalnych konfliktów interesów, szef funkcji Audit Wewnętrznego, definiując cele i przydzielając zadania różnym członkom funkcji, zachęca do rotacji zadań i obowiązków w zespole.

Inne struktury organizacyjne nie ingerują w działalność funkcji Audit Wewnętrznego, a audytorzy wewnętrzni nie mają bezpośredniej odpowiedzialności operacyjnej ani uprawnień w odniesieniu do żadnej z kontrolowanych działalności.

Co najmniej raz w roku szef funkcji Audit Wewnętrznego przedkłada Plan Audytów Zarządowi Spółki do zatwierdzenia.

Plan ten jest opracowywany w oparciu o analizę priorytetów procesów przy użyciu metodologii opartej na ryzyku, z uwzględnieniem istniejących działań, systemu zarządzania, oczekiwanych zmian i innowacji, a także z uwzględnieniem wkładu otrzymanego od wyższego kierownictwa i samego Zarządu. Planowanie musi również uwzględniać wszelkie niedociągnięcia ujawnione przez poprzednie działania audytowe oraz wszelkie nowe zidentyfikowane ryzyka.

Plan audytu zawiera również harmonogram działań, a także budżet i zasoby wymagane do jego realizacji. Szef funkcji Audit Wewnętrznego informuje Zarząd o wszelkich skutkach wynikających z braków w dostępnych zasobach oraz o wszelkich zmianach, nawet jeśli mają one charakter tymczasowy.

Plan jest poddawany przeglądowi i aktualizowany co najmniej raz na sześć miesięcy w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian w organizacji działalności, ryzyk, operacji, programów, systemów, kontroli oraz w celu uwzględnienia zidentyfikowanych dowodów audytu.

W ciągu roku, gdy jest to konieczne, Funkcja Audit Wewnętrznego może wykonywać czynności nieuwzględnione w Planie audytu lub czynności doradcze.

Wszelkie czynności audytowe przeprowadzane są zgodnie z metodologią przyjętą na poziomie Grupy. Celem działalności audytorskiej jest między innymi badanie i ocena adekwatności i skuteczności zarządzania organizacją, ryzykiem i systemami kontroli wewnętrznej w odniesieniu do celów i zadań określonych przez Spółkę.

Po zakończeniu każdego działania audytowego przygotowany jest raport końcowy, który jest wysyłany do audytowanej funkcji i jej szefów. Raport zawiera wszystkie dowody, które pojawiły się w odniesieniu do skuteczności i adekwatności systemu kontroli wewnętrznej oraz zgodności z przyjętymi politykami, procedurami i procesami, wskazując jednocześnie stopień istotności wykrytych niedociągnięć. Zawiera również uzgodnione działania naprawcze, już podjęte lub które mają zostać podjęte, w odniesieniu do zidentyfikowanych kwestii, a także termin ich wdrożenia.

Funkcja Audit Wewnętrznego jest odpowiedzialna za monitorowanie wdrażania uzgodnionych działań naprawczych w odpowiedzi na znalezione ustalenia.

Co najmniej raz na sześć miesięcy szef funkcji Audit Wewnętrznego przedkłada Zarządowi sprawozdanie podsumowujące przeprowadzone działania, istotne kwestie krytyczne zidentyfikowane w okresie sprawozdawczym oraz proponowany plan działania. Zarząd Spółki określa działania naprawcze, które należy wdrożyć w odniesieniu do każdej zgłoszonej krytycznej kwestii i zapewnia

wdrożenie tych działań. W przypadku zidentyfikowania szczególnie istotnych kwestii szef funkcji Audytu Wewnętrznego niezwłocznie informuje Zarząd oraz Komisję Rewizyjną Spółki.

Funkcja Audytu Wewnętrznego współpracuje z innymi funkcjami kontrolnymi i audytorami zewnętrznymi, aby zapewnić maksymalny zasięg i uniknąć powielania działań.

Funkcja Audytu Wewnętrznego opracowuje i utrzymuje program zapewnienia i doskonalenia jakości, który obejmuje wszystkie aspekty działalności audytowej. Program ten obejmuje ocenę zgodności działań audytowych z Podręcznikiem metodologicznym audytu Grupy, Definicją audytu wewnętrznego i Standardami, a także ocenę stosowania Kodeksu etyki przez audytorów wewnętrznych. Program ocenia również wydajność i skuteczność działań kontrolnych oraz identyfikuje możliwości poprawy.

B.6 FUNKCJA AKTUARIALNA

Funkcja Aktuarialna Generali Italia (Funkcja Aktuarialna) jest jedną z kluczowych funkcji w systemie zarządzania i jest częścią drugiej linii obrony systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem. Funkcja Aktuarialna została utworzona w 2015 r. w celu zapewnienia zgodności z przepisami Wypłacalność II, które wymagają ustanowienia skutecznej funkcji aktuarialnej we wszystkich zakładach ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

Zgodnie z modelem organizacyjnym kraju Włochy, Funkcja Aktuarialna Generali Italia prowadzi swoją działalność w sposób scentralizowany i, poprzez jednostkę „Koordynacja Funkcji Aktuarialnych spółek zależnych Generali Italia”, świadczy również powiązane usługi w ramach outsourcingu na rzecz spółek zależnych w obrębie kraju (Alleanza, Genertel, Genertellife i D.A.S.), na podstawie odpowiednich umów outsourcingowych.

Główne obowiązki Funkcji Aktuarialnej, zgodnie z przepisami Wypłacalność II, są następujące:

- koordynacja i kalkulacja rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II;
- walidacja rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w kontekście dyrektywy Wypłacalność II;
- wsparcie i wkład w oceny wymagane przez modele ryzyka;
- ocena wystarczalności i jakości danych wykorzystywanych do kalkulacji rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;
- opiniowanie w sprawie globalnej Polityki w zakresie procesu selekcji ryzyka oraz adekwatności umów reasekuracji;
- raportowanie (wewnętrzne i do Zarządu);
- obsługa Systemu Zarządzania Ryzykiem (raportowanie ORSA);
- Wsparcie Filaru III w zakresie kompilacji QRT (ang. Quantitative Reporting Templates).

Funkcja Aktuarialna Generali Italia zapewnia realizację wszystkich powyższych czynności, wykonując zarówno obliczenia, jak i czynności walidacyjne.

Aby skutecznie koordynować proces kalkulacji, Funkcja Aktuarialna Generali Italia jest zlokalizowana w Obszarze CFO, a szef Funkcji raportuje do Dyrektora Finansowego i funkcjonalnie do Zarządu, a także do szefa Funkcji Aktuarialnej Gruppo di Assicurazioni Generali S.p.A.

Aby zapewnić niezależność, działania związane z kalkulacją i walidacją są oddzielne i prowadzone przez różne jednostki (jednostkę obliczeniową i jednostkę walidacyjną) z dwoma różnymi kierownikami, którzy podlegają szefowi Funkcji Aktuarialnej. Jednostka walidacyjna prowadzi stałą i niezależną kontrolę procesu i wyników obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, dokumentuje swoje działania i wnioski, które okresowo raportuje szefowi Funkcji Aktuarialnej.

W szczególności Funkcja Aktuarialna składa się z następujących jednostek:

- Reserving, Embedded Value oraz wyceny techniczne w zakresie ubezpieczeń na życie Generali Italia (Kalkulacja w zakresie ubezpieczeń na życie Generali Italia);
- Reserving oraz wyceny techniczne w zakresie ubezpieczeń majątkowych Generali Italia (Kalkulacja w zakresie ubezpieczeń majątkowych Generali Italia);
- Koordynacja Funkcji Aktuarialnych spółek zależnych Generali Italia, z kolei podzielonej na następujące jednostki:
 - 1) Nadzór nad funkcją aktuarialną Alleanza (Kalkulacja Alleanza);
 - 2) Nadzór nad funkcją aktuarialną Genertel/Genertellife/DAS (Kalkulacja Genertel/Genertellife/DAS);
 - 3) Koordynacja wartości kraju;
 - 4) Krajowe narzędzia aktuarialne;
- Krajowa walidacja aktuarialna (Walidacja).

Do celów walidacji Funkcja Aktuarialna w spółkach zależnych korzysta ze struktury Krajowej Walidacji Aktuarialnej.

Dyrektorzy finansowi/kierownicy administracyjni spółek zależnych są osobami kontaktowymi i osobami odpowiedzialnymi za działania kontrolne w zakresie działalności zleconej na zewnątrz.

Funkcja Aktuarialna Generali Italia zapewnia również wsparcie, które zapewnia monitorowanie operacyjne i nadzór nad działaniami związanymi z jakością danych.

Funkcja Aktuarialna Generali Italia składa się z personelu, który, posiadając w większości wykształcenie aktuarialne, statystyczne i matematyczne oraz wieloletnie doświadczenie w sektorach technicznych firm ubezpieczeniowych lub firm konsultingowych, posiada

niezbędną wiedzę i umiejętności do prawidłowego wykonywania odpowiednich obowiązków.

B.7 OUTSOURCING

B.7.1 INFORMACJA O POLITYCE OUTSOURCINGU

Spółka przyjęła Politykę outsourcingu Grupy Generali, która ma zastosowanie do wszystkich podmiotów prawnych Grupy i określa minimalne standardowe wymagania, a także obowiązkowe wymagania, których należy przestrzegać w zakresie działań outsourcingowych, określa wprowadzenie odpowiednich środków kontroli i zarządzania dla każdej inicjatywy oraz przypisuje główne obowiązki outsourcingowe.

Polityka wprowadza podejście oparte na ryzyku poprzez przyjęcie zasady proporcjonalności w celu zastosowania niezbędnych wymogów w oparciu o profil ryzyka, istotność każdej umowy outsourcingowej oraz poziom kontroli, jaką Grupa Generali sprawuje nad dostawcami usług.

Polityka wymaga, aby dla każdej umowy outsourcingowej został wyznaczony konkretny przedstawiciel. Odpowiada on za realizację całego procesu outsourcingu, od oceny ryzyka po ostateczne zarządzanie umową i późniejsze działania monitorujące.

Proces outsourcingu składa się z następujących etapów:

- **Ocena ryzyka:** tj. identyfikacja krytycznych i niekrytycznych inicjatyw outsourcingowych poprzez ustrukturyzowaną ocenę ryzyka. Dział zarządzania ryzykiem Spółki bada ocenę ryzyka związanego z krytycznymi inicjatywami outsourcingowymi;
- **poszukiwanie dostawcy i proces due diligence:** ocena zdolności dostawcy do prowadzenia działalności zgodnie z ogólnymi standardami oraz przepisami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Funkcja Zakupów wspiera działania w przypadku zewnętrznych usługodawców;
- **negocjowanie i zarządzanie umową:** przypisywanie praw i obowiązków, dostarczanie standardowych klauzul i minimalnej zawartości (np. prywatności i poufności) do pisemnej umowy, wnioskowanie o sformalizowanie w formie pisemnej poziomów usług (SLA — Service Level Agreement), a także wdrożenie jednego repozytorium dla umów firmowych. Za formułowanie i negocjowanie klauzul prawnych odpowiada dział prawny Spółki. Funkcja Zakupów odpowiada za prowadzenie repozytorium umów na poziomie lokalnym;
- **plan migracji:** wymóg zdefiniowania ustrukturyzowanego planu migracji w celu zminimalizowania ryzyka przejścia (np. przerwy w świadczeniu usług);
- **monitoring i raportowanie:** zapewnienie odpowiednich zabezpieczeń organizacyjnych mających na celu monitorowanie wyników dostawcy i określenie obowiązków sprawozdawczych w przypadku krytycznych działań zleczanych na zewnątrz;
- **strategia wyjścia:** określa odpowiednie środki mające na celu zapewnienie ciągłości usług w przypadku sytuacji awaryjnej lub rozwiązania umowy.

B.8 INNE INFORMACJE

B.8.1 OCENA ADEKWATNOŚCI SYSTEMU ZARZĄDZANIA W ODNIESIENIU DO CHARAKTERU, SKALI I ZŁOŻONOŚCI RYZYKA ZWIĄZANEGO Z JEGO DZIAŁALNOŚCIĄ

OCENA ADEKWATNOŚCI SYSTEMU ZARZĄDZANIA

Ocena adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem jest przedmiotem ciągłego raportowania do Zarządu w trakcie roku obrotowego, przy okazji okresowych raportów funkcji kontrolnych.

Ponadto w 2017 r. Zarząd przeprowadził tę ocenę w marcu, badając sprawozdanie dotyczące systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem zgodnie z art. 28 rozporządzenia ISVAP nr 20/2008, wyrażając opinię na temat istotnej adekwatności wspomnianego systemu jako całości oraz jego przydatności do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania spółki.

Ostatnio ocena ta została przeprowadzona w lutym 2018 roku. Przy tej okazji Zarząd, również na podstawie ocen adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem przeprowadzonych przez szefów funkcji kontrolnych oraz kontroli przeprowadzonych w 2017 r. przez Audyt Wewnętrzny, wyraził swoją pozytywną ocenę, uznając ogólny system kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem za zasadniczo adekwatny i zdolny do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania spółki.

B.8.2 INNE ISTOTNE INFORMACJE DOTYCZĄCE SYSTEMU ZARZĄDZANIA

ISTOTNE ZMIANY W SYSTEMIE ZARZĄDZANIA W PIERWSZYCH MIESIĄCACH 2018 ROKU

W celu zapewnienia kompletnego i aktualnego przedstawienia systemu zarządzania Spółką, mimo że niniejsze informacje dotyczą okresu po zakończeniu roku obrotowego 2017, uznaje się za stosowne wskazanie, biorąc pod uwagę jego znaczenie dla pełnego i jasnego opisu systemu zarządzania Spółki, że Zarząd Generali Italia, na posiedzeniu w dniu 20 lutego 2018 r., podjął uchwałę, ze skutkiem od dnia 1 marca, w sprawie pewnych zmian organizacyjnych w pierwszej linii raportowania do kierownika krajowego i Dyrektora Zarządzającego Generali Italia, mających wpływ na Spółki wchodzące w skład kraju Włochy, a tym samym również na Genertel S.p.A., w celu wzmocnienia kierowania i koordynacji na poziomie kraju kwestii związanych z klientami, rynkiem i siecią oraz zagwarantowania nadzoru na poziomie kraju nad działalnością w zakresie *zdrowia i opieki społecznej*.

Z dniem 17 kwietnia 2018 r. potwierdzono stanowisko szefa funkcji aktuarialnej Spółki. Nowy model organizacyjny Funkcji Aktuarialnej Generali Italia przewiduje świadczenie usług na rzecz włoskich spółek ubezpieczeniowych Grupy bezpośrednio przez samą Funkcję.

C. PROFIL RYZYKA

C.1 RYZYKO UBEZPIECZENIOWE

C.1.1 RYZYKO UBEZPIECZENIOWE W UBEZPIECZENIACH INNYCH NIŻ NA ŻYCIE

OPIS ŚRODKÓW STOSOWANYCH DO OCENY RYZYKA UBEZPIECZENIOWEGO W ZAKRESIE UBEZPIECZEŃ INNYCH NIŻ NA ŻYCIE, W TYM WSZELKICH ISTOTNYCH ZMIAN W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM, ORAZ ISTOTNYCH RYZYK, NA KTÓRE NARAŻONA JEST SPÓŁKA

Ryzyko ubezpieczeniowe w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie obejmuje ryzyko niedoszacowania cen produktów, ryzyko nieutworzenia wystarczających rezerw na zaspokojenie roszczeń oraz ryzyko strat spowodowanych katastrofami naturalnymi, takimi jak trzęsienia ziemi i powódzie.

Zgodnie ze strategią ryzyka Grupy Generali Spółka definiuje standardy underwritingowe oraz, dla najbardziej istotnych technicznie ryzyk, ustala limity underwritingowe w celu ochrony przed niekorzystnymi okolicznościami, dostosowując w ten sposób działalność underwritingową do RAF.

Ponadto ryzyko jest gwarantowane zgodnie ze standardami jakości określonymi w procedurach underwritingowych w celu zapewnienia rentowności i ograniczenia ryzyka utraty reputacji.

Ekspozycja Spółki na ryzyko ubezpieczeniowe została opisana w sekcji „D. Wyceny na potrzeby wypłacalności” niniejszego dokumentu w części dotyczącej rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Ryzyka ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach innych niż na życie zidentyfikowane na mapie ryzyka Spółki są następujące:

- ryzyko *cenowe* dotyczy możliwości, że oczekiwany dochód ze składek, tj. cena, po której produkty są sprzedawane klientom, nie będzie wystarczający do pokrycia przyszłych roszczeń i wszystkich kosztów związanych z działalnością ubezpieczeniową. Aby skwantyfikować to ryzyko, firma dzieli portfel na ekspozycje na częste, ale małe roszczenia (tzw. „małe roszczenia”) oraz na rzadsze, ale większe roszczenia (tzw. „duże roszczenia”);
- ryzyko *katastroficzne* dotyczy ryzyka poniesienia strat w wyniku naturalnych zdarzeń katastroficznych, które, choć z bardzo ograniczoną częstotliwością, wpływają na dużą liczbę ekspozycji w tym samym czasie: przykładem jest ryzyko trzęsienia ziemi, które może wpływać na rozległe obszary terytorialne w tym samym czasie;
- ryzyko *tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych* dotyczy niepewności pomiędzy *wypływem* rezerw na roszczenia a ich oczekiwaną wartością w horyzoncie jednego roku.

W związku z tym Spółka uwzględnia w modelowaniu na potrzeby obliczania wymogu kapitałowego wszystkie rodzaje ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach innych niż na życie obecne na mapie ryzyka, z wyjątkiem ryzyka związanego z rezygnacjami w ubezpieczeniach majątkowych, ponieważ nie jest ono istotne, głównie biorąc pod uwagę charakter działalności ubezpieczeniowej w ubezpieczeniach innych niż na życie prowadzonej przez Spółkę we Włoszech.

Ryzyka wyceniane są brutto i pomniejszone o działalność reasekuracyjną, co pozwala na ich ograniczenie.

Ocena ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach innych niż na życie pod kątem wymaganego kapitału znajduje się w rozdziale „E. Zarządzanie kapitałem” niniejszego dokumentu.

Wskazane powyżej miary ryzyka nie uległy zmianie w porównaniu do roku poprzedniego.

OPIS PORTFELA

Jeśli chodzi o ryzyko cenowe, firma specjalizuje się w OC komunikacyjnym (OCppm), które stanowi około 70% całkowitego przychodu ze składek w roku obrotowym 2017. Pozostała część działalności dotyczy oferty ubezpieczeń dodatkowych w sektorze pojazdów mechanicznych, w szczególności ubezpieczenia od pożaru, kradzieży i Kasko, które stanowią około 15% łącznych przychodów ze składek. W ramach segmentu innego niż segment pojazdów mechanicznych firma oferuje głównie gwarancje w liniach biznesowych Nieszczęśliwe Wypadki, Ochrona Prawna i Assistance, które są często sprzedawane w połączeniu z produktami OCppm. Komponent ryzyka katastroficznego jest ograniczony do zdarzeń związanych z trzęsieniem ziemi i powodziami w ramach ochrony budynków mieszkalnych przed pożarem, która pokrywa około 3% całkowitego przychodu Spółki ze składek.

Jeżeli chodzi o ryzyko rezerw, dotyczy ono w dalszym ciągu zasadniczo sektora pojazdów mechanicznych, gdzie prawie całość stanowi część odpowiedzialności cywilnej, charakteryzująca się długimi przedawnieniami roszczeń w przypadku szkód osobowych, a ubezpieczenia dodatkowe stanowią prawie całość, obejmującą 91% rezerwy szkodowej Spółki na rok obrotowy 2017.

Wynika z tego, że pod względem całkowitego wymogu kapitałowego, po odjęciu efektu łagodzącego reasekuracji, w roku obrotowym 17 Spółka jest najbardziej narażona na ryzyko związane z *rezerwami techniczno-ubezpieczeniowymi*, następnie na *ryzyko cenowe*, a na końcu w minimalnym stopniu na ryzyko katastroficzne.

PROCES POMIARU RYZYKA

Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach innych niż na życie jest mierzone przy użyciu podejścia ilościowego ukierunkowanego na obliczenie SCR, w oparciu o metodologię Modelu Wewnętrznego Grupy Generali.

W przypadku ryzyka cenowego niepewność co do tego, czy zebrane składki są wystarczające do pokrycia roszczeń generowanych przez ubezpieczone ryzyko i wszystkie powiązane wydatki, jest mierzona za pomocą procesu symulacji na probabilistycznych rozkładach częstotliwości roszczeń i średnich kosztów roszczeń.

W przypadku ryzyka *katastroficznego* niepewność co do wielkości szkód katastroficznych jest mierzona przy użyciu dwóch oddzielnych modeli symulacji aktuarialnej, które symulują odpowiednio szkody katastroficzne związane z trzęsieniem ziemi i powodzią, biorąc pod uwagę charakterystykę techniczną ryzyka, a mianowicie: rok budowy, rodzaj budynku, wysokość budynku wyrażoną w liczbie kondygnacji naziemnych oraz charakterystykę techniczną konstrukcji budynku.

W przypadku ryzyka *związanego z rezerwami techniczno-ubezpieczeniowymi* niepewność co do terminu zaspokojenia roszczeń i wielkości kwot rozliczanych w czasie jest mierzona za pomocą modeli symulacyjnych stosowanych do kwot wypłat roszczeń.

Spółka przeprowadza określone testy i przyjmuje metodologię Grupy Generali w celu zapewnienia solidności uzyskanych wyników i ich skutecznego wykorzystania w procesach podejmowania decyzji biznesowych.

W okresie sprawozdawczym nie nastąpiły żadne zmiany w metodologii pomiaru ryzyka.

OPIS ZNA CZĄCYCH KONCENTRACJI RYZYKA

Jeśli chodzi o koncentrację istniejącego ryzyka, Spółka monitoruje rozwój ryzyka trzęsienia ziemi i powodzi co miesiąc, weryfikując rozkład na terytorium kraju, poprzez statystyczne analizy portfela, które monitorują rozwój portfela i spójność według obszaru geograficznego: w szczególności we Włoszech w przypadku ryzyka trzęsienia ziemi odniesiono się do stref Cresta, które dzielą terytorium kraju zgodnie z ryzykiem wystąpienia trzęsienia ziemi w oparciu o historyczność zjawiska.

OPIS TECHNIK STOSOWANYCH W CELU OGRANICZENIA RYZYKA ORAZ OPIS PROCESÓW SPRAWDZAJĄCYCH, CZY TECHNIKI OGRANICZANIA RYZYKA POZOSTAJĄ SKUTECZNE

Wybór ryzyk ubezpieczeniowych w ubezpieczeniach innych niż na życie rozpoczyna się od ogólnej propozycji w zakresie strategii ubezpieczeniowej i odpowiednich kryteriów wyboru w porozumieniu ze spółką dominującą. Strategia ubezpieczeniowa formułowana jest w sposób spójny z preferencjami w zakresie ryzyka określonymi przez zarząd w ramach RAF.

W ramach planowania strategicznego ustalane są limity ubezpieczeniowe, które określają maksymalny rozmiar ekspozycji (sumy ubezpieczenia/kwoty ubezpieczenia) oraz rodzaje ryzyka, które Spółka może ubezpieczać bez konieczności uzyskania dodatkowej zgody. Celem jest uzyskanie rentownego i spójnego portfela opartego na wiedzy Spółki i *preferencjach ryzyka* określonych przez Grupę.

Reasekuracja jest główną strategią ograniczania ryzyka dla portfela ubezpieczeń innych niż na życie. Jej celem jest optymalizacja wykorzystania kapitału ryzyka poprzez przeniesienie części ryzyka ubezpieczeniowego na wybranych kontrahentów przy jednoczesnym zminimalizowaniu ryzyka kredytowego związanego z taką operacją.

Spółka stosuje strategie łagodzące poprzez określone nieproporcjonalne umowy reasekuracyjne z najwyższym zakładem dominującym w celu pokrycia linii ubezpieczeń pojazdów mechanicznych oraz ryzyka katastroficznego trzęsienia ziemi i powodzi w odniesieniu do linii Pożar oraz poprzez proporcjonalną umowę reasekuracyjną z Europ Assistance S.p.A. w celu pokrycia linii Assistance.

Program umów reasekuracyjnych ma następujące cele:

- pokrycie strat wynikających z pojedynczego zdarzenia aż do określonego okresu zwrotu;
- weryfikacja, czy ochrona była w przeszłości skuteczna i odpowiednia we wszystkich ostatnich ważnych wydarzeniach;
- ochrona firmy przed ryzykiem katastroficznym powtarzającym się w czasie;
- określenie ochrony reasekuracyjnej skutecznej pod względem zarządzania kapitałem.

Funkcja *Zarządzania Ryzykiem* corocznie potwierdza adekwatność technik ograniczania ryzyka.

C.2 RYZYKO RYNKOWE

C.2.1 OPIS ŚRODKÓW STOSOWANYCH DO OCENY RYZYKA FINANSOWEGO, W TYM WSZELKICH ISTOTNYCH ZMIAN W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM, ORAZ ISTOTNYCH RODZAJÓW RYZYKA, NA KTÓRE JEST NARAŻONA SPÓŁKA, A TAKŻE OPIS ZASADY „OSTROŻNEGO INWESTORA” STOSOWANEJ W STRATEGIACH INWESTYCYJNYCH

Spółka pobiera od ubezpieczonych składki w zamian za zobowiązanie do wypłaty określonego ubezpieczonego kapitału w przypadku wystąpienia zdarzeń określonych w umowie. Składki te są inwestowane w szeroką gamę aktywów finansowych, w celu wywiązania się ze zobowiązań wobec ubezpieczających i generowania wartości dla akcjonariuszy.

Przepisy Wypłacalność II wymagają od spółki posiadania bufora kapitałowego w celu utrzymania solidnej pozycji kapitałowej nawet w obliczu niekorzystnych warunków rynkowych (więcej szczegółów w sekcji E.3).

W tym celu Spółka zarządza swoimi inwestycjami zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora” określoną w art. 132 dyrektywy 2009/138/WE, dążąc do optymalizacji zwrotu ze swoich aktywów przy jednoczesnym minimalizowaniu negatywnego wpływu na jej wypłacalność w wyniku wahań rynkowych.

Ryzyka finansowe uwzględnione na mapie ryzyka to:

- ryzyko *cen akcji*: ryzyko wynikające z niekorzystnych zmian wartości rynkowej aktywów i wynikającej z nich zmiany wartości zobowiązań w następstwie zmiany cen akcji na giełdzie. Ekspozycja na ryzyko cen akcji występuje w przypadku aktywów finansowych wrażliwych na ceny akcji, np. akcji, w które Spółka zainwestowała;
- ryzyko *zmienności cen akcji*: definiowane jest jako ryzyko wynikające z niekorzystnych tendencji w zakresie wartości rynkowej aktywów w wyniku zmian wahań zmienności rynkowych cen akcji;
- ryzyko stopy procentowej: definiowane jest jako ryzyko wynikające ze zmiany wartości rynkowej aktywów i wartości pasywów na skutek zmiany poziomu stóp procentowych na rynku;
- ryzyko *koncentracji aktywów*: definiowane jest jako możliwość poniesienia znaczących strat finansowych w związku z portfelem aktywów skoncentrowanym u niewielkiej liczby kontrahentów, zwiększając w ten sposób możliwość, że niekorzystne zdarzenie dotknie jedynie niewielką grupę kontrahentów lub pojedynczego kontrahenta, powodując w ten sposób znaczną stratę;
- ryzyko *walutowe*: definiowane jest jako możliwość wystąpienia niekorzystnych tendencji w zakresie wartości rynkowej aktywów i zobowiązań na skutek zmian kursów walut. Ekspozycja na *ryzyko walutowe* wynika z pozycji aktywów lub zobowiązań, które są wrażliwe na zmiany kursów wymiany;
- ryzyko *zmienności stóp procentowych*: jest definiowane jako ryzyko wynikające z niekorzystnych tendencji w zakresie wartości rynkowej aktywów i zobowiązań na skutek zmiany poziomu zmienności stóp procentowych. Może to na przykład wystąpić w produktach ubezpieczeniowych, które zawierają gwarantowaną minimalną stopę procentową, której wartość rynkowa jest wrażliwa na poziom zmienności stóp procentowych;
- ryzyko *cen nieruchomości*: definiuje się jako możliwość wystąpienia niekorzystnych tendencji w zakresie wartości rynkowej aktywów w wyniku zmiany poziomu cen na rynku nieruchomości.

Poniżej znajduje się krótki opis ryzyk finansowych, które mogą wystąpić w głównych sektorach ubezpieczeniowych, w których działa Spółka:

Ubezpieczenia inne niż na życie: Spółka inwestuje zebrane składki w instrumenty finansowe, aby mieć gwarancję wywiązania się z zobowiązań wobec ubezpieczonego w ustalonych umownie terminach. Gdyby wartość instrumentów finansowych nadmiernie spadła, Spółka mogłaby nie być w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań umownych wobec ubezpieczonych.

Jeśli chodzi o absorpcję kapitału, w 2017 r. Spółka jest najbardziej narażona na ryzyko *stopy procentowej*, a następnie ryzyko *kapitałowe* i ryzyko związane z *nieruchomościami*.

PROCES POMIARU RYZYKA

W Modelu Wewnętrznym ryzyka finansowe są traktowane/kalkulowane w następujący sposób:

- *ryzyko cen akcji* modeluje się poprzez powiązanie ekspozycji na akcje z indeksem rynkowym reprezentatywnym dla danego sektora przemysłu i/lub obszaru geograficznego. Potencjalne zmiany wartości rynkowej akcji są następnie szacowane na podstawie wstrząsów obserwowanych w przeszłości na tych wybranych indeksach;
- moduł *ryzyka zmienności cen akcji* modeluje wpływ, jaki zmiana implikowanej zmienności cen akcji może mieć na wartość rynkową instrumentów pochodnych;
- moduł *ryzyka stopy procentowej* modeluje zmianę struktury terminowej stóp procentowych w stosunku do różnych walut i mierzy wpływ tych zmian na wartość obligacji (i innych aktywów wrażliwych na zmiany stóp procentowych);
- moduł *ryzyka koncentracji aktywów* ocenia wpływ ryzyka ponoszonego przez Spółkę w związku z niedostateczną dywersyfikacją inwestycji kapitałowych, nieruchomości oraz portfela obligacji;
- moduł *ryzyka walutowego* modeluje prawdopodobne zmiany kursu wymiany waluty sprawozdawczej Spółki (euro) w stosunku do walut obcych i wynikający z tego wpływ na wartość posiadanych aktywów niedenominowanych w walucie lokalnej;

- moduł *ryzyk zmienności stóp procentowych* modeluje wpływ, jaki zmienność obserwowana na krzywej stóp procentowych może mieć zarówno na wartość rynkową instrumentów pochodnych, jak i na wartość zobowiązań wrażliwych na hipotezy zmienności stóp procentowych;
- moduł ryzyka cen nieruchomości modeluje zachowanie wybranych publikowanych wskaźników inwestycji w nieruchomości i związany z tym wpływ na wartość aktywów nieruchomościowych spółki (które są odwzorowywane na różne wskaźniki w zależności od lokalizacji nieruchomości i sposobu jej użytkowania).

Aby zapewnić stałą adekwatność metodologii Modelu Wewnętrznego, kalibracja ryzyk finansowych podlega przeglądowi co roku. Aby lepiej uchwycić profil ryzyka, Spółka przeprowadza analizę aktywów bazowych każdego funduszu inwestycyjnego (tzw. Przegląd). Ponadto, jak opisano powyżej, ryzyko finansowe ma wpływ nie tylko na wartość aktywów, ale także na wartość zobowiązań, więc każde ryzyko finansowe jest oceniane w sprawozdaniu Wypłacalność II jako całość.

C.2.2 OPIS ZNACZĄCYCH KONCENTRACJI RYZYKA

Koncentracja ryzyk finansowych jest modelowana przy użyciu Modelu Wewnętrznego; w oparciu o wyniki modelu i skład bilansu, Spółka nie posiada istotnych ryzyk koncentracji.

C.2.3 OPIS TECHNIK STOSOWANYCH W CELU OGRANICZENIA RYZYKA ORAZ OPIS PROCESÓW SPRAWDZAJĄCYCH, CZY TECHNIKI OGRANICZANIA RYZYKA POZOSTAJĄ SKUTECZNE

W celu zapewnienia kompleksowego zarządzania wpływem ryzyka finansowego na aktywa i pasywa, Spółka, zgodnie z podejściem Grupy Generali, zintegrowała strategiczną alokację aktywów (SAA) i zarządzanie aktywami i pasywami (ALM) w ramach jednego procesu.

Jedną z głównych technik ograniczania ryzyka stosowanych przez Spółkę jest zarządzanie aktywami oparte na zobowiązaniach, które ma na celu osiągnięcie zintegrowanego zarządzania aktywami przy jednoczesnym uwzględnieniu struktury zobowiązań Spółki.

Celem procesu strategicznej alokacji aktywów jest zdefiniowanie najbardziej efektywnej kombinacji klas aktywów, która zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora” dyrektywy Wypłacalność II i jej środkami wykonawczymi, maksymalizuje wkład inwestycji w tworzenie wartości, biorąc pod uwagę ograniczenia zobowiązań oraz wskaźniki wypłacalności, aktuarialne i rentowności.

Spółka wykorzystuje również instrumenty pochodne w celu ograniczenia ryzyka związanego z portfelem aktywów i/lub zobowiązań.

Proces ten opiera się na ścisłej współpracy między funkcjami zarządzania inwestycjami, administracji i skarbu, aktuarialną i zarządzania ryzykiem. Dane wejściowe i cele otrzymane z wyżej wymienionych funkcji zapewniają, że proces ALM&SAA jest spójny z RAF oraz procesem planowania strategicznego i alokacji kapitału.

Coroczna propozycja strategicznej alokacji aktywów:

- określa on docelową ekspozycję i limity, pod względem minimalnej i maksymalnej dozwolonej ekspozycji, dla każdej odpowiedniej klasy aktywów;
- uwzględnia dozwolone niedopasowania i możliwe działania łagodzące, które można aktywować po stronie inwestycji;

W odniesieniu do określonych klas aktywów, takich jak (i) Private Equity, (ii) Alternative Fixed Income, (iii) Fundusze Hedgingowe, (iv) instrumenty pochodne i produkty strukturyzowane, Spółka wykorzystuje scentralizowany proces Grupy Generali do zarządzania i monitorowania, w szczególności:

- inwestycje tego typu poddawane są wnikliwej analizie, której celem jest ocena jakości inwestycji, poziomu ryzyka związanego z inwestycją oraz zgodności z zatwierdzoną *strategiczną alokacją aktywów*.
- zakres i kompletność analiz może się różnić w zależności od pewnych kryteriów, takich jak: struktura ocenianej inwestycji, wielkość inwestycji i ramy regulacyjne.

Oprócz limitów tolerancji na ryzyko określonych w pozycji wypłacalności Spółki określonej w RAF, aktywny jest proces ciągłego monitorowania ryzyka opisany w Wytycznych wydanych przez najwyższy zakład dominujący. Ponadto Spółka co miesiąc monitoruje profil ryzyka aktywów w celu wykrycia istotnych zmian i skorelowania ich ze strategią inwestycyjną.

Spółka może także stosować dodatkowe strategie ograniczania ryzyka poprzez wykorzystanie instrumentów pochodnych, zgodnie z określonymi procedurami i wytycznymi; dotyczy to na przykład ryzyka walutowego, w przypadku którego występują określone zabezpieczenia.

C.3 RYZYKO KREDYTOWE

C.3.1 OPIS ŚRODKÓW STOSOWANYCH DO OCENY RYZYKA KREDYTOWEGO, W TYM WSZELKICH ISTOTNYCH ZMIAN W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM, ORAZ ISTOTNYCH RODZAJÓW RYZYKA, NA KTÓRE JEST NARAŻONA SPÓŁKA, A TAKŻE OPIS ZASADY „OSTROŻNEGO INWESTORA” STOSOWANEJ W STRATEGIACH INWESTYCYJNYCH

Oprócz ryzyka finansowego inwestycje Spółki podlegają ryzyku kredytowemu.

Ryzyka kredytowe uwzględnione na mapie ryzyka to:

- ryzyko *rozszerzenia spreadu kredytowego*: definiowane jest jako ryzyko wystąpienia niekorzystnych tendencji w wartości rynkowej aktywów na skutek zmian w wiarygodności kredytowej emitentów (zwykle połączonych z obniżeniem ratingu) lub systemowego spadku wartości aktywów obecnych na rynku obligacji.
- ryzyko *niewykonania zobowiązania*: definiuje się jako ryzyko poniesienia straty w wyniku niemożności wywiązania się kontrahenta ze swoich zobowiązań finansowych. Odrębne podejścia zostały wdrożone w celu modelowania ryzyka niewykonania zobowiązania w zakresie portfela obligacji (określanego jako *ryzyko kredytowe niewykonania zobowiązania*), ryzyka niewykonania zobowiązania wynikającego z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w depozytach gotówkowych, umów ograniczających ryzyko (w tym reasekuracji) oraz innych rodzajów ekspozycji podlegających ryzyku kredytowemu (określanych jako *ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta*).

Pod względem absorpcji kapitału, na koniec 2017 r. Spółka była głównie dotknięta pierwszym rodzajem ryzyka.

Podobnie jak w przypadku ryzyka finansowego, w celu zapewnienia, że poziom ryzyka kredytowego wynikającego z zainwestowanych aktywów jest odpowiedni do działalności Spółki i zobowiązań wobec ubezpieczających, działalność inwestycyjna jest prowadzona zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”, o której mowa w art. 132 dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z polityką Grupy.

Praktyczna implementacja zasady „ostrożnego inwestora” jest stosowana niezależnie od tego, czy aktywa podlegają ryzyku finansowemu, kredytowemu, czy obu.

W Modelu Wewnętrznym ryzyko kredytowe jest traktowane w następujący sposób:

- moduł ryzyka *rozszerzenia spreadu kredytowego* modeluje losowe zmiany poziomu *spreadu kredytowego* dla ekspozycji na obligacje o różnych *ratingach*, w różnych sektorach przemysłu i lokalizacjach geograficznych w oparciu o analizę historyczną zestawu reprezentatywnych indeksów obligacji. Aktywa wrażliwe na spread posiadane przez Spółkę są powiązane z określonymi indeksami modelowanymi na podstawie charakterystyki ich emitenta i waluty;
- moduł ryzyka *niewykonania zobowiązania* modeluje wpływ niewykonania zobowiązania przez emitenta obligacji lub kontrahenta w transakcjach pochodnych, reasekuracyjnych lub innych na wartość aktywów Spółki.

Aby zapewnić stałą adekwatność metodologii modelu wewnętrznego, kalibracja ryzyk kredytowych podlega przeglądowi co roku. Aby lepiej uchwycić profil ryzyka, Spółka przeprowadza analizę aktywów bazowych każdego funduszu inwestycyjnego (tzw. Przegląd). Ponadto, jak opisano powyżej, ryzyko finansowe oraz ryzyko kredytowe mają wpływ nie tylko na wartość aktywów, ale także na wartość zobowiązań, więc każde ryzyko jest oceniane w sprawozdaniu Wypłacalność II jako całość.

C.3.2 OPIS ZNACZĄCYCH KONCENTRACJI RYZYKA

Koncentracja ryzyk kredytowych jest modelowana przy użyciu Modelu Wewnętrznego; w oparciu o wyniki modelu i skład bilansu, Spółka nie posiada istotnych ryzyk koncentracji.

C.3.3 OPIS TECHNIK STOSOWANYCH W CELU OGRANICZENIA RYZYKA ORAZ OPIS PROCESÓW SPRAWDZAJĄCYCH, CZY TECHNIKI OGRANICZANIA RYZYKA POZOSTAJĄ SKUTECZNE

Podobnie jak w przypadku ryzyka finansowego, ryzyko kredytowe jest zarządzane w oparciu o podejście oparte na zobowiązaniach, stanowi integralną część procesu ALM/SAA i podlega limitom i monitorowaniu przewidzianemu w wytycznych Grupy.

C.4 RYZYKO PŁYNNOŚCI

C.4.1 OPIS ŚRODKÓW STOSOWANYCH DO OCENY RYZYKA PŁYNNOŚCI, W TYM WSZELKICH ISTOTNYCH ZMIAN W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM, ORAZ ISTOTNYCH RYZYK, NA KTÓRE JEST NARAŻONA SPÓŁKA

Spółka jest narażona na ryzyko płynności ze względu na możliwe niedopasowanie wpływów i wypływów środków pieniężnych z działalności ubezpieczeniowej. Ponadto ryzyko płynności jest nieodłącznym elementem działalności inwestycyjnej, ponieważ istnieje kompromis między oczekiwanym zwrotem a płynnością aktywów. Wreszcie Spółka może być narażona na wypływy środków pieniężnych związane z udzielonymi gwarancjami, zobowiązaniami, kontraktami pochodnymi lub ograniczeniami regulacyjnymi dotyczącymi inwestycji w celu pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i pozycji kapitałowych.

Zarządzanie ryzykiem płynności Grupy Generali opiera się na prognozowaniu przepływów pieniężnych i dostępnych zasobów w przyszłości, tak aby monitorować, czy dostępne zasoby płynne są zawsze wystarczające do pokrycia zobowiązań w tym samym okresie.

Grupa Generali zdefiniowała zestaw wskaźników ryzyka płynności, które są wykorzystywane do regularnego monitorowania sytuacji płynnościowej każdej spółki Grupy. Wszystkie zdefiniowane parametry wyliczane są w dacie przyszłej w oparciu o projekcje przepływów pieniężnych, aktywów i pasywów oraz szacunek poziomu płynności portfela aktywów. Wskaźniki mają na celu zmierzenie zdolności firmy do wypełnienia zobowiązań płatniczych wobec klientów i innych interesariuszy.

Wskaźniki są obliczane zarówno według tak zwanego „scenariusza bazowego”, w którym wartości przepływów pieniężnych, aktywów i zobowiązań odpowiadają wartościom przewidzianym w procesie planowania strategicznego Spółki, jak i na podstawie „scenariuszy warunków skrajnych”, w których oczekiwane wpływy i wypływy pieniężne oraz cena rynkowa aktywów i wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są przeliczane w celu uwzględnienia ekstremalnych, ale jednak prawdopodobnych okoliczności, które mogą mieć negatywny wpływ na płynność Spółki.

Scenariusze warunków skrajnych wybrane i wykorzystane w modelu płynności, które są uważane za najbardziej istotne pod względem ich wpływu na ryzyko płynności, są następujące:

- *Scenariusz Financial & Credit risk „diversified”* symuluje zawirowania finansowe i w konsekwencji spadek wartości aktywów;
- *Scenariusz Non-Life undiversified (P&C cat)*: symuluje wzrost bezpośrednich i pośrednich odszkodowań związanych ze zdarzeniami katastroficznymi.

Limity ryzyka płynności zostały określone przez najwyższy zakład dominujący w zakresie wartości powyższych parametrów, których Spółka musi przestrzegać. Struktura limitów jest zdefiniowana w taki sposób, aby zapewnić, że firma posiada „bufor” płynności przekraczający kwotę potrzebną do poradzenia sobie z niekorzystnymi okolicznościami, określonymi w scenariuszach warunków skrajnych.

Najnowsze informacje zwrotne z modelu płynności na koniec 2017 r., wraz z prognozą na 2018 r., pokazują, że ryzyko płynności firmy mieści się w wymaganych progach.

C.4.2 OPIS ZNACZĄCYCH KONCENTRACJI RYZYKA

Istotna koncentracja ryzyka płynności może wynikać z dużych ekspozycji wobec poszczególnych kontrahentów lub grup kontrahentów. W rzeczywistości, w przypadku niewykonania zobowiązania lub innych problemów z płynnością kontrahenta, wobec którego występuje znaczna koncentracja ryzyka, może to mieć negatywny wpływ na wartość lub płynność portfela inwestycyjnego Spółki, zagrażając tym samym zdolności Spółki do szybkiego uzyskania przepływów pieniężnych poprzez sprzedaż portfela na rynku, jeśli zajdzie taka potrzeba. Grupa Generali ustaliła progi inwestycyjne, które pozwalają firmie ograniczyć koncentrację ryzyka, biorąc pod uwagę szereg środków, w tym: rodzaje inwestycji, kontrahenta, rating i obszar geograficzny.

Na dzień 31 grudnia 2017 r. nie wystąpiły sytuacje budzące szczególne obawy, a w każdym razie mieściły się one w wyznaczonych granicach.

C.4.3 OPIS TECHNIK STOSOWANYCH W CELU OGRANICZENIA RYZYKA ORAZ OPIS PROCESÓW SPRAWDZAJĄCYCH, CZY TECHNIKI OGRANICZANIA RYZYKA POZOSTAJĄ SKUTECZNE

Spółka zarządza ryzykiem płynności i ogranicza je zgodnie ze strukturą określoną w wewnętrznych regulacjach Grupy. Spółka chce zapewnić sobie zdolność do wywiązywania się ze swoich zobowiązań nawet w przypadku niekorzystnych scenariuszy, a także osiągnąć swoje cele w zakresie rentowności i wzrostu. W tym celu zarządza oczekiwanymi wpływami i wypływami środków pieniężnych, aby utrzymać wystarczający poziom dostępnej płynności w celu zaspokojenia krótko- i średnioterminowych potrzeb oraz inwestuje w instrumenty, które można szybko i łatwo zamienić na gotówkę przy minimalnych stratach kapitałowych. Spółka ocenia potencjalną sytuację płynnościową w prawdopodobnych warunkach rynkowych i scenariuszach warunków skrajnych.

Spółka ustanowiła jasny *system zarządzania* i zasady pomiaru, zarządzania, ograniczania i raportowania ryzyka płynności zgodnie z normami Grupy, w tym definicję określonych limitów i proces eskalacji (jak opisano w sekcji B.3) w przypadku naruszenia limitów lub innych problemów z płynnością.

Zasady zarządzania ryzykiem płynności zdefiniowane w RAF są w pełni zintegrowane z planowaniem strategicznym, a także z procesami biznesowymi, w tym inwestycjami i rozwojem produktów. Jeśli chodzi o inwestycje, Grupa Generali wyraźnie zidentyfikowała ryzyko płynności jako jedno z głównych ryzyk związanych z inwestycjami i ustaliła, że proces strategicznej alokacji aktywów musi opierać się na wskaźnikach ściśle związanych z ryzykiem płynności, w tym na czasie trwania i niedopasowaniu przepływów pieniężnych między aktywami i zobowiązaniami. Limity inwestycyjne są nakładane na Spółkę w celu zapewnienia, że udział aktywów niepłynnych pozostaje na poziomie, który nie zagraża dostępności płynności dla Spółki. W odniesieniu do działalności biznesowej, Spółka, w porozumieniu z najwyższym zakładem dominującym, kieruje się zasadami przewodnimi przy opracowywaniu nowych produktów, mając również na celu złagodzenie wpływu w zakresie płynności.

C.4.4 OCZEKIWANE ZYSKI Z PRZYSZŁYCH SKŁADEK

Oczekiwane zyski z przyszłych składek (EPIFP) reprezentują oczekiwaną wartość bieżącą przyszłych przepływów pieniężnych wynikających z zaliczenia do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych składek dotyczących istniejących umów ubezpieczenia i reasekuracji, których zebranie jest spodziewane w przyszłości, ale które mogą nie zostać pobrane z dowolnego powodu innego niż wystąpienie zdarzeń ubezpieczeniowych, niezależnie od ustawowych lub umownych praw ubezpieczającego do odstąpienia od polisy.

Zgodnie z art. 260 ust. 2 aktów delegowanych, EPIFP należy określić jako różnicę między oficjalnymi BEL a BEL obliczonymi przy założeniu, że oczekiwane przyszłe składki (i powiązane świadczenia) z istniejących umów nie zostaną zrealizowane.

Przy wycenie brane są pod uwagę jedynie przewidywane zyski z należnych rat. Ten składnik BEL oblicza się jako saldo zdyskontowanych przychodzących i wychodzących przepływów pieniężnych. Wpływy środków pieniężnych są reprezentowane przez przyszłe odszkodowania i koszty administracyjne, i są ustalane przy użyciu metody empirycznej poprzez zastosowanie odpowiednio wskaźnika strat oraz *wskaźnika kosztów administracyjnych*.

W przypadku Genertel EPIFP na dzień 31 grudnia 2017 r. wynosił 2 950 tys. EUR.

C.5 RYZYKO OPERACYJNE

C.5.1 OPIS ŚRODKÓW STOSOWANYCH DO OCENY RYZYKA OPERACYJNEGO, W TYM WSZELKICH ISTOTNYCH ZMIAN W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM, ORAZ ISTOTNYCH RYZYK, NA KTÓRE JEST NARAŻONA SPÓŁKA

Ryzyko operacyjne definiuje się jako ryzyko poniesienia strat wynikających z nieodpowiednich procesów wewnętrznych, zasobów ludzkich i systemów lub zdarzeń zewnętrznych. Do tej kategorii zalicza się również ryzyko braku zgodności i ryzyko sprawozdawczości finansowej (FRR). Zgodnie z praktyką branżową Grupa Generali przyjmuje następujące kategorie klasyfikacji:

- *oszustwa wewnętrzne*: zdarzenia wynikające z oszustw celowych, dokonanych niezgodnie z prawem przez jednego lub więcej pracowników lub agentów bezpośrednio lub za pośrednictwem osób trzecich, w celu osiągnięcia zysku dla siebie lub innych;
- *oszustwa zewnętrzne*: zdarzenia wynikające z oszustw, kradzieży lub przywłaszczenia, z udziałem wyłącznie osób zewnętrznych z zamiarem naruszenia/obejścia prawa, wewnętrznych polityk i przepisów, w celu uzyskania osobistego zysku;
- *stosunki pracy*: zdarzenia wynikające z działań/zaniechań, zamierzonych lub niezamierzonych, niezgodnych z obowiązującymi przepisami prawa pracy, zdrowia i bezpieczeństwa oraz z roszczeń związanych z obrażeniami ciała lub aktami dyskryminacji, za które odpowiedzialna jest firma;
- *klienci i produkty*: straty wynikające z niewykonania obowiązków zawodowych wobec klientów lub związanych z cechami dostarczonego produktu lub usługi (w przypadku korzyści dla Spółki);
- *szkody rzeczowe*: straty powstałe na skutek zdarzeń zewnętrznych, takich jak klęski żywiołowe, terroryzm, wandalizm i inne zdarzenia zewnętrzne, za które Spółka nie ponosi odpowiedzialności;
- *przerwy w działaniu i awarie systemów*: straty spowodowane przerwami w działaniu, awariami lub niedostępnością systemów i usług; wykluczone są przerwy i/lub awarie spowodowane atakami lub klęskami żywiołowymi;
- *zarządzanie procesami i realizacja*: straty wynikające z braków w projekcie, doskonaleniu operacji lub zarządzaniu procesami, a także straty wynikające z relacji z kontrahentami biznesowymi, sprzedawcami i dostawcami.

Zarządzanie ryzykiem operacyjnym jest regulowane przez polityki i wytyczne, które określają zasady, metodologie oceny i procesy, które należy wdrożyć w celu identyfikacji i pomiaru ryzyka oraz określenia wszelkich działań łagodzących.

Kapitałowy wymóg wypłacalności dla ryzyka operacyjnego jest obliczany na podstawie formuły standardowej.

W odniesieniu do tego ryzyka, Grupa Generali jest zaangażowana w promowanie kultury ryzyka operacyjnego w każdej Spółce na wszystkich poziomach, również w oparciu o analizę przeszłych zdarzeń, które spowodowały (lub mogły spowodować) straty operacyjne. Ponadto podejście do zarządzania ryzykiem operacyjnym zapewnia, że identyfikacja i ocena takiego ryzyka jest również przeprowadzana z perspektywy *przyszłościowej*, w celu ograniczenia strat i innych pośrednich konsekwencji wynikających z wystąpienia zdarzeń związanych z ryzykiem operacyjnym oraz umożliwienia kierownictwu oceny skuteczności systemu kontroli wewnętrznej związanego z zarządzaniem takim ryzykiem

Zgodnie z *najlepszymi praktykami* branżowymi, proces identyfikacji i oceny ryzyka operacyjnego w Grupie Generali obejmuje *gromadzenie danych o stratach, ocenę ryzyka i analizę scenariuszy* jako podstawowe działania.

Gromadzenie danych o stratach to systematyczny proces gromadzenia danych o zdarzeniach powodujących straty operacyjne powyżej wcześniej określonego progu, zapewniający *wsteczny* obraz strat.

Ocena ryzyka i analiza scenariuszy są procesami cyklicznymi i zapewniają perspektywiczny obraz ryzyka, na które narażona jest Spółka.

Identyfikacja, pomiar i zarządzanie ryzykiem operacyjnym są stale wzmacniane.

C.5.2 OPIS TECHNIK STOSOWANYCH W CELU OGRANICZENIA RYZYKA ORAZ OPIS PROCESÓW SPRAWDZAJĄCYCH, CZY TECHNIKI OGRANICZANIA RYZYKA POZOSTAJĄ SKUTECZNE

Ryzyko operacyjne nieuchronnie pojawia się wraz z prowadzeniem działalności gospodarczej, ponieważ jest albo endogeniczne dla procesów i procedur niezbędnych do zapewnienia normalnej działalności gospodarczej, albo wynika z czynników zewnętrznych.

Ryzyko operacyjne może skutkować negatywnymi skutkami ekonomicznymi dla firmy, które przejawiają się poprzez straty i/lub utratę zysków.

Zewnętrzne czynniki środowiskowe, takie jak rosnące wykorzystanie narzędzi technologicznych nawet w fazach zarządzania klientami i rozwoju produktów o wysokim zaangażowaniu telematycznym, a także czynniki wewnętrzne, również związane z rewizją procesów, mogą między innymi prowadzić do wzrostu ryzyka operacyjnego dla Spółki.

W zarządzanie ryzykiem zaangażowani są kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych (Właściciele Ryzyka), którzy mają za zadanie zapewnienie właściwego zarządzania ryzykiem związanym z wykonywanymi czynnościami i wdrożenie odpowiednich działań kontrolnych, zgodnie ze strukturą organizacyjną i wytycznymi zaproponowanymi przez Dyrektora Zarządzającego w celu zapewnienia wdrożenia dyrektywy w zakresie zarządzania ryzykiem i kontroli podyktowanych przez Zarząd.

Metodologia zarządzania ryzykiem operacyjnym przewiduje, że *właściciele ryzyka*, wezwani do ciągłej oceny ekspozycji na ryzyko, również poprzez specjalne sesje *oceny ryzyka*, określają szereg środków ograniczających ryzyko w celu dalszej poprawy zarządzania ryzykiem i kontroli, zmniejszenia ekspozycji i osiągnięcia większej wydajności operacyjnej.

W przypadku poszczególnych rodzajów szczególnie istotnych ryzyk istnieją określone funkcje korporacyjne odpowiedzialne za monitorowanie ich postępów (np. struktura zwalczania nadużyć finansowych, struktura wspierająca kierownika odpowiedzialnego, struktura przeciwdziałania praniu pieniędzy, struktura prywatności itp.)

Jeśli chodzi o funkcje kontrolne:

- Zarządzanie Ryzykiem posiada wewnętrzną komórkę organizacyjną – w porozumieniu z najwyższym zakładem dominującym – której zadaniem jest kierowanie i wspieranie właścicieli ryzyka w zakresie identyfikacji, oceny, monitorowania i ograniczania ryzyka operacyjnego oraz monitorowania realizacji zidentyfikowanych działań.
- Funkcja *Zapewniania Zgodności* monitoruje ryzyko niezgodności z przepisami legislacyjnymi, wykonawczymi, samoregulacyjnymi oraz zasadami etycznymi.

C.6 INNE ISTOTNE RYZYKA

W celu zapewnienia pełnego obrazu profilu ryzyka Spółki, oprócz ryzyk określonych w sekcjach C.1 do C.5, dla których przewidziana jest ocena ilościowa pod względem wymogu kapitałowego, istnieją inne ryzyka, na które Spółka jest narażona z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, dla których nie przewidziano określonego kapitałowego wymogu wypłacalności. Te zagrożenia to:

- nowe ryzyka, które mogą prowadzić do nieoczekiwanego wzrostu ryzyk już zidentyfikowanych lub wprowadzenia nowej kategorii ryzyk. Nowe ryzyka są powiązane z ewolucją wewnętrznego i zewnętrznego kontekstu przedsiębiorstwa, często przypisywane zmianom środowiskowym, zjawiskom społecznym, zmianom regulacyjnym, postępowi technologicznemu itp. W celu oceny tych ryzyk Spółka opiera się na zestawie informacji dostarczonych przez najwyższy zakład dominujący i zapewnia odpowiednią dyskusję na ich temat ze wszystkimi głównymi funkcjami biznesowymi;
- ryzyko utraty reputacji odnoszące się do potencjalnych strat wynikających z pogorszenia lub negatywnego postrzegania reputacji Spółki przez jej klientów, kontrahentów i rynek finansowy. Spółka, proaktywnie i zgodnie z polityką Grupy, zwraca szczególną uwagę na procesy biznesowe, które mogą generować zdarzenia o potencjalnym wpływie na reputację;
- ryzyka „zarażenia” wynikające z przynależności do Grupy, czyli ryzyka, które mogą rozprzestrzenić się w trudnych sytuacjach powstałych w podmiocie Grupy, wywierając negatywny wpływ na kapitał własny, sytuację ekonomiczną lub finansową Spółki. Zgodnie z postanowieniami Grupy, Spółka prowadząc działalność gospodarczą i inwestycyjną działa poprzez ograniczanie i mitygowanie tych ryzyk. W tym kontekście należy zauważyć, że w ostatnich latach Grupa pracowała nad wzmocnieniem zabezpieczeń przed ryzykiem „zarażenia”, wzywając do wdrożenia zasad i przepisów mających na celu ograniczenie takiego ryzyka, również poprzez wydanie konkretnych polityk;
- ryzyko strategiczne wynikające ze zmian zewnętrznych i/lub wewnętrznych decyzji strategicznych, które mogą zagrozić profilowi ryzyka Spółki. Zarządzanie ryzykiem strategicznym jest zasadniczo zintegrowane z procesem planu strategicznego i Planem Zarządzania Kapitałem i ma na celu identyfikację głównych ryzyk i scenariuszy, które mogą zagrozić osiągnięciu celów planu strategicznego;

C.7 INNE INFORMACJE

C.7.1 OPIS ZASTOSOWANYCH METOD, PRZYJĘTYCH ZAŁOŻEŃ I WYNIKÓW TESTÓW WARUNKÓW SKRAJNYCH, A TAKŻE ANALIZY WRAŻLIWOŚCI NA ISTOTNE RYZYKA I FAKTY DOTYCZĄCE WRAŻLIWOŚCI SPÓŁKI NA RYZYKO

W celu sprawdzenia wypłacalności Spółki w przypadku niekorzystnych warunków rynkowych lub wstrząsów, przeprowadzane są testy warunków skrajnych i analizy wrażliwości. Zdarzenia niepożądane definiuje się, biorąc pod uwagę nieoczekiwane, potencjalnie poważne, ale mimo to prawdopodobne zdarzenia. Analiza dowodów, pod kątem ich wpływu na sytuację finansową i kapitałową, pozwala Spółce na rozważenie potencjalnych środków łagodzących uznanych za odpowiednie w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia.

Wrażliwość uwzględnia zmiany w określonych czynnikach ryzyka (np. szoki związane z akcjami, stopami procentowymi, obligacjami i spreadami na rynku nieruchomości). Jej głównym celem jest pomiar zmienności funduszy własnych i kapitałowego wymogu wypłacalności oraz odporności współczynnika wypłacalności na zmiany najważniejszych czynników ryzyka.

W celu sprawdzenia adekwatności pozycji wypłacalności do zmian warunków rynkowych przeprowadzono badania wrażliwości:

Wrażliwość	Delta SCR	Delta ESR
Stopa procentowa W GÓRĘ +50 pb	-0,7%	-3 pp
Stopa procentowa W DÓŁ -50 pb	0,6%	4 pp
Środki własne W DÓŁ -25%	-0,2%	-6 pp
Nieruchomość W DÓŁ -25%	0,7%	-9 pp
Spread korporacyjny +50 pb	1,4%	-7 pp
Spread BTP +100 pb	2,2%	-9 pp

Tabela przedstawia procentowy wpływ wrażliwości na kapitałowy wymóg wypłacalności i współczynnik wypłacalności Spółki związanej ze zmianami wartości rynkowej określonych klas aktywów:

- wpływ wzrostu krzywej wolnej od ryzyka o 50 punktów bazowych, co prowadzi do zmniejszenia środków własnych lub SCR; zachowuje znaczną stabilność; ogółem zaobserwowano obniżenie Współczynnika Wypłacalności o 3 pp;
- wpływ obniżenia krzywej wolnej od ryzyka o 50 punktów bazowych, co podkreśla wzrost Środków Własnych i SCR; ogółem współczynnik wypłacalności Spółki wzrasta o 4 pp;
- wpływ obniżenia wartości rynkowej segmentu kapitałowego o 25%, co skutkuje zmniejszeniem Środków Własnych w związku ze zmniejszeniem ekspozycji kapitałowych, podczas gdy SCR pozostaje zasadniczo stabilny. W rezultacie współczynnik wypłacalności zostaje obniżony o 6 pp;
- wpływ spadku wartości rynkowej sektora nieruchomości o 25%, co oznacza zmniejszenie Środków Własnych w związku ze spadkiem wartości ekspozycji nieruchomościowych. SCR rośnie i w sumie następuje pogorszenie sytuacji wypłacalności Spółki o 9 pp;
- wpływ wzrostu spreadu na obligacjach korporacyjnych o 50 punktów bazowych, co prowadzi do nieznacznego zmniejszenia Środków Własnych w związku ze spadkiem wartości rynkowej obligacji korporacyjnych. SCR rośnie, a ogólnym skutkiem jest spadek współczynnika wypłacalności o 7 punktów procentowych.
- wpływ wzrostu spreadu o 100 punktów bazowych na włoskich obligacjach rządowych, co pociąga za sobą zmniejszenie środków własnych w związku ze spadkiem wartości rynkowej BTP; SCR wzrasta, a ogólny wpływ na współczynnik wypłacalności to redukcja o 9 punktów procentowych.

D. WYCENA DO CELÓW WYPŁACALNOŚCI

Niniejsza sekcja opisuje kryteria i metodologie wyceny stosowane przez Genertel w celu określenia wartości aktywów i zobowiązań dla celów wypłacalności („wartość godziwa” lub *fair value*).

Wycena aktywów i pasywów odbywa się zgodnie z postanowieniami sekcji 1 i 2 rozdziału VI Dyrektywy, rozdziałów II i III rozporządzenia delegowanego, a także na podstawie Regulaminu IVASS nr 34 z dnia 7 lutego 2017 r. i nr 18 z dnia 15 marca 2016 r.

Do tej sekcji odnosi się formularz sprawozdawczy S.02.01.02 załączony do dokumentu.

METODY WYCENY AKTYWÓW I ZOBOWIĄZAŃ NIETECHNICZNYCH

Artykuł 9 rozporządzenia delegowanego stanowi, że Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), przyjęte przez Komisję Europejską na mocy rozporządzenia nr 1606/2002, mają zastosowanie do wyceny, dla celów systemu Wypłacalność II, aktywów i zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, pod warunkiem, że standardy te obejmują metody wyceny, które są zgodne z podejściem do wyceny określonym w art. 75 Dyrektywy. Głównym celem Dyrektywy, przy definiowaniu metod wyceny, jest zapewnienie zharmonizowanych zasad ustalania wartości ekonomicznej aktywów i zobowiązań na dzień wyceny. W związku z tym Spółka, definiując wartość godziwą swoich pozycji bilansowych, wykorzystwała modele, które uwzględniają ryzyko związane z szacowaniem pewnych parametrów zgodnych ze zmiennymi rynkowymi, o ile są one dostępne.

Spółka dokonała również wyceny aktywów i zobowiązań nietechnicznych ujętych w bilansie wypłacalności zgodnie z przepisami rozdziału III Regulaminu IVASS 34/2017.

W oparciu o te podejścia:

- aktywa są wyceniane w kwocie, za jaką mogłyby zostać wymienione pomiędzy dobrze poinformowanymi, zainteresowanymi stronami w transakcji rynkowej;
- zobowiązania wycenia się w kwocie, w jakiej mogłyby zostać przeniesione lub rozliczone pomiędzy zainteresowanymi stronami w transakcji zawartej na warunkach rynkowych.

Przy wycenie zobowiązań, o których mowa w punkcie drugim, uwzględniono korekty dotyczące wpływu na zdolność kredytową Spółki w celu ich eliminacji, zgodnie z wymogami Dyrektywy.

Zbiór międzynarodowych standardów rachunkowości w zakresie definicji, klasyfikacji, wyceny i ujmowania pozycji aktywów i pasywów ma zastosowanie w całości, chyba że rozporządzenia delegowane stanowią inaczej. Postulaty leżące u podstaw powyższych zasad to:

- założenie ciągłości działania;
- odrębna wycena poszczególnych aktywów i pasywów;
- założenie istotności: błędy lub pominięcia należy uznać za istotne, jeżeli mogą one, na poziomie indywidualnym lub grupowym, wpływać na decyzje gospodarcze użytkowników sprawozdań finansowych; istotność zależy od wielkości i charakteru błędu lub pominięcia, lub błędnej oceny w pewnych okolicznościach. Czynnikiem decydującym może być charakter lub wielkość pozycji bilansowych lub kombinacja obu.

METODA POMIARU WARTOŚCI GODZIWEJ (*FAIR VALUE*)

Aktywa i pasywa muszą być wyceniane na podstawie ekonomicznej i w tym względzie stosuje się zasadę „przewagi treści nad formą”. Rzeczywiście, definicja wartości godziwej aktywów i zobowiązań w MSSF 13 opiera się na pojęciu „ceny zamknięcia”, metodzie wyceny rynkowej, która wymaga zastosowania określonej hierarchii danych wejściowych, podzielonej na trzy poziomy.

W tej hierarchii najwyższy priorytet mają ceny notowane (nieskorygowane) na aktywnych rynkach dla aktywów i pasywów identyczne z cenami obecnymi na rynkach (poziom 1), a najniższy priorytet dane wejściowe, które są nieobserwowalne (poziom 3).

WYCENA WARTOŚCI GODZIWEJ (FAIR VALUE)

Celem wyceny wartości godziwej jest oszacowanie ceny, jaką Spółka otrzymałaby za sprzedaż składnika aktywów lub zapłaciłaby za przeniesienie zobowiązania w zwykłej transakcji rynkowej pomiędzy dobrze poinformowanymi, zainteresowanymi stronami w normalnych warunkach i na dzień wyceny.

Przyjęte podejście zasadniczo przewiduje, że wycena wartości godziwej:

- odnosi się do konkretnego składnika aktywów lub zobowiązania (zgodnie z jego jednostką rozliczeniową);
- w przypadku składnika aktywów niefinansowych należy rozważyć zdolność operatora rynku do wygenerowania korzyści ekonomicznych poprzez maksymalne i najlepsze wykorzystanie składnika aktywów lub sprzedaż go innemu operatorowi rynku, który zapewniłby jego najwyższe i najlepsze wykorzystanie;
- bierze pod uwagę główny (lub najkorzystniejszy) rynek odniesienia dla aktywów lub pasywów;
- stosuje odpowiednie techniki wyceny, dostosowane do okoliczności i dla których dostępne są wystarczające dane, aby zmaksymalizować wykorzystanie istotnych dla rynku obserwowalnych danych wejściowych, a poziom hierarchii danych wejściowych jest klasyfikowany.

Ponadto, zgodnie z wymogami MSSF 13, Spółka postępowała zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi dotyczącymi wyceny wartości godziwej; zwłaszcza:

- wzięła pod uwagę cechy poszczególnych aktywów lub zobowiązań oraz cenę ustaloną przez uczestników rynku na podstawie tych cech na dzień wyceny (na przykład stan lub lokalizacja składnika aktywów oraz wszelkie ograniczenia dotyczące sprzedaży lub wykorzystania składnika aktywów);
- założyła, że wymiana składnika aktywów lub zobowiązania następuje w zwykłej transakcji pomiędzy uczestnikami rynku, na aktualnych warunkach sprzedaży składnika aktywów lub przeniesienia zobowiązania, na dzień wyceny;
- rozważyła transakcję sprzedaży składnika aktywów lub przeniesienia zobowiązania na rynku głównym składnika aktywów lub zobowiązania; lub, w przypadku braku głównego rynku, na najkorzystniejszym rynku dla składnika aktywów lub zobowiązania;
- w odniesieniu do aktywów niefinansowych uwzględniła ich maksymalne i najlepsze wykorzystanie;
- zastosowała założenie, że zobowiązanie finansowe lub niefinansowe albo instrument kapitałowy podmiotu (na przykład udziały wyemitowane w zamian za połączenie podmiotów gospodarczych) zostają przeniesione na operatora rynku w dniu wyceny.

ALTERNATYWNE TECHNIKI WYCENY

W przypadku, gdy kryteria stosowania cen rynkowych notowanych na aktywnych rynkach nie są spełnione, Spółka stosuje techniki wyceny, które są odpowiednie w danych okolicznościach i dla których dostępne są wystarczające dane do wyceny wartości godziwej, zawsze maksymalizując wykorzystanie obserwowalnych danych wejściowych i minimalizując nieobserwowalne dane wejściowe.

Trzy stosowane techniki oceny to:

- metoda rynkowa, która wykorzystuje ceny i inne istotne informacje wynikające z transakcji rynkowych dotyczących aktywów, pasywów lub grupy identycznych lub podobnych aktywów i pasywów;
- metoda przychodów, która przelicza przyszłe kwoty, takie jak przepływy pieniężne lub przychody i koszty, na jedną kwotę bieżącą; wartość godziwa odzwierciedla aktualne oczekiwania rynku co do przyszłych kwot;
- metoda kosztowa lub metoda bieżącego kosztu odtworzenia, która odzwierciedla kwotę, która byłaby obecnie wymagana do zastąpienia zdolności użytkowej składnika aktywów.

Techniki wyceny mogą być stosowane indywidualnie lub w połączeniu, w zależności od tego, które podejście jest najbardziej odpowiednie.

Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami została podsumowana poniżej:

	Wartość zgodnie z systemem Wypłacalność II na dzień 31.12.2017	Wartości bilansowe na dzień 31.12.2017r
Działalność nietechniczna	1 149 679	1 143 158
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe netto od kwot możliwych do odzyskania z reasekuracji	781 131	834 185
Zobowiązania nietechniczne	53 710	47.480
Nadwyżka aktywów nad pasywami	314 837	261 493

D.1 DZIAŁALNOŚĆ

D.1.1 SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE WYCENY AKTYWÓW

SPECYFIKA WYCENY DO CELÓW WYPŁACALNOŚCI

Zgodnie z wymogami Dyrektywy Spółka ustaliła wartość godziwą aktywów głównie poprzez zastosowanie międzynarodowych standardów rachunkowości, z wyjątkiem niektórych pozycji, dla których przewidziano wyjątki, a metody wyceny MSR/MSSF są wyraźnie wyłączone.

W szczególności wyjątki dotyczą następujących kategorii aktywów:

- wartość firmy oraz aktywa niematerialne i prawne;
- udziały.

WARTOŚĆ FIRMY I AKTYWA NIEMATERIALNE

Na podstawie przepisów rozporządzenia delegowanego Spółka wyceniła wartość firmy na zero.

Aktywa niematerialne i prawne mogą być wykazywane w bilansie wypłacalności w wartości innej niż zero tylko wtedy, gdy można wykazać, że aktywa mogą być sprzedane oddzielnie i można wykazać wartość dla identycznych lub podobnych aktywów, obliczoną przy użyciu notowanych cen rynkowych na aktywnych rynkach. W związku z niespełnieniem tych warunków Spółka wyceniła aktywa niematerialne i prawne w postaci amortyzowanych prowizji od nabycia oraz innych wieloletnich kosztów w obszarze IT i księgowości na zero.

UDZIAŁY

Udział w przedsiębiorstwie oznacza posiadanie przez Spółkę, bezpośrednio lub poprzez stosunek kontroli, co najmniej 20% praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa.

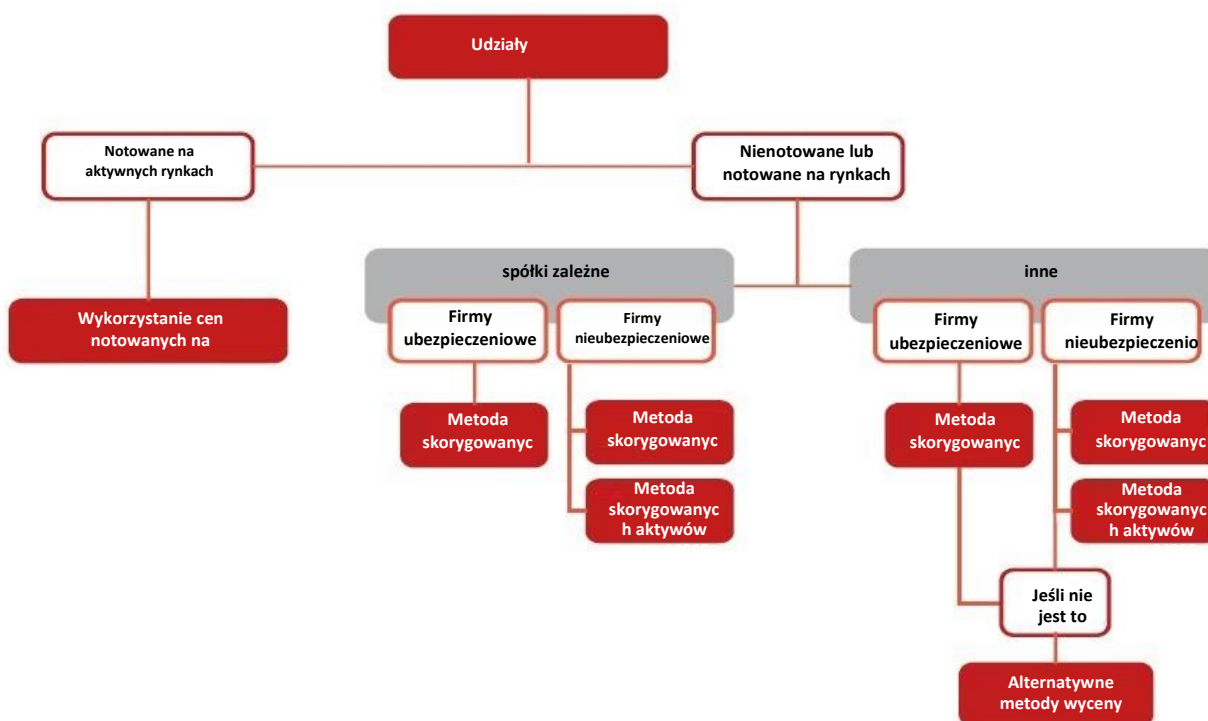
W przypadku Genertel dla celów systemu Wypłacalność II, klasyfikacja i kalkulacja wartości godziwej udziałów jest zarządzana przez najwyższy zakład dominujący, Assicurazioni Generali S.p.A., w ramach określonego wewnętrznego procesu Grupy (bilans wartości rynkowej), w celu poprawy spójności danych i harmonizacji podejścia.

WYCENA SPÓŁEK, W KTÓRE DOKONANO INWESTYCJI

Poniższy diagram ilustruje podejście stosowane przez Grupę Generali do wyceny udziałów.

Podejście to jest spójne z art. 13 rozporządzenia delegowanego, który wskazuje konkretną hierarchię metod wyceny, jaką należy stosować na potrzeby nowego systemu wypłacalności.

Należy zauważyć, że chociaż koncepcja kontroli i znaczącego wpływu zdefiniowana w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości została zapożyczona, standardy te nie mają zastosowania do określania wartości udziałów kapitałowych dla celów systemu Wypłacalność II, ponieważ nie odzwierciedlają one koncepcji wyceny ekonomicznej wymaganej w art. 75 dyrektywy.

Kryteria wyceny stosowane przez Spółkę to:

- w przypadku dostępności cen notowanych na aktywnych rynkach wartość udziału odpowiada tej wartości; cena rynkowa obejmuje również wyceny elementów jednostki, w której dokonano inwestycji, które nie powinny być uwzględniane w bilansie sporządzonym dla celów Wypłacalność II (takich jak wartość firmy i aktywa niematerialne i prawne); jednak ponieważ wartość ta odpowiada cenie notowanej na aktywnym rynku i jest ceną, po której Spółka mogłaby prawdopodobnie sprzedać swoje udziały, taka wycena jest uzasadniona;
- w przypadku udziałów nienotowanych, w szczególności w spółkach zależnych lub innych spółkach konsolidowanych przez najwyższy zakład dominujący (np. ubezpieczeniowe spółki joint venture) stosuje się metodę skorygowanych aktywów netto, która odzwierciedla odpowiedni udział nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami, zgodnie z art. 75 Dyrektywy;
- w przypadku jednostek, w których dokonano inwestycji, które nie są zakładami ubezpieczeń ani zakładami reasekuracji, zamiast tego stosuje się metodę skorygowanych aktywów netto MSSF, pomniejszoną o wartość firmy; w przypadku braku możliwości zastosowania tej metody możliwe jest zastosowanie alternatywnej metody wyceny, zgodnej z podejściem określonym w art. 75 Dyrektywy; stosowanie skorygowanej metody wyceny według MSSF wprowadzono w celu ułatwienia i ujednolicenia wyceny, gdy trudno jest zmierzyć sumę bilansową spółki, w której dokonano inwestycji, na podstawie zasad wypłacalności;
- przypadku, gdy inwestycje Spółki stanowią udziały w spółkach niekontrolowanych przez najwyższy zakład dominujący, ocena ekonomiczna dokonana w oparciu o wcześniej opisane metody może nie być możliwa; w takich przypadkach najwyższy zakład dominujący stosuje techniki alternatywne. Wpływ tych ocen na ogólną wartość godziwą inwestycji nie jest znaczący.

D.1.2 SZCZEGÓLNE INFORMACJE NA TEMAT RÓŻNIC MIĘDZY WYCENAMI DO CELÓW ROCZNEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO I DO CELÓW BILANSU WYPŁACALNOŚCI DLA GŁÓWNYCH KLAS AKTYWÓW

Przedstawiono tabelę podsumowującą aktywa Spółki, z porównaniem wartości wykazanych w zintegrowanym sprawozdaniu finansowym i bilansie Genertel za rok 2017 oraz bilansie wypłacalności Spółki, wraz z opisem różnych kryteriów ujmowania i wyceny stosowanych dla poszczególnych istotnych klas aktywów.

Aktywa	Wartość do celów Wypłacalności II	Wartość do celów sprawozdania finansowego
Odroczone koszty akwizycji	-	16 311
Aktywa niematerialne	-	21 602
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	-	15 433
Nadwyżka na funduszu świadczeń emerytalnych	-	-
Nieruchomości, maszyny i urządzenia do użytku własnego	223	223
Inwestycje	1 074 415	1 014 441
Nieruchomości (inne niż do użytku własnego)	-	-
Udziały w jednostkach, w których dokonano inwestycji (w tym udziały	8	8
<i>Instrumenty kapitałowe</i>	<i>41 755</i>	<i>31 395</i>
Instrumenty kapitałowe – notowane	41 706	31 285
Instrumenty kapitałowe — nienotowane	50	110
<i>Obligacje</i>	<i>949 667</i>	<i>901 542</i>
Obligacje rządowe	405 860	394 204
Obligacje korporacyjne	422 056	392 135
Obligacje strukturyzowane	110 493	104 054
Zabezpieczone papiery wartościowe	11 258	11 148
Przedsięwzięcia zbiorowego inwestowania	82 913	81 424
Instrumenty pochodne	72	72
Kwoty należne z umów reasekuracji dla zobowiązań wynikających z	4 110	4 230
innych niż na życie i zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie	4 110	4 230
innych niż na życie z wyłączeniem zdrowotnych	4 110	4 230
zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie	-	-
Należności z tytułu ubezpieczeń i pośrednictwa	24 271	24 271
Należności z tytułu reasekuracji	293	293
Należności (komercyjne, nieubezpieczeniowe)	26 839	26 828
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	11 599	11 599
Wszelkie inne aktywa niewymienione gdzie indziej	7 928	7 928
Aktywa ogółem	1 149 679	1 143 158

Ogólna różnica w wartości aktywów wynosi 6 521 tys. i jest ustalana poprzez porównanie wyceny pozycji według wartości rynkowych, zgodnie z kryteriami Wypłacalność II, oraz według wartości księgowych, zgodnie z poprzednim systemem wypłacalności. Zmiana ta wynika przede wszystkim z:

- wyższej wartości notowanych akcji o 10 421 tys.;
- wyższej wartości obligacji o kwotę 48 125 tys., głównie na skutek ukrytych zysków kapitałowych w segmencie korporacyjnym i govies;
- niższej wartości aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego o 15 433 tys.;
- eliminacji aktywów niematerialnych i prawnych w kwocie 21 602 tys. oraz odroczonej kosztów akwizycji w kwocie 16 311 tys.

D.2.REZERWY TECHNICZNO-UBEZPIECZENIOWE

D.2.1 REZERWY TECHNICZNO-UBEZPIECZENIOWE W ZAKRESIE UBEZPIECZEŃ MAJĄTKOWYCH: METODOLOGIA OBLICZEŃ I WYNIKI

Wartość godziwa rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie dotycząca:

- roszczeń z rezerwy, zgłoszonych lub nie, powstałych przed datą wyceny, których koszty i wydatki z nimi związane nie zostały jeszcze w pełni zapłacone do tego dnia (rezerwa szkodowa);
- przyszłych roszczeń dotyczących umów istniejących na dzień wyceny lub dla których istnieje obowiązek zapewnienia ubezpieczenia (rezerwa składek).

otrzymuje się jako bilans następujących składników:

- najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;
- zdyskontowania do daty referencyjnej;
- korekty na ryzyko kontrahenta związane z przeniesionymi rezerwami (CDA);
- marginesu ryzyka (RM) na potrzeby ustalenia wartości godziwej.

Poniższa tabela przedstawia rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie Genertel S.p.A. na dzień 31.12.2017 r. w porównaniu do analogicznych rezerw na dzień 31.12.2016 r. w podziale na główne składniki: najlepsze oszacowanie zobowiązań (BEL), margines ryzyka i odzyskane kwoty z tytułu reasekuracji.

Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe WII w zakresie

	31/12/2017	31/12/2016
Najlepsze oszacowanie — reasekuracja brutto	585 661	634 774
Margines ryzyka	16 454	15 897
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe Wypłacalność II — reasekuracja brutto	602 115	650 671
Reasekuracja po korekcie na ryzyko kontrahenta związanej z przeniesionymi rezerwami	4 208	5 484
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe Wypłacalność II — rezerwa na roszczenia— reasekuracja netto	597 907	645 187

Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe II w zakresie

	31/12/2017	31/12/2016
Najlepsze oszacowanie — reasekuracja brutto	175 123	181 129
Margines ryzyka	3 894	4 424
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe Wypłacalność II — reasekuracja brutto	179 016	185 553
Reasekuracja po korekcie na ryzyko kontrahenta związanej z przeniesionymi rezerwami	-98	-0
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe Wypłacalność II — rezerwa na roszczenia— reasekuracja netto	179 114	185 553

Spadek rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w segmencie ubezpieczeń innych niż na życie z 2016 r. do 2017 r. wynika głównie z:

- w przypadku rezerwy szkodowej spadek BEL o około 7,7% jest konsekwencją zarówno ograniczenia działalności, jak i zwiększenia szybkości likwidacji szkód;
- w przypadku rezerwy składek BEL spada o 3,3% w związku z podobnym spadkiem składek i dobrymi wynikami połączonego współczynnika.
- ogólny margines ryzyka utrzymuje się generalnie stabilnie, przy zmianie z 2,4% (na rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych netto) w 2016 r. na 2,6% w 2017 r.;
- całkowite odzyski reasekuracyjne wykazują niewielki spadek. W rzeczywistości odsetek rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto zmienia się z 0,7% w 2016 r. do 0,5% w 2017 r.

METODY I ZAŁOŻENIA

Poniżej krótko opisano metody i hipotezy zastosowane w przypadku każdego z poprzednich komponentów.

ROSZCZENIA I JEDNORODNE KLASY RYZYKA

W celu przeprowadzenia odpowiedniej analizy aktuarialnej rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i realizacji najlepszego oszacowania wykorzystano historyczne dane dotyczące płatności i kosztów roszczeń, bez uwzględnienia reasekuracji. Opracowanie wykorzystanych danych spełnia wymogi adekwatności, istotności i kompletności.

Każdy portfel jest wybierany w taki sposób, aby zidentyfikować jednorodne grupy ryzyk, rodzaj ubezpieczenia i inne specyficzne cechy, takie jak okres rozwoju szkód. Przyjęty minimalny poziom szczegółowości uwzględnia podział na różne kategorie (reasekuracja bierna, reasekuracja czynna proporcjonalna i nieproporcjonalna), a dla każdej kategorii (w Genertel S.p.A. istnieje tylko reasekuracja bierna) zidentyfikowano dwanaście linii biznesowych.

REZERWA SZKODOWA

Metody aktuarialne są stosowane do niezdyktowanych danych brutto, a zatem pierwszym krokiem jest określenie niezdyktowanego najlepszego oszacowania.

Obliczenia opierają się na zastosowaniu dobrze znanych technik aktuarialnych. Główną metodą jest metoda chain ladder stosowana do trójkątów płatności brutto i trójkątów kosztów roszczeń (inwentarza), biorąc pod uwagę wielkość i stabilność portfela Genertel S.p.A. Podczas procesu ustalania rezerw dokonywane są wybory dotyczące: włączenia/wyłączenia poszczególnych powiązanych wskaźników, wyboru średnich ważonych odnoszących się do poszczególnych lat kalendarzowych oraz dopasowania krzywej w celu ekstrapolacji współczynnika końcowego.

WYCENA REASEKURACJI

Dla uzyskania najlepszego oszacowania rezerwy szkodowej, cedowane wartości są uzyskiwane z wartości brutto i są podzielone według roszczeń z bieżącego i poprzednich lat, według kategorii i linii biznesowej.

Rezerwa składek obliczana jest natomiast bezpośrednio na podstawie wartości netto.

Ustalone w ten sposób kwoty należne z tytułu reasekuracji są następnie korygowane w celu uwzględnienia wszelkich przypadków niewykonania zobowiązań przez kontrahenta, obliczanych z uwzględnieniem prawdopodobieństwa przejścia z jednego ratingu na inny oraz oczekiwanej stopy odzysku.

REZERWA SKŁADEK

Najlepsze oszacowanie rezerwy składek składa się z dwóch składników: rezerwy na istniejące umowy i rezerwy na składki rozłożone w ciągu roku. W przypadku obu elementów metodologia opiera się na szacunkach wpływów pieniężnych, wynikających z przyszłych składek i wypłat, stosując odpowiednie wskaźniki w ujęciu najlepszego oszacowania.

DYSKONTO

Oczekiwane przyszłe przepływy pieniężne są dyktowane przy zastosowaniu odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka na dzień 31.12.2017 r., zgodnie z obserwacjami rynkowymi i oficjalnymi informacjami EIOPA. Następnie zastosowano tak zwaną korektę z tytułu zmienności (*volatility adjustment*), aby uwzględnić dodatkowy zwrot możliwy do uzyskania w sposób wolny od ryzyka z aktywów pokrywających zobowiązania ubezpieczeniowe.

MARGINES RYZYKA (RISK MARGIN)

Margines ryzyka to składnik rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, który gwarantuje, że ich całkowita wartość jest równa kwocie, jakiej teoretycznie potrzebowałaby osoba trzecia do przejścia i poradzenia sobie z zobowiązaniami ubezpieczeniowymi. Margines ryzyka oblicza się metodą „kosztu kapitału (CoC)” przy rocznej stopie wynoszącej 6%, bez reasekuracji i z bazowym kapitałem podwyższonego ryzyka z podziałem na linie biznesowe, kategorie oraz konkretne dla rezerwy szkodowej i rezerwy składek.

SZCZEGÓŁY WEDŁUG LINII BIZNESOWYCH

Poniższe tabele przedstawiają rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe na potrzeby systemu Wypłacalność II w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie w głównych składnikach oraz w podziale na linie biznesowe na dzień 31.12.2017.

Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe WII w zakresie ubezpiec. innych niż na życie — rezerwa szkodowa

	BEL brutto reasekuracji	Margines ryzyka	Rezerwy techniczne WII brutto reasekuracji
Działalność bezpośrednia i reasekuracja czynna proporcjonalna	585 661	16 454	602 115
Ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych	1 933	11	1 944
Ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów	5 022	133	5 155
Ubezpieczenia pracownicze	0	0	0
Ubezpieczenia OC z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych	556 108	16 011	572 119
Inne ubezpieczenie pojazdów mechanicznych	12 572	115	12 687
Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe	1 037	33	1 071
Ubezpieczenie od ognia i innych szkód rzeczowych	2 702	34	2 736
Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej ogólnej	2 177	49	2 227
Ubezpieczenia kredytów i poręczeń	0	0	0
Ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej	896	34	929
Ubezpieczenie świadczenia pomocy	2 378	24	2 402
Straty finansowe różnego rodzaju	836	9	845
Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	0	0	0
Ubezpieczenia zdrowotne	0	0	0
Ubezpieczenia OC	0	0	0
Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe	0	0	0
Ubezpieczenia nieruchomości	0	0	0
Ogółem	585 661	16 454	602 115

Aktywność bezpośrednia reprezentuje całość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, gdzie linia biznesowa OC Pojazdy mechaniczne stanowi 95,0% ogółu.

Formularze S.17.01.02 i S.19.01.21 załączone do niniejszego dokumentu uzupełniają informacje zawarte w sekcji D.2.2.

Rezerwy techniczno-ubezpieceniowe WII w zakresie ubez. innych niż na życie — rezerwa składek

	BEL brutto reasekuracji	Margines ryzyka	Rezerwy techniczne WII brutto reasekuracji
Działalność bezpośrednia i reasekuracja czynna proporcjonalna	175 123	3 894	179 016
Ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych	326	4	330
Ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów	940	58	998
Ubezpieczenia pracownicze	0	0	0
Ubezpieczenia OC z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych	120 977	3 437	124 414
Inne ubezpieczenie pojazdów mechanicznych	34 488	225	34 713
Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe	122	5	127
Ubezpieczenie od ognia i innych szkód rzeczowych	14 490	82	14 572
Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej ogólnej	451	11	461
Ubezpieczenia kredytów i poręczeń	0	0	0
Ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej	245	27	272
Ubezpieczenie świadczenia pomocy	1 112	36	1 148
Straty finansowe różnego rodzaju	1 972	9	1 981
Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	0	0	0
Ubezpieczenia zdrowotne	0	0	0
Ubezpieczenia OC	0	0	0
Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe	0	0	0
Ubezpieczenia nieruchomości	0	0	0
Ogółem	175 123	3 894	179 016

W odniesieniu do najlepszego oszacowania rezerwy składek linie biznesowe OC z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych, Inne ubezpieczenia z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych oraz Ubezpieczenia od ognia i innych szkód rzeczowych stanowią 97% całości.

PORÓWNANIE Z REZERWAMI USTAWOWEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

Poniższa tabela przedstawia porównanie rezerwami ustawowego sprawozdania finansowego z rezerwami techniczno-ubezpieceniowymi Wypłacalność II.

Rezerwy ustawowego sprawozdania finansowego i WII w zakresie ubez. innych niż na życie i rezerw techniczno-ubezpieceniowych — rezerwa szkodowa i rezerwa składek

(tysiące euro)	Rezerwy ustawowe brutto reasekuracji	Rezerwy tech.-ubezp. WII brutto reasekuracji
Ubezpieczenia inne niż na życie (z wyłączeniem ubez.	819 517	772 704
Ubezpieczenie zdrowotne (SNLT)	18 867	8 428
Ogółem	838 384	781 131

Różnica pomiędzy tymi dwoma rezerwami wynika z odmiennych zasad obu regulacji. Ustawowe rezerwy bilansowe obejmują rodzaje rezerw uzupełniających i wyrównawczych, nie obejmują dyskontowania prognozowanych przyszłych przepływów pieniężnych przy założeniu najlepszego oszacowania ani uwzględnienia przyszłych odzysków. Jednak rezerwy techniczno-ubezpieceniowe wg Wypłacalność II zawierają margines bezpieczeństwa obliczony na podstawie kapitału wymaganego do pokrycia zobowiązań.

STOSOWANIE DŁUGOTERMINOWYCH ŚRODKÓW GWARANCYJNYCH

Przeprowadzono pewne analizy wrażliwości na stopy procentowe i korektę z tytułu zmienności.

W rzeczywistości najlepsze oszacowanie zostało przeprowadzone na podstawie stóp wolnych od ryzyka podanych przez EIOPA, z uwzględnieniem korekty z tytułu zmienności zgodnie z art. 77d dyrektywy 2014/51/UE. Na dzień 31.12.2017 r. korekta z tytułu zmienności w strefie euro, zgodnie z definicją EIOPA, wynosi 4 punkty bazowe: bez jej zastosowania BEL netto w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych wzrasta o +0,1% lub +1 039 tys. EUR.

Tabela pokazuje zmiany rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez reasekuracji jako funkcję pewnych zmian stawek:

Wrażliwości – wpływ na rezerwy techniczne

(tysiące euro)	Wpływ na wartość	% wartości WII
IR +20bps	-5 154	-0,7%
IR -20bps	5 227	0,7%
VA +50 pb	-12 750	-1,7%

ŹRÓDŁA NIEPEWNOŚCI

Wycenę rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w zakresie ubezpieczeń majątkowych charakteryzuje trwałość hipotez technicznych, różnorodność składu portfela i polityki spółki.

Aspekty te zostały odpowiednio wzięte pod uwagę w celu przeprowadzenia odpowiedniej wyceny.

Główna zmiana założeń w stosunku do ubiegłego roku dotyczy zmiany szybkości rozliczeń, która została odzwierciedlona w rozwoju modeli aktuarialnych.

D.3 POZOSTAŁE ZOBOWIĄZANIA

D.3.1 SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE O WYCENIE POZOSTAŁYCH ZOBOWIĄZAŃ

Zgodnie z wymogami Dyrektywy i informacjami wskazanymi w sekcji D niniejszego Sprawozdania Spółka ustaliła wartość godziwą zobowiązań głównie przy zastosowaniu międzynarodowych standardów rachunkowości, za wyjątkiem niektórych pozycji, dla których przewidziane są wyjątki, a metody wyceny MSR/MSSF są wyraźnie wyłączone.

W szczególności wyjątki dotyczą następujących kategorii zobowiązań:

- zobowiązania warunkowe;
- zobowiązania finansowe;
- rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe;
- podatki odroczone.

Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe zostały opisane w sekcji D.2 niniejszego Sprawozdania.

ZOBOWIĄZANIA WARUNKOWE

Na potrzeby definicji zobowiązania warunkowego art. 11 rozporządzenia delegowanego odwołuje się do międzynarodowych standardów rachunkowości, tj. MSR 37 ust. 10.

W szczególności zobowiązania warunkowe obejmują zobowiązania bieżące, gdzie „warunkowe” oznacza niepewność co do kwot i terminów.

Tak jak w przypadku definicji, również w przypadku wyceny zobowiązań warunkowych konieczne jest odwołanie się do zaleceń MSR 37; spółka, na potrzeby swoich sprawozdań finansowych sporządzanych na podstawie określonych krajowych standardów rachunkowości, nie ujmuje żadnych zobowiązań warunkowych, jeśli takie istnieją, a jedynie zapewnia odpowiednie ujęcie w sprawozdaniu finansowym Wypłacalność II, gdy są one istotne, a prawdopodobieństwo wykorzystania zasobów zdolnych do wytworzenia korzyści ekonomicznych nie jest odległe.

Zobowiązania warunkowe uznaje się za istotne, jeżeli informacje dotyczące rzeczywistej lub potencjalnej wielkości bądź charakteru takich zobowiązań mogłyby wpłynąć na decyzje lub osąd zamierzonego użytkownika takich informacji.

Wyjątek od wymogu uznania zobowiązania warunkowego za istotne dla celów dyrektywy Wypłacalność II wynika z niemożności dokonania wiarygodnego oszacowania w celu ustalenia jego wartości: w takich przypadkach w niniejszym dokumencie dokonuje się jedynie ujawnienia.

Wartość zobowiązań warunkowych jest równa oczekiwanej bieżącej wartości przyszłych przepływów pieniężnych niezbędnych do uregulowania tego zobowiązania w okresie jego życia, obliczonej przy zastosowaniu struktury terminowej stóp procentowych wolnych od ryzyka; nie dokonuje się korekt uwzględniających ryzyko kredytowe Spółki.

Poniższa tabela przedstawia główne różnice w traktowaniu przez Spółkę zobowiązań warunkowych zgodnie z MSR 37 w porównaniu z ramami Wypłacalność II.

Prawdopodobieństwo powstania zobowiązania	Prawdopodobieństwo wypływu środków pieniężnych	MSR 37	Wypłacalność II
Zobowiązanie możliwe	Nieprawdopodobne (prawdopodobieństwo mniejsze niż 50%)	Nie ujęte. Ujawnienie jako zobowiązanie warunkowe, jeśli prawdopodobieństwo wypływu środków pieniężnych nie jest znikome	Ujęte, jeśli prawdopodobieństwo wypływu przepływów pieniężnych nie jest znikome. Nie ujęte, jeśli nie jest istotne.
Zobowiązanie obecne	Nieprawdopodobne (prawdopodobieństwo mniejsze niż 50%)	Nie ujęte. Ujawnienie jako zobowiązanie warunkowe, jeśli prawdopodobieństwo wypływu środków pieniężnych nie jest znikome	Ujęte, jeśli prawdopodobieństwo wypływu przepływów pieniężnych nie jest znikome. Nie ujęte, jeśli nie jest istotne.
Zobowiązanie obecne	Prawdopodobne	Ujęte, jeśli oszacowanie jest wiarygodne, w przeciwnym razie ujawnienie jako zobowiązanie warunkowe	Ujęte, jeśli możliwe jest dokonanie wiarygodnego oszacowania. Nie ujęte, jeśli nie można dokonać wiarygodnego oszacowania.

ZOBOWIĄZANIA FINANSOWE

Zgodnie z postanowieniami art. 14 rozporządzenia delegowanego Spółka wycenia zobowiązania finansowe w oparciu o międzynarodowe standardy rachunkowości, tj. MSR 39.

Po początkowym ujęciu zobowiązania finansowe wycenia się w wartości godziwej bez uwzględnienia zmiany własnej zdolności kredytowej Spółki w celu zapewnienia zgodności z zasadami Wypłacalność II.

Metodologia wyceny zobowiązań finansowych stosowana do określenia wartości godziwej opiera się na następujących podejściach:

- podejście *według wartości rynkowej (mark to model, podejście domyślne)*: wykorzystuje ceny natychmiast dostępne dla zwykłych transakcji, podawane przez niezależne źródła (ceny notowane na aktywnych rynkach);
- podejście *według modelu (mark to model)*: wykorzystuje techniki wyceny oparte na modelach, wykorzystujące parametry referencyjne, ekstrapolacje lub obliczenia ze źródłami danych, w miarę możliwości, obserwowalnymi przez rynek (maksymalizacja danych rynkowych i minimalizacja danych nieobserwowalnych).

Zmianę *wartości godziwej* zobowiązania finansowego wynikającą ze zmiany ryzyka kredytowego związanego z tym zobowiązaniem należy ustalić:

- jako zmianę wartości godziwej, której nie można przypisać zmianom warunków rynkowych, które mogą prowadzić do ryzyka rynkowego;
- stosując metody alternatywne, które w ocenie Spółki są bardziej reprezentatywne dla zmiany wartości godziwej zobowiązania wynikającej z ryzyka kredytowego.

OCENA ZDOLNOŚCI KREDYTOWEJ SPÓŁKI

Zgodnie z MSR 39 zmiany warunków rynkowych, które zwiększają ryzyko rynkowe, obejmują zmiany *referencyjnej* stopy procentowej, ceny instrumentów finansowych innych spółek, cen towarów, kursów walutowych, indeksów cen lub stóp.

- Jeśli jedyną istotną zmianą warunków rynkowych w odniesieniu do wycenianego zobowiązania okazuje się zmiana referencyjnych stóp procentowych, kwotę zmiany przypisywaną ryzyku kredytowemu (punkt a powyżej) można oszacować w następujący sposób;
- początkowo Spółka wylicza wewnętrzną stopę zwrotu zobowiązania na początek okresu jako stopę zrównującą umownie oczekiwane przyszłe przepływy pieniężne z jego wartością godziwą; następnie odejmuje od tej stopy referencyjną stopę procentową (*benchmark*) na początek okresu, aby obliczyć konkretny składnik wewnętrznej stopy zwrotu dla ocenianego instrumentu;
- następnie Spółka wylicza wartość bieżącą przepływów pieniężnych z tytułu umownego zobowiązania na koniec okresu, stosując stopę dyskontową równą sumie referencyjnej stopy procentowej (*benchmarku*) na koniec okresu i określonego składnika wewnętrznej stopy zwrotu ekstrapolowanego na podstawie obliczeń dokonanych w poprzednim punkcie;
- różnica pomiędzy wartością godziwą zobowiązania na koniec okresu a wartością bieżącą obliczoną jak w punkcie poprzednim określa zmianę wartości godziwej nie wynikającą ze zmian referencyjnej stopy procentowej (*benchmarki*).

Powyższa procedura opiera się na założeniu, że zmiany wartości godziwej wynikające z czynników innych niż ryzyko kredytowe lub referencyjna stopa procentowa nie są istotne, a zatem metodologia ta nie byłaby odpowiednia, gdyby inne czynniki również mogły prowadzić do znaczących zmian wartości godziwej zobowiązania finansowego.

Zobowiązania finansowe Spółki zostały omówione w sekcji D.3.2 niniejszego Sprawozdania.

ŚWIADCZENIA PRACOWNICZE

Dla celów wypłacalności raportowanie świadczeń pracowniczych odbywa się zgodnie z wymogami MSR 19.

Świadczenia pracownicze obejmują:

- świadczenia krótkoterminowe, jeżeli przewiduje się, że zostaną wypłacone w całości w terminie dwunastu miesięcy od zakończenia roku obrotowego, w którym pracownicy wykonywali związane z nimi usługi (wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne, ekwiwalenty za coroczne urlopy i zwolnienia lekarskie, udział w zyskach i premie motywacyjne) oraz świadczenia niepieniężne (takie jak opieka medyczna, zakwaterowanie, samochody służbowe oraz bezpłatne lub obniżone towary lub usługi) dla obecnych pracowników;
- (b) świadczenia po okresie zatrudnienia takie jak emerytury i ryczałty po przejściu na emeryturę, świadczenia z ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenie na życie i pomoc medyczną;
- (c) inne świadczenia długoterminowe, takie jak urlopy związane ze stażem pracy, dostępność urlopów naukowych, premie z okazji rocznic, świadczenia związane ze stażem pracy, renty z tytułu trwałej niezdolności do pracy;
- świadczenia należne pracownikom w związku z rozwiązaniem stosunku pracy, na skutek podjęcia przez jednostkę decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem przed osiągnięciem przez niego normalnego wieku emerytalnego lub decyzji pracownika o przyjęciu propozycji świadczenia w zamian za rozwiązanie stosunku pracy.

Spółka ujmuje swoje zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych:

- w zobowiązaniach z tytułu świadczeń emerytalnych w zakresie wyceny Funduszu TFR, która przeprowadzana jest dla każdego pracownika w oparciu o zdyskontowaną wartość przyszłego TFR, jaki Spółka będzie musiała zapłacić w (losowym) momencie rozwiązania stosunku pracy stosunek pracy z zachowaniem odpowiednich proporcji ze względu na staż pracy;
- w różnych długach pozaubezpieczeniowych, w odniesieniu do wszelkich innych udzielonych świadczeń, w tym pomocy medycznej.

ODROCZONE PODATKI

Zgodnie z przepisami Wypłacalność II, aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego zostały ustalone wyłącznie na podstawie wytycznych zawartych w MSR 12. Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego odpowiadają kwotom podatku dochodowego do zapłaty w przyszłych latach, ponieważ odnoszą się do podlegających opodatkowaniu tymczasowych różnic w dochodach; aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, z drugiej strony, to kwoty podatku dochodowego do odzyskania w przyszłych latach, które odnoszą się do podlegających odliczeniu różnic przejściowych i niewykorzystanych przeniesionych strat podatkowych.

Podatki odroczone, inne niż aktywa z tytułu podatku odroczonego związane z przeniesieniem strat podatkowych, zostały wycenione na podstawie różnicy między wartościami przypisanymi do aktywów i zobowiązań ujętych i wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy, a w przypadku rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zgodnie z art. 76-85 tej dyrektywy, a wartościami ustalonymi dla tych aktywów i zobowiązań do celów podatkowych.

Ponadto aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego są ujmowane tylko wtedy, gdy jest prawdopodobne, że zostanie osiągnięty przyszły dochód do opodatkowania, który pozwoli na wykorzystanie aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, z uwzględnieniem wymogów prawnych lub regulacyjnych dotyczących terminu przeniesienia niewykorzystanych strat podatkowych.

Biorąc pod uwagę ogólne zasady ujmowania pozycji podatku odroczonego przedstawione powyżej, kalkulacja aktywów i zobowiązań z tytułu podatku odroczonego w ramach Wypłacalność II wynika z korekt dokonywanych przy zmianie metodologii wyceny aktywów i zobowiązań pomiędzy ustawowymi sprawozdaniami finansowymi a Wypłacalność II. Wzrost aktywów netto w bilansie sporządzonym dla potrzeb Wypłacalność II w porównaniu do aktywów netto w bilansie prowadzi zatem do ujęcia zobowiązań z tytułu odroczonego podatku dochodowego; z drugiej strony zmniejszenie aktywów netto prowadzi do ujęcia aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Podsumowując, zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego powinny zostać ujęte w następujących przypadkach:

- wartość składnika aktywów w bilansie sporządzonym dla celów sprawozdania Wypłacalność II jest większa od wartości obliczonej dla celów podatkowych;
- wartość zobowiązań w bilansie sporządzonym dla celów sprawozdania Solvency II jest niższa od wartości obliczonej dla celów podatkowych.

I odwrotnie, aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego powinny zostać ujęte w następujących przypadkach:

- wartość składnika aktywów w bilansie sporządzonym dla celów sprawozdania Wypłacalność II jest niższa od wartości obliczonej dla celów podatkowych;
- wartość zobowiązań w bilansie sporządzonym dla celów sprawozdania Solvency II jest większa od wartości obliczonej dla celów podatkowych.

Zgodnie z artykułem 74 MSR 12 Spółka kompensuje ze sobą aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) Regulaminu IVASS nr 33/2016, niniejsze Sprawozdanie zawiera informacje na temat źródła ujęcia zobowiązań z tytułu odroczonego podatku dochodowego, kwot, a także przewidywanego terminu odwrócenia ujemnych różnic przejściowych. Jeżeli chodzi o możliwość odzyskania aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, uznano, że istnieją wystarczające przyszłe dochody do opodatkowania, które nie powodują, że możliwość odzyskania wspomnianych podatków od podatku jest krytyczna. W szczególności historyczna seria bardzo pozytywnych wyników operacyjnych przedsiębiorstwa wraz z przygotowanymi przez nią *planami biznesowymi* została uznana za wystarczający dowód w celu potwierdzenia możliwości odzyskania tych aktywów.

AKTYWA Z TYTUŁU ODROZONEGO PODATKU

Spółka skompensowała kwoty aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego i rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego, w związku z czym wartość tych aktywów dla celów wypłacalności wynosi zero, ponieważ rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego przeważają nad aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

D.3.2 SZCZEGÓLWE INFORMACJE NA TEMAT RÓŻNIC MIĘDZY WYCENAMI DO CELÓW ROCZNEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO I DO CELÓW BILANSU WYPŁACALNOŚCI W ODNIESIENIU DO GŁÓWNYCH KATEGORII ZOBOWIĄZAŃ

Pasywa	Wartość do celów Wypłacalności II	Wartość do celów sprawozdania finansowego
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe — ubezpieczenia inne niż	781 131	834 185
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe — ubezpieczenia inne niż na	772 704	815 318
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	-	-
Najlepsze oszacowanie	752 563	-
Margines ryzyka	20 141	-
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe — ubezpieczenia zdrowotne (o	8 428	18 868
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	-	-
Najlepsze oszacowanie	8 221	-
Margines ryzyka	206	-
Zobowiązania warunkowe	-	-
Rezerwy inne niż rezerwy techniczne	1 269	1 269
Obowiązki w zakresie świadczeń emerytalnych	1 634	1 534
Depozyty od reasekuratorów	-	-
Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego	4 357	-
Instrumenty pochodne	-	-
Zobowiązania wobec instytucji kredytowych	105	105
Zobowiązania finansowe inne niż zobowiązania wobec instytucji	-	-
Długi ubezpieczeniowe i długi wobec pośredników	9 619	9 619
Długi reasekuracyjne	792	792
Długi (handlowe, nieubezpieczeniowe)	32 654	30 880
Zobowiązania podporządkowane	-	-
Zobowiązania podporządkowane nie zaliczane do podstawowych	-	-
Zobowiązania podporządkowane zaliczane do podstawowych środków	-	-
Wszystkie pozostałe zobowiązania nieujęte gdzie indziej	3 282	3 282
Zobowiązania ogółem	834 841	881 665

Ogólna różnica wartości zobowiązań wynosi -46 824 tys. i jest ustalana poprzez porównanie wyceny pozycji według wartości rynkowych, określonych kryteriami dyrektywy Wypłacalność II, z wartościami bilansowymi charakterystycznymi dla poprzedniego systemu wypłacalności. Zmiana ta wynika przede wszystkim z:

- dolnej wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w systemie Wypłacalność II w wysokości 53 054 tys. (zobowiązania techniczne zostały szczegółowo omówione w sekcji D.2 niniejszego Sprawozdania);
- wyższej wartości podatku odroczonego o 4 357 tys.

ZOBOWIĄZANIA Z TYTUŁU ODROZONEGO PODATKU DOCHODOWEGO

Na potrzeby wypłacalności zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego wyniosły 4 357 tys. i zostały wykazane po pomniejszeniu o aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Poniższa tabela szczegółowo przedstawia pochodzenie pasywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego w podziale na odpowiednie klasy właściwe dla sprawozdania finansowego, a także przewidywany moment ich anulowania.

	Szacowane horyzonty czasowe anulowania				
	Sumy	W ciągu 1 roku	Od 2 do 5 lat	Ponad 5 lat	Nieokreślony
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe i kwoty należne z umów reasekuracji	-2 044	-2 992	-2 131	3 080	0
Aktywa niematerialne	6 574	2 169	4 372	33	0
Provizje wieloletnie	4 877	1 662	2 204	1 011	0
Należności i zobowiązania z tytułu ubezpieczeń i wobec pośredników, należności i zobowiązania z tytułu	0	0	0	0	0
Rezerwy na ryzyka i obciążenia	0	0	0	0	0
Inne pozycje	1 896	118	441	594	742
Wartość firmy	0	0	0	0	0
Zobowiązania podporządkowane	0	0	0	0	0
Portfel inwestycyjny	-15 660	-4 833	-6 410	-2 404	-2 013
OGÓŁEM	-4 357	-3 876	-1 524	2 314	-1 271

D.4 ALTERNATYWNE METODY WYCENY

Spółka nie stosuje alternatywnych metod wyceny w odniesieniu do udziałów.

D.5 INNE INFORMACJE

Nie ma dalszych informacji do zgłoszenia.

E. ZARZĄDZANIE KAPITAŁEM

E.1 ŚRODKI WŁASNE

Środki własne są definiowane i klasyfikowane zgodnie z art. 3 rozdziału VI Dyrektywy, rozdziałem IV rozporządzenia delegowanego, a także na podstawie Regulaminu IVASS nr 25 z 26 lipca 2016 r.

Sekcja E odnosi się do formularzy S.22.01.21, S.23.01.01, S.25.02.21 i S.28.01.01 załączonych do niniejszego sprawozdania.

E.1.1 WSKAŹNIK WYPŁACALNOŚCI

Współczynnik wypłacalności Genertel (Economic Solvency Ratio – ESR) na dzień 31 grudnia 2017 r. wynosi 201%, jak przedstawiono poniżej.⁴

	31/12/2017	31/12/2016	Zmiana
Dopuszczone środki własne	314 837	279 090	35 747
Kapitałowy wymóg wypłacalności	156 983	178 943	-21 960
Nadwyżka środków własnych nad wymogiem kapitałowym	157 854	100 147	57 707
Wskaźnik wypłacalności	201%	156%	

Poziom wypłacalności Spółki uległ wzmocnieniu w porównaniu do roku 2016, jak opisano poniżej.

E.1.2 POLITYKI ZARZĄDZANIA KAPITAŁEM

Zasady przewodnie zarządzania kapitałem Spółki określa konkretna polityka, przyjęta spójnie z odpowiednią polityką Grupy. Polityka ta ma na celu stworzenie zintegrowanego podejścia do zarządzania środkami własnymi Grupy zgodnie z wymogami regulacyjnymi oraz z uwzględnieniem stosunku do ryzyka i strategii zadeklarowanych przez samą Grupę.

Działania związane z zarządzaniem kapitałem odnoszą się do zarządzania i kontroli środków własnych, tj. do procedur mających na celu:

- klasyfikowanie i okresową weryfikację środków własnych, aby upewnić się, że spełniają one wymogi obowiązującego systemu kapitałowego;
- regulowanie emisji środków własnych w oparciu o średnioterminowy Plan zarządzania kapitałem, z określonym procesem obejmującym identyfikację i analizę potrzeb kapitałowych, zatwierdzenie ewentualnej emisji środków własnych i realizację powiązanych emisji;
- zarządzanie pozostałymi zmianami środków własnych zgodnie ze średnioterminowym Planem zarządzania kapitałem;
- zapewnienie spójności Planu zarządzania kapitałem i analizy sytuacji kapitałowej z deklarowaną polityką lub informacją dotyczącą dywidend z akcji zwykłych.

Plan Zarządzania Kapitałem (Capital Management Plan, CMP) stanowi część ogólnego trzyletniego planu strategicznego i zawiera szczegółowy opis rozwoju środków własnych, a także współczynnika wypłacalności (ESR).

Ponadto Plan Zarządzania Kapitałem jest definiowany z uwzględnieniem limitów i poziomów tolerancji określonych w ramach stosunku do ryzyka (RAF) Spółki.

Perspektywiczna ocena ryzyka (część procesu ORSA) zapewnia prognozę kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) na potrzeby Planu Zarządzania Kapitałem, zgodnie z założeniami planu strategicznego.

Z drugiej strony raport ORSA może wykorzystywać Plan Zarządzania Kapitałem do weryfikacji adekwatności środków własnych do pokrycia ogólnych potrzeb w zakresie wypłacalności zgodnie z założeniami planu, biorąc również pod uwagę jakość środków własnych.

Zgodnie z zawartymi wskazówkami i procesem zatwierdzania określonym w CMP, Spółka zwraca się do organu nadzoru o specjalne zezwolenie na wypłatę dywidendy, przewidzianą w następnym roku i/lub w horyzoncie planu, z częściowym uruchomieniem określonych środków zgodnie z art. 69 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia delegowanego, tj. kapitału zakładowego lub kapitału zapasowego ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej.

⁴Economic Solvency Ratio jest regulacyjnym wskaźnikiem wypłacalności określonym przy użyciu częściowego wewnętrznego modelu do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki.

Polityka zarządzania kapitałem, która w swojej najnowszej wersji została zatwierdzona przez Zarząd Spółki w dniu 11 grudnia 2017 r., podlega przeglądowi co najmniej raz w roku w celu uwzględnienia zmian w odpowiednich przepisach prawnych, najlepszych praktykach lub praktykach rynkowych, strategii i organizacji Grupy.

Horyzont czasowy tej polityki jest obecnie określony na lata 2018-2020.

E.1.3 DOPUSZCZONE ŚRODKI WŁASNE

Dopuszczone środki własne na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności

	31/12/2017	31/12/2016	Zmiana
Nadwyżka aktywów nad pasywami	314 837	279 090	35 747
Dywidendy podlegające podziałowi	0	0	0
Zobowiązania podporządkowane zaliczane do podstawowych środków własnych	0	0	0
Razem podstawowe środki własne	314 837	279 090	35 747
Uzupełniające środki własne	0	0	0
Całkowite dopuszczone środki własne	314 837	279 090	35 747

Zgodnie z wymogami art. 87 Dyrektywy, środki własne dopuszczone na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki składają się z podstawowych środków własnych, o których mowa w art. 88 Dyrektywy, określonych zgodnie z wewnętrznym modelem częściowym (*Partial Internal Model — PMI*); Spółka Genertel nie posiada żadnych pozycji kapitałowych sklasyfikowanych jako uzupełniające środki własne, ani nie wystąpiła do organu nadzoru o zatwierdzenie jakichkolwiek pozycji do takich celów, zgodnie z art. 89 Dyrektywy.

Zgodnie z wymogami art. 88 Dyrektywy podstawowe środki własne definiuje się jako sumę nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami, pomniejszoną o kwotę akcji własnych i dywidend przeznaczonych do podziału oraz powiększoną o wartość zobowiązań podporządkowanych, jeżeli występują.

NADWYŻKA AKTYWÓW NAD ZOBOWIĄZANIAM I

Poniżej przedstawiono uzgodnienie kapitału własnego wykazanego w Zintegrowanym Sprawozdaniu Rocznym i Sprawozdaniu Finansowym Genertel na dzień 31 grudnia 2017 r., zdefiniowanego zgodnie z postanowieniami rozporządzenia IVASS nr 22 z dnia 4 kwietnia 2008 r. z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, oraz nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami.

Dla celów określenia nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami, odpowiednie składniki są wyceniane zgodnie z przepisami sekcji 1 i 2 rozdziału VI Dyrektywy, rozdziału II i III rozporządzenia delegowanego, a także na podstawie Regulaminu IVASS nr 34 z dnia 7 lutego 2017 r. i nr 18 z dnia 15 marca 2016 r., jak określono w sekcji D niniejszego dokumentu.

Pozycja	Pozycja podrzędna	Znak	Kwota
Aktywa netto		+	261 493
Odliczenie aktywów niematerialnych i prawnych oraz wartości firmy		-	37 913
Zmiana wynikająca z wyceny aktywów		+	59 986
	Grunty i budynki	+	0
	Udziały	+	10 361
	Pozostałe inwestycje w instrumenty kapitałowe	+	0
	Obligacje	+	48 125
	Udziały w funduszach inwestycyjnych	+	1 500
	Instrumenty pochodne	+	0
	Inwestycje na rzecz ubezpieczonych, którzy ponoszą ryzyko oraz wynikające z zarządzania funduszami emerytalnymi	+	0
	Inne pozycje aktywów	-	0
Zmiana wynikająca z wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych netto		+	52 934
Zmiana wynikająca z wyceny zobowiązań nietechnicznych		-	1 873
	Zobowiązania podporządkowane	+	0
	Odprawy – wydatki na opiekę zdrowotną	-	1 873
Zmiana kwoty podatku odroczonego netto		-	19 790
Nadwyżka aktywów nad pasywami		+	314 837

Główne zmiany determinujące różnicę 53 344 tys. pomiędzy aktywami netto a nadwyżką aktywów nad pasywami wynikają głównie z:

- wyższej wartości inwestycji o 59 986 tys., w związku z wyceną według wartości rynkowej (więcej szczegółów w sekcji D.1);
- niższej wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych netto względem kryteriów Wypłacalność II o 52 934 tys. (więcej szczegółów w sekcji D.2);
- eliminacji aktywów niematerialnych i prawnych na łączną kwotę 37 913 tys. (więcej szczegółów w sekcji D.1);
- kalkulacji podatku odroczonego netto od różnicy przejściowej pomiędzy wartością podatkową a wartością rynkową aktywów i pasywów, z ujemnym wpływem w wysokości 19 790 tys. (więcej szczegółów w sekcji D.3).

SKŁAD ŚRODKÓW WŁASNYCH DOPUSZCZONYCH DO POKRYCIA KAPITAŁOWEGO WYMAGU WYPŁACALNOŚCI

Dopuszczone środki własne

	31/12/2017	31/12/2016	Zmiana
Kapitał zakładowy subskrybowany i opłacony	23 000	23 000	0
Nadwyżka ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej	0	0	0
Rezerwa uzgodnieniowa	291 837	246 943	44 894
Zobowiązania podporządkowane	0	0	0
Odliczenia z tytułu udziałów w instytucjach kredytowych i finansowych	0	0	0
Aktywa netto z tytułu odroczonego podatku dochodowego	0	9 147	-9 147
Podstawowe środki własne po odliczeniach	314 837	270 090	35 747
Uzupełniające środki własne	0	0	0
Łączne dopuszczone środki własne	314 837	270 090	35 747

Zgodnie z art. 69, 72 i 76 rozporządzenia delegowanego podstawowe środki własne obejmują:

- wpłacony kapitał zakładowy zwykły i związana z nim nadwyżka ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej;
- rezerwę uzgodnieniową, o której mowa w art. 70 rozporządzenia delegowanego;
- zobowiązania podporządkowane.

Poniżej znajdują się przydatne szczegóły dotyczące definiowania rezerwy uzgodnieniowej:

	31/12/2017	31/12/2016	Zmiana
Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami	314 837	270 090	35 747
Akcje własne	0	0	0
Dywidendy wypłacone	0	0	0
Elementy podstawowych środków własnych (kapitał zakładowy i kapitał zapasowy ze sprzedaży akcji powyżej wartości nominalnej)	-23 000	-23 000	0
Rezerwa uzgodnieniowa	291 837	246 943	44 894

PODSTAWOWE ŚRODKI WŁASNE WEDŁUG KATEGORII

Podstawowe środki własne można podzielić na trzy kategorie, w zależności od cech, jakie posiadają.

Szczegółowe informacje na temat podstawowych środków własnych według kategorii

	31/12/2017	31/12/2016	Zmiana
Kategoria 1 nieograniczona	314 837	269 943	44 894
Kategoria 1 ograniczona	0	0	0
Kategoria 2	0	0	0
Kategoria 3	0	9 147	-9 147
Ogółem	314 837	279 090	35 747

Skład podstawowych środków własnych wg kategorii na dzień 31.12.2017 r

	Ogółem	Kategoria 1 nieograniczona	Kategoria 1 ograniczona	Kategoria 2	Kategoria 3
Kapitał zakładowy subskrybowany i opłacony	23 000	23 000	0	0	0
Nadwyżka ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości	0	0	0	0	0
Rezerwy uzgodnieniowe	291 837	291 837	0	0	0
Zobowiązania podporządkowane	0	0	0	0	0
Podstawowe środki własne ogółem po odliczeniach	314 837	314 837	0	0	0

Skład podstawowych środków własnych wg kategorii na dzień 31.12.2016 r

	Ogółem	Kategoria 1 nieograniczona	Kategoria 1 ograniczona	Kategoria 2	Kategoria 3
Kapitał zakładowy subskrybowany i opłacony	23 000	23 000	0	0	0
Nadwyżka ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości	0	0	0	0	0
Rezerwy uzgodnieniowe	246 943	246 943	0	0	0
Zobowiązania podporządkowane	0	0	0	0	0
Aktywa netto z tytułu odroczonego podatku	9 147	0	0	0	9 147
Podstawowe środki własne ogółem po odliczeniach	279 090	269 943	0	0	9 147

PODSTAWOWE ŚRODKI WŁASNE KATEGORII 1 NIEOGRANICZONEJ

Łączna nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami jest klasyfikowana w całości jako środki własne kategorii 1 nieograniczonej, ponieważ pozycja ta spełnia wymogi art. 71 rozporządzenia delegowanego.

W pełni opłacony zwykły kapitał zakładowy jest sklasyfikowany w ramach kategorii 1 w wysokości 23 000 tysięcy i ma następującą charakterystykę:

- akcje są wydawane przez spółkę na podstawie uchwały zgromadzenia akcjonariuszy;
- akcjonariusze są podporządkowani wszystkim innym stronom w podziale pozostałych aktywów po likwidacji spółki, proporcjonalnie do ilości posiadanych przez nich papierów wartościowych.

Wzrost w porównaniu do 31 grudnia 2016 r. (+35 747 tys.) wynikał ze wzrostu odnotowanego w rezerwie uzgodnieniowej (+44 894 tys.) pomniejszonej o aktywa netto z tytułu odroczonego podatku dochodowego (9 147 tys.). W szczególności wzrost ten wynikał z dodatniego wkładu wartości godziwej inwestycji (+13 123 tys.), które korzystały głównie z dynamiki związanej ze spreadem na rządowych papierach wartościowych, pozytywnego trendu wartości godziwej rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (+17 829 tys.), który odzwierciedlał zarówno wzrost stóp dyskontowych, jak i czasu trwania, oraz adekwatności rezerw, po odliczeniu zmiany aktywów niematerialnych i prawnych (-6 317 tys.), odpraw (-242 tys.) i zysku za okres (18 120 tys.), a także składnika podatkowego (-6 766 tys.).

PODSTAWOWE ŚRODKI WŁASNE KATEGORII 1 OGRANICZONEJ

Spółka nie posiada podstawowych środków własnych kategorii 1 ograniczonej, które korzystają ze środków przejściowych przewidzianych w art. 308 ter ust. 9 Dyrektywy, wprowadzonym art. 2 Dyrektywy 2014/51/UE („Omnibus II”).

PODSTAWOWE ŚRODKI WŁASNE KATEGORII 2

Spółka nie posiada środków własnych podstawowych kategorii 2 sklasyfikowanych zgodnie z art. 308 ter ust. 10 dyrektywy, wprowadzonym przez art. 2 dyrektywy Omnibus II.

PODSTAWOWE ŚRODKI WŁASNE KATEGORII 3

Spółka nie posiada podstawowych środków własnych kategorii 3 w rozumieniu i według klasyfikacji zawartych w art. 76 i 77 rozporządzenia delegowanego.

ODLICZENIA ZWIĄZANE Z UDZIAŁAMI KAPITAŁOWYMI OBCIĄŻAJĄCE PODSTAWOWE ŚRODKI WŁASNE

Podejście Grupy Generali polega na uznawaniu wszystkich swoich udziałów za strategiczne; z tego powodu Spółka nie dokonała

żadnych odliczeń od swoich podstawowych środków własnych w związku z wymogami art. 70 ust. 1 lit. f) rozporządzenia delegowanego.

ŚRODKI WŁASNE UZUPEŁNIAJĄCE

Nie istnieją żadne elementy zaklasyfikowane jako uzupełniające środki własne, ani też nie zwrócono się do organu nadzoru o zatwierdzenie żadnych elementów na potrzeby zaklasyfikowania do uzupełniających środków własnych.

DOPUSZCZALNOŚĆ ŚRODKÓW WŁASNYCH NA PODSTAWIE KLASYFIKACJI NA KATEGORIE

Środki własne dopuszczalne na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR)

Kategoria	31/12/2017			31/12/2016			Dopuszczalność
	Kwota	SCR	Współczynnik	Kwota	SCR	Współczynnik	
Kategoria 1	314 837	156 983	201%	269 943	178 943	150,9%	Współczynnik większy niż 50%
Kategoria 2	0	156 983	0%	0	178 943	0%	
Kategoria 3	0	156 983	0%	9 147	178 943	5,1%	Współczynnik mniejszy niż 15%
Suma kategorii 2 i kategorii 3	0	156 983	0%	9 147	178 943	5,1%	Współczynnik mniejszy niż 50%
Wynik wypłacalności	314 837	156 983	201%	279 090	178 943	156%	

W odniesieniu do limitów ilościowych dopuszczalności elementów środków własnych, opartych na klasyfikacji na kategorie, w celu pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności, zgodnie z art. 82 ust. 1 rozporządzenia delegowanego, wszystkie podstawowe środki własne obliczone w 2017 r. są dopuszczalne, tak jak w 2016 roku, jako:

- środki własne kategorii 1 są wyższe niż połowa kapitałowego wymogu wypłacalności;
- środki własne kategorii 3 są niższe niż 15% kapitałowego wymogu wypłacalności;
- suma środków własnych kategorii 2 i 3 nie przekracza 50% kapitałowego wymogu wypłacalności.

Środki własne dopuszczalne na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego

Kategoria	31/12/2017			31/12/2016			Kryteria dopuszczalności
	Dopuszczalna kwota	MCR	Współczynnik	Dopuszczalna kwota	MCR	Współczynnik	
Kategoria 1	314 837	70 642	446%	269 943	80 524	335%	Współczynnik większy niż 80%
Kategoria 2	0	70 642	0%	0	80 524	0%	Współczynnik mniejszy niż 20%

W odniesieniu do limitów ilościowych dopuszczalności elementów środków własnych, opartych na klasyfikacji na kategorie, w celu pokrycia minimalnego wymogu kapitałowego, zgodnie z art. 82 ust. 2 rozporządzenia delegowanego, środki własne kategorii 1 obliczone w 2017 r. są całkowicie dopuszczalne, tak jak w 2016 roku.

E.2 KAPITAŁOWY WYMÓG WYPŁACALNOŚCI I MINIMALNY WYMÓG KAPITAŁOWY

E.2.1 KAPITAŁOWY WYMÓG WYPŁACALNOŚCI (SCR)

Poniższa tabela przedstawia kwotę kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki w podziale na kategorie ryzyka modelu wewnętrznego. Tabela może różnić się od treści QRT pod względem sposobu prezentacji, takich jak efekt podatkowy, efekt dywersyfikacji między ryzykami oraz szczegółowość informacji na temat ryzyka. Podana tutaj metoda reprezentacji jest uważana za najbardziej zgodną z profilem ryzyka przedsiębiorstwa, niezależnie od znormalizowanej zawartości QRT:

	Ogółem	Wpływ (%)
Ryzyko finansowe	24 908	11%
Ryzyko kredytowe	112 203	50%
Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach innych niż na życie	86 579	39%
Wstępna dywersyfikacja SCR	223 690	100%
Korzyści z dywersyfikacji	-55 220	
C.5RYZYKO OPERACYJNE	22 824	
SCR przed opodatkowaniem	191 293	
Zdolność odroczonego podatku do pokrywania strat	-35 310	
Dostosowanie modelu	1 000	
Całkowity SCR	156 983	

Korekta modelu dla spółki wynosi 1 000 tys. EUR i jest związana zarówno z udoskonaleniami metodologicznymi, jak i procesowymi, które Spółka ma wdrożyć w nadchodzącym okresie.

E.2.2 MINIMALNY WYMÓG KAPITAŁOWY (MCR)

Minimalny wymóg kapitałowy jest funkcją kapitałowego wymogu wypłacalności i następujących danych wejściowych:

Działalność ubezpieczeniowa w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie:

- najlepsze oszacowanie bez uwzględnienia reasekuracji i rezerw techniczno-ubezpieczeniowych liczone jako pojedynczy element;
- składki przypisane netto bez reasekuracji w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Poniższa tabela przedstawia wysokość minimalnego kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki.

	YE2017
MCR	70 642

E.3 STOSOWANIE PODMODUŁU RYZYKA CEN AKCJI OPARTEGO NA CZASIE TRWANIA W OBLICZANIU KAPITAŁOWEGO WYMOGU WYPŁACALNOŚCI

Sekcja nie ma zastosowania do Spółki.

E.4 RÓŻNICE MIĘDZY FORMUŁĄ STANDARDOWĄ A STOSOWANYM MODELEM WEWNĘTRZNYM

Niniejsza sekcja przedstawia przegląd Modelu Wewnętrznego do obliczania wymaganego kapitału, który został przedstawiony w sekcji E.1 i szczegółowo w sekcji E.3. Przed skupieniem się na głównych różnicach między Formułą Standardową a Modelem Wewnętrznym, w odniesieniu do głównych kategorii ryzyka, pokrótce przedstawiono główny cel Modelu Wewnętrznego, objęty nim zakres i stosowane metody.

OPIS RÓŻNYCH CELÓW, DLA KTÓRYCH SPÓŁKA WYKORZYSTUJE SWÓJ MODEL WEWNĘTRZNY ORAZ OPIS ZAKRESU STOSOWANIA MODELU WEWNĘTRZNEGO POD WZGLĘDEM SEKTORÓW DZIAŁALNOŚCI I KATEGORII RYZYKA

Grupa Generali i Spółka uważają, że Model Wewnętrzny jest najbardziej odpowiednim narzędziem do oceny kapitałowego wymogu wypłacalności, ponieważ stanowi najlepszy sposób na uchwycenie profilu ryzyka zarówno pod względem szczegółowości, jak i kalibracji i korelacji między różnymi czynnikami ryzyka.

Profil ryzyka Spółki określony za pomocą Modelu Wewnętrznego zapewnia lepsze wskazanie ryzyka niż można to zrobić za pomocą Formuły Standardowej. Oba wskaźniki opierają się na różnych założeniach, ponieważ w Modelu Wewnętrznym poszczególne rodzaje ryzyka są kalibrowane zgodnie z rzeczywistą ekspozycją firmy, a nie zgodnie ze średnimi parametrami europejskimi, jak zaproponowano w Formule Standardowej, w związku z czym szczegóły dotyczące wszystkich rodzajów ryzyka i ich dywersyfikacji są zasadniczo różne.

Model Wewnętrzny Grupy opiera się na szczegółowej mapie ryzyka, która zawiera wszystkie ryzyka, które Generali zidentyfikowała jako istotne dla prowadzonej przez nią działalności. Spółka uważa również, że mapa ryzyka Grupy jest reprezentatywna dla ryzyk własnych Spółki, aczkolwiek z pewnymi zmianami związanymi z działalnością, które przybierają formę identyfikacji ryzyk nieistotnych lub niemających zastosowania (jako opisano w sekcji B.3). Mapa ta jest również zatwierdzana przez sam Zarząd Spółki. Krótko mówiąc, Model Wewnętrzny obejmuje wszystkie ryzyka związane z ubezpieczeniami na życie, ubezpieczeniami majątkowymi, ryzykiem finansowym i kredytowym, z wyjątkiem ryzyka operacyjnego, które jest modelowane przy użyciu Formuły Standardowej. Przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka operacyjnego jest dodawany do ryzyk uwzględnianych w Modelu Wewnętrznym.

Model Wewnętrzny ma na celu uchwycenie zachowania poszczególnych ryzyk i ich wpływu na sprawozdania finansowe, biorąc pod uwagę efekty dywersyfikacji pomiędzy portfelami i ryzykami. Jeśli chodzi o zastosowanie Modelu Wewnętrznego Grupy, wzięto pod uwagę lokalną specyfikę Spółki, a w szczególności nie zastosowano warunków kredytowych w przypadku obligacji rządu włoskiego, a korektę z tytułu zmienności utrzymano na stałym poziomie we wszystkich scenariuszach symulacji.

Wdrażając model, Generali zastosowała metodę Monte Carlo z funkcjami zastępczymi w celu określenia rozkładu prawdopodobieństwa zmian środków własnych na podstawie ryzyk modelu w horyzoncie jednego roku, a tym samym w celu wyliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności dla rozważanych Spółek w zakresie Modelu Wewnętrznego oraz w odniesieniu do ryzyk zidentyfikowanych w samej mapie⁵.

System kalkulacji ryzyka w ramach modelu wewnętrznego budowany przez Generali opiera się na idei uzyskania wskazanego przez rozporządzenie wymogu kapitałowego (wypłacalność na poziomie 99,5%) poprzez odtworzenie całego rozkładu strat i zwrócenie szczególnej uwagi na kalibrację ogonów, aby lepiej uchwycić skrajne scenariusze, zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”.

Ta wieloscenariuszowa logika, w oparciu o rekonstrukcję całego rozkładu prawdopodobieństwa pozwalającą na znalezienie wymogu kapitałowego (SCR), gwarantuje spójność z rynkiem, a w konsekwencji spójność pomiędzy SCR wygenerowanym przez wyliczenia spółki a punktem odniesienia, w którym Generali działa.

Zastosowana metoda przewiduje wówczas agregację ryzyk i ich dywersyfikację w sposób zgodny z rynkiem, w taki sposób, że suma poszczególnych przedsięwzięć i poszczególnych ryzyk prowadzonych przez Spółkę będzie niższa od całkowitego SCR Spółki. Efekt dywersyfikacji nie jest określony a priori, lecz zależy od rodzaju działalności prowadzonej przez Spółkę, a także poziomu związanego z nią ryzyka. Z drugiej strony, agregacja ryzyka w Formule Standardowej obejmuje wykorzystanie macierzy korelacji ryzyka, która jest taka sama dla wszystkich firm, a zatem niezależna od struktury biznesowej i profilu ryzyka.

Opis Modelu Wewnętrznego i jego struktury można znaleźć w sekcji B.3 i rozdziale „C. Profil ryzyka”.

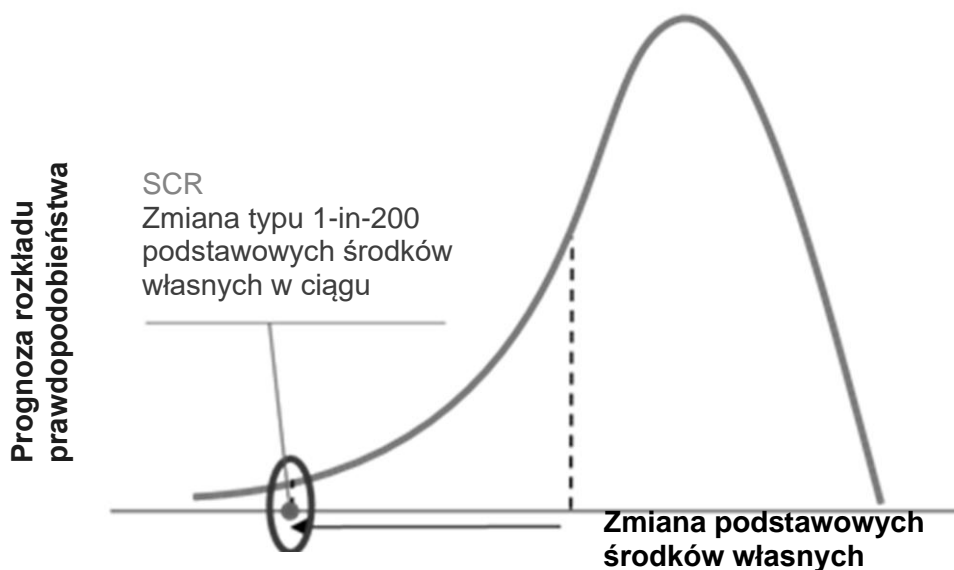
OPIS METOD STOSOWANYCH W MODELU WEWNĘTRZNYM DO OBLICZANIA OCZEKIWANEGO ROZKŁADU PRAWDOPODOBIEŃSTWA I KAPITAŁOWEGO WYMOGU WYPŁACALNOŚCI

Model Wewnętrzny Grupy pozwala na wyznaczenie Prognozy Rozkładu Prawdopodobieństwa (Probability Distribution Forecast, PDF) zmian podstawowych środków własnych w horyzoncie jednego roku. W celu obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności Generali stosuje metodę Monte Carlo z funkcjami zastępczymi, które pozwalają na symulację elementów bilansu poprzez obliczenie pełnego rozkładu ich zysków i strat. Prognozy Rozkładu Prawdopodobieństwa poszczególnych ryzyk umożliwiają dokonanie innych ocen kapitału, które mogą być wymagane do celów wewnętrznych, takich jak wymogi kapitałowe pojedynczego ryzyka (takie jak zmiana wartości podstawowych środków własnych w przypadku spadku cen akcji o 10%).

Zastosowaną miarą ryzyka jest wartość zagrożona (VaR) na poziomie ufności 99,5% (co odpowiada zdarzeniu „raz na 200 lat”), zmienną bazową jest zmiana podstawowych środków własnych, a horyzont czasowy wynosi jeden rok, co jest w pełni zgodne z zasadami dyrektywy Wypłacalność II.

⁵ Metody Monte Carlo służą do uzyskiwania precyzyjnych wyników numerycznych z wykorzystaniem charakterystyki powtarzalnego próbkowania losowego w celu symulacji najbardziej złożonych zdarzeń w świecie rzeczywistym. Funkcje zastępcze to funkcje matematyczne, które symulują interakcje pomiędzy czynnikami ryzyka a portfelami ubezpieczeniowymi w celu uzyskania najbardziej wiarygodnych wyników.

Poniższy wykres przedstawia obliczenia PDF i VaR, gdzie straty podstawowych środków własnych są pokazane po lewej stronie zestawienia:

WYJAŚNIENIE, DLA KAŻDEGO MODUŁU RYZYKA, GŁÓWNYCH RÓŻNIC W METODZIE I PODSTAWOWYCH ZAŁOŻENIACH STOSOWANYCH W FORMULE STANDARDOWEJ I MODELU WEWNĘTRZNYM

W celu obliczenia SCR zastosowano Model Wewnętrzny, aby lepiej uchwycić profil ryzyka Spółki, ponieważ pozwala on na bardziej precyzyjne powiązanie między rzeczywistymi ekspozycjami a powiązаныmi wymogami kapitałowymi w świetle specyficznej działalności i obszarów działalności Spółki.

Model Wewnętrzny pozwala lepiej uchwycić rzeczywisty profil ryzyka pod kątem szczegółowości portfela, kalibracji i agregacji ryzyk. W tym celu kalibracje są definiowane w oparciu o konkretną analizę portfela oraz w oparciu o specyficzne doświadczenie Spółki w zakresie portfela. W celu utrzymania bieżącej adekwatności kalibracje są aktualizowane co najmniej raz w roku.

Aby lepiej zrozumieć profil ryzyka Spółki, poniżej opisano główne różnice pomiędzy Formułą Standardową a Modelem Wewnętrznym w odniesieniu do głównych kategorii ryzyka.

Ogólnie rzecz biorąc, należy zauważyć, że podejście oparte na Formule Standardowej opiera się, w prawie wszystkich przypadkach, na zastosowaniu standardowych czynników skrajnych stosowanych do portfela aktywów i pasywów Spółki w celu uzyskania, w odniesieniu do pojedynczego ryzyka, powiązanej zmienności środków własnych.

Model wewnętrzny przyjmuje znacznie bardziej wyrafinowane techniki modelowania, które pozwalają na określenie rozkładu prawdopodobieństwa, a nie tylko predefiniowanego punktu (99,5 percentyla). W szczególności ocena ryzyka związanego z polisami na życie jest szczególnie złożona, ponieważ ich wartość ekonomiczna różni się w zależności od rodzaju scenariusza, obecności dorozumianych gwarancji i ogólnych cech polisy. W tym kontekście Model Wewnętrzny Grupy Generali (PIM) wykorzystuje metodologię najmniejszych kwadratów Monte Carlo (LSMC) do szacowania zobowiązań w potencjalnych przyszłych scenariuszach, umożliwiając tym samym dostępność wspomnianego wcześniej rozkładu.

RYZIKO UBEZPIECZENIOWE W UBEZPIECZENIACH INNYCH NIŻ NA ŻYCIE

Główne różnice między Formułą Standardową a Modelem Wewnętrznym do obliczania *kapitałowego wymogu wypłacalności* dla modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowych są następujące:

- w zakresie ryzyka *cenowego* i *tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych* różnice dotyczą podejścia kalibracyjnego, gdzie Formuła Standardowa wykorzystuje z góry określone odchylenie standardowe, natomiast w Modelu Wewnętrznym przeprowadzana jest kalkulacja oddolna w zakresie danej działalności ubezpieczeniowej;
- Jeśli chodzi o ryzyko katastroficzne, różnice polegają na podejściu kalibracyjnym, gdzie Formuła Standardowa opiera się na narażeniu na ryzyko katastroficzne, w przypadku którego geograficzne współczynniki ryzyka są ujednoczone i z góry ustalone. Model Wewnętrzny natomiast wykorzystuje model oparty na najlepszych praktykach rynkowych;
- W zakresie Reasekuracji Formuła Standardowa wykorzystuje szereg uproszczonych podejść łagodzących, natomiast Model Wewnętrzny przeprowadza precyzyjne modelowanie planu reasekuracyjnego – fakultatywnego i umownego.

RYZYSKO FINANSOWE I KREDYTOWE

- Podejście Formuły Standardowej dla modułu ryzyka rynkowego opiera się zarówno na zastosowaniu standardowych czynników skrajnych, aplikowanych bezpośrednio do aktywów, jak i w przypadku ryzyka stopy procentowej na zastosowaniu standardowego poziomu warunków skrajnych do krzywych dyskontujących przyszłe przepływy pieniężne;
- Model Wewnętrzny wykorzystuje znacznie bardziej wyrafinowane techniki modelowania, które opierają się na bardziej szczegółowej mapie ryzyka. Na przykład ryzyko zmienności stóp procentowych i rynku akcji jest modelowane za pomocą Modelu Wewnętrznego, podczas gdy nie są one uwzględniane w Formule Standardowej;
- Co więcej, nawet w ramach tego samego modułu ryzyka Model Wewnętrzny zapewnia znacznie dokładniejszą reprezentację profilu ryzyka. W rzeczywistości zamiast stosować te same współczynniki warunków skrajnych do dużych agregatów aktywów, jak ma to miejsce w przypadku Formuły Standardowej, kalibruje on określone rozkłady warunków skrajnych, które zależą od charakterystyki każdego instrumentu finansowego.

Spójność między założeniami Modelu Wewnętrznego a rzeczywistym profilem ryzyka Spółki jest zapewniana poprzez regularne przeprowadzanie *lokalnej oceny adekwatności*, która stanowi integralną część procesu obliczania wymogu kapitałowego i dotyczy nie tylko procesu kalibracji, ale także reprezentacji ekspozycji Spółki i adekwatności wyników uzyskanych przez *funkcje zastępcze*.

OPIS CHARAKTERU I ADEKWATNOŚCI DANYCH WYKORZYSTANYCH W MODELU WEWNĘTRZNYM

W celu zapewnienia adekwatności danych wykorzystywanych w Modelu Wewnętrznym, zgodnie z regulacjami Wypłacalność II, Spółka wdrożyła odpowiedni system kontroli jakości danych wykorzystywanych do obliczania wymogu kapitałowego. Proces ten, zdefiniowany i regulowany przez określone zasady Grupy, rozpoczyna się od zdefiniowania zakresu danych Modelu Wewnętrznego, a następnie przechodzi do oceny i monitorowania dokładności, kompletności i adekwatności tych danych, również w oparciu o adekwatność danych wykorzystywanych w innych kontekstach, takich jak środki własne i rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe.

E.5 NIEZGODNOŚĆ Z MINIMALNYM WYMOGIEM KAPITAŁOWYM I NIEZGODNOŚĆ Z KAPITAŁOWYM WYMOGIEM WYPŁACALNOŚCI

Spółka zatwierdziła nową wersję Polityki zarządzania kapitałem i Planu zarządzania kapitałem pod koniec 2017 r. oraz wersję RAF na 2018 r. Zarówno w polityce, jak i w RAF przewidziane są określone procesy eskalacji, zarówno w zakresie informacji, jak i podejmowania decyzji. Procesy te byłyby uruchamiane natychmiast, gdyby pozycja wypłacalności stała się krytyczna, aż do osiągnięcia zakładanych limitów. Zarówno RAF, jak i polityka zarządzania kapitałem kładą nacisk na zapobieganie niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności, umożliwiając w ten sposób monitorowanie wszelkich przypadków niezgodności z minimalnym wymogiem kapitałowym.

Spółka ma solidną pozycję w zakresie wypłacalności i nie stwierdza żadnych problemów z adekwatnością, ani w odniesieniu do kapitałowego wymogu wypłacalności, ani wymogu minimalnego, a limity kapitałowe RAF są przestrzegane.

E.6 INNE INFORMACJE

Nie ma dalszych informacji.

Załączniki

Spółka: Genertel S.p.A.

Rok finansowy: 2017

Lista opublikowanych formularzy sprawozdawczych*

S.02.01.02 Pozycje bilansowe

S.05.01.02 Składki, odszkodowania oraz koszty wg obszaru działalności

S.05.02.01 Składki, odszkodowania oraz koszty według kraju

S.17.01.02 Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie

S.19.01.21 Odszkodowania z tytułu ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie

S.22.01.21 Wpływ długoterminowych środków gwarancyjnych i środków przejściowych

S.23.01.01 Środki własne

S.25.02.21 Kapitałowy wymóg wypłacalności dla podmiotów stosujących formułę standardową model wewnętrzny częściowy

S.28.01.01 Minimalny wymóg kapitałowy (MCR) – tylko działalność w zakresie ubezpieczeń na życie lub reasekuracji lub tylko działalność w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie lub reasekuracji

(*): Formularze S.12.01.02, S.25.01.21, S.25.03.21 i S.28.02.01 nie mają zastosowania w przypadku firmy Genertel.

tysiące EUR

S.02.01.02

Pozycje bilansowe

		Wartość do celów Wypłacalności C0010
Aktywa		
Aktywa niematerialne	R0030	
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	R0040	0
Nadwyżka na funduszu świadczeń emerytalnych	R0050	
Nieruchomości, maszyny i urządzenia do użytku własnego	R0060	223
Inwestycje (inne niż aktywa dla ubezpieczeń związanych z wartością indeksu i ubezpieczeń związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym)	R0070	1 074 415
Nieruchomości (inne niż do użytku własnego)	R0080	
Udziały w jednostkach, w których dokonano inwestycji (w tym udziały kapitałowe)	R0090	8
<i>Instrumenty kapitałowe</i>	<i>R0100</i>	<i>41 755</i>
Instrumenty kapitałowe – notowane	R0110	41 706
Instrumenty kapitałowe — nienotowane	R0120	50
<i>Obligacje</i>	<i>R0130</i>	<i>949 667</i>
Obligacje rządowe	R0140	405 860
Obligacje korporacyjne	R0150	422 056
Obligacje strukturyzowane	R0160	110 493
Zabezieczone papiery wartościowe	R0170	11 258
Przedsięwzięcia zbiorowego inwestowania	R0180	82 913
Instrumenty pochodne	R0190	72
Depozyty inne niż ekwiwalenty środków pieniężnych	R0200	
Pozostałe inwestycje	R0210	
Aktywa dla ubezpieczeń związanych z wartością indeksu i ubezpieczeń związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym	R0220	
Kredyty hipoteczne i pożyczki	R0230	
Pożyczki na polisy	R0240	
Pożyczki i pożyczki zabezpieczone hipotecznie dla osób fizycznych	R0250	
Inne kredyty hipoteczne i pożyczki	R0260	
Kwoty należne z umów reasekuracji dla zobowiązań wynikających z ubezpieczeń:	R0270	4 110
innych niż na życie i zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie	R0280	4 110
innych niż na życie z wyłączeniem zdrowotnych	R0290	4 110
zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie	R0300	
na życie i zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z wyłączeniem zdrowotnych oraz ubezpieczeń związanych z wartością indeksu i ubezpieczeń związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym	R0310	
Ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie	R0320	
na życie, z wyłączeniem zdrowotnych oraz ubezpieczeń związanych z wartością indeksu i ubezpieczeń związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym	R0330	
Ubezpieczeń na życie, w których świadczenie jest ustalone w oparciu o określone indeksy lub inne wartości bazowe	R0340	
Depozyty u cedentów	R0350	
Należności z tytułu ubezpieczeń i pośrednictwa	R0360	24 271
Należności z tytułu reasekuracji	R0370	293
Należności (komercyjne, nieubezpieczeniowe)	R0380	26 839
Akcje własne (posiadane bezpośrednio)	R0390	
Kwoty należne w odniesieniu do pozycji środków własnych lub kapitału założycielskiego, do których opłacenia wezwano, ale które nie zostały jeszcze opłacone	R0400	
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	R0410	11 599
Wszelkie inne aktywa niewymienione gdzie indziej	R0420	7 928
Aktywa ogółem	R0500	1 149 679

		Wartość do celów Wypłacalności
Pasywa		
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe — ubezpieczenia inne niż ubezpieczenia na	R0510	781 131
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe — ubezpieczenia inne niż na życie (z wyłączeniem zdrowotnych)	R0520	772 704
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0530	
Najlepsze oszacowanie	R0540	752 563
Margines ryzyka	R0550	20 141
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe — ubezpieczenia zdrowotne (o charakterze ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie)	R0560	8 428
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0570	
Najlepsze oszacowanie	R0580	8 221
Margines ryzyka	R0590	206
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe – ubezpieczenia na życie (z wyłączeniem ubezpieczeń, w których świadczenie jest ustalane w oparciu o określone indeksy lub inne wartości bazowe)	R0600	
Rezerwy techniczne — ubezpieczenia zdrowotne (o charakterze ubezpieczeń na życie)	R0610	
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0620	
Najlepsze oszacowanie	R0630	
Margines ryzyka	R0640	
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe – ubezpieczenia na życie (z wyłączeniem zdrowotnych oraz ubezpieczeń, w których świadczenie jest ustalane w oparciu o określone indeksy lub inne wartości bazowe)	R0650	
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0660	
Najlepsze oszacowanie	R0670	
Margines ryzyka	R0680	
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe – ubezpieczenia, w których świadczenie jest ustalane w oparciu o określone indeksy lub inne wartości bazowe	R0690	
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0700	
Najlepsze oszacowanie	R0710	
Margines ryzyka	R0720	
Zobowiązania warunkowe	R0740	
Rezerwy inne niż rezerwy techniczne	R0750	1 269
Obowiązki w zakresie świadczeń emerytalnych	R0760	1 634
Depozyty od reasekuratorów	R0770	
Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego	R0780	4 357
Instrumenty pochodne	R0790	
Zobowiązania wobec instytucji kredytowych	R0800	105
Zobowiązania finansowe inne niż zobowiązania wobec instytucji kredytowych	R0810	
Długi ubezpieczeniowe i długi wobec pośredników	R0820	9 619
Długi reasekuracyjne	R0830	792
Długi (handlowe, nieubezpieczeniowe)	R0840	32 654
Zobowiązania podporządkowane	R0850	
Zobowiązania podporządkowane nie zaliczane do podstawowych środków własnych	R0860	
Zobowiązania podporządkowane zaliczane do podstawowych środków własnych	R0870	
Wszystkie pozostałe zobowiązania nieujęte gdzie indziej	R0880	3 282
Zobowiązania ogółem	R0900	834 841
Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami	R1000	314 837

tysiące EUR

S.05.01.02

Składki, odszkodowania oraz koszty według obszaru działalności (1/3)

Obszary działalności w zakresie: zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych związanych z ubezpieczeniami innymi niż ubezpieczenia na życie (bezpośrednia działalność ubezpieczeniowa i reasekuracja czynna proporcjonalna)										
		Ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych	Ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów C020	Ubezpieczenia pracownicze C030	Ubezpieczenia OC z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych	Inne ubezpieczenie pojazdów mechanicznych	Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe C060	Ubezpieczenie od ognia i innych szkód rzeczowych C070	Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ogólnej C080	Ubezpieczenia kredytów i poręczeń C090
Składki przypisane										
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0110	1 762	18 268		278 470	60 295	288	10 877	3 751	
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0120									
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0130									
Udział zakładu reasekuracji	R0140	265	-107		857	279	1	341		
Netto	R0200	1 497	18 161		277 613	60 015	287	10 536	3 751	
Składki zarobione										
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0210	2 078	19 439		293 085	48 444	307	7 602	3 803	
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0220									
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0230									
Udział zakładu reasekuracji	R0240	265	-107		955	279	1	341		
Netto	R0300	1 813	19 333		292 130	48 164	306	7 261	3 803	
Zweryfikowane odszkodowania										
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0310	504	542		240 682	28 578	129	3 430	401	
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0320									
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0330									
Udział zakładu reasekuracji	R0340				-619					
Netto	R0400	504	542		241 301	28 578	129	3 430	401	
Zmiana rezerw techniczno-ubezpieczeniowych										
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0410	-2	-3			-106		-28		
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0420									
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0430									
Udział zakładu reasekuracji	R0440									
Netto	R0500	-2	-3			-106		-28		
Poniesione koszty	R0550	326	3 100		90 606	14 619	87	2 722	767	
Inne wydatki	R1200									
Koszty ogółem	R1300									

tysiące EUR

S.05.01.02

Składki, odszkodowania oraz koszty według obszaru działalności (2/3)

		Obszary działalności w zakresie: zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych związanych z ubezpieczeniami innymi niż ubezpieczenia na życie (bezpośrednia działalność ubezpieczeniowa i reasekuracja czynna proporcjonalna)			Obszary działalności dla: reasekuracji czynnej nieproporcjonalnej				Ogółem
		Ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej C100	Ubezpieczenie świadczenia pomocy C110	Straty finansowe różnego rodzaju C120	Ubezpieczenia zdrowotne C130	Ubezpieczenia OC C140	Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe C150	Nieruchomości C160	C200
Składki przypisane									
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0110	6 735	19 825	5 082					405 352
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0120								0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0130								0
Udział zakładu reasekuracji	R0140		8 679						10 529
Netto	R0200	6 735	11 145	5 082					394 823
Składki zarobione									
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0210	7 039	20 199	4 949					406 945
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0220								0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0230								0
Udział zakładu reasekuracji	R0240		8 679						10 627
Netto	R0300	7 039	11 520	4 949					396 318
Zweryfikowane odszkodowania									
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0310	480	8 402	795					283 942
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0320								0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0330								0
Udział zakładu reasekuracji	R0340		7 562						6 944
Netto	R0400	480	840	795					276 998
Zmiana rezerw techniczno-ubezpieczeniowych									
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0410								-139
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0420								0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0430								0
Udział zakładu reasekuracji	R0440								0
Netto	R0500								-139
Poniesione koszty	R0550	1 559	4 109	1 290					119 186

Inne wydatki	R1200		7 343
Koszty ogółem	R1300		126 529

tysiące EUR

S.05.01.02

Składki, odszkodowania oraz koszty według obszaru działalności (1/3)

	Obszary działalności dla: zobowiązań z tytułu ubezpieczeń na życie						Zobowiązania z tytułu reasekuracji ubezpieczeń na życie		Ogółem C300
	Ubezpieczenie zdrowotne C210	Ubezpieczenia z udziałem w zyskach C220	Ubezpieczenia, w których świadczenie jest ustalane w oparciu o określone indeksy lub inne wartości bazowe i ubezpieczenia związane z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym C230	Pozostałe ubezpieczenia na życie C240	Renty wynikające z umów ubezpieczenia innego niż na życie i związane ze zobowiązaniami z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego C250	Renty z umów ubezpieczenia innych niż umowy ubezpieczenia na życie oraz powiązane ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi innymi niż zobowiązania z tytułu ubezpieczeń zdrowotnych C260	Reasekuracja ubezpieczeń zdrowotnych C270	Reasekuracja ubezpieczeń na życie C280	
Składki przypisane									
Brutto	R1410								0
Udział zakładu reasekuracji	R1420								0
Netto	R1500								0
Składki zarobione									
Brutto	R1510								0
Udział zakładu reasekuracji	R1520								0
Netto	R1600								0
Zweryfikowane odszkodowania									
Brutto	R1610								0
Udział zakładu reasekuracji	R1620								0
Netto	R1700								0
Zmiana rezerw techniczno-ubezpieceniowych									
Brutto	R1710								0
Udział zakładu reasekuracji	R1720								0
Netto	R1800								0
Poniesione koszty	R1900	0	0	0	0	0	0	0	0
Inne wydatki	R2500								
Koszty ogółem	R2600								0

tysiące EUR

S.05.02.01

Składki, odszkodowania oraz koszty według kraju

	Kraj pochodzenia	5 najważniejszych krajów (według kwoty składki przypisanej brutto) – Obligacje inne niż na życie					Łącznie 5 najważniejszych krajów i kraj pochodzenia	
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070
	R0010							
		C0080	C0090	C0100	C0110	C0120	C0130	C0140
Składki przypisane								
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0110	405 352						405 352
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0120							0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0130							0
Udział zakładu reasekuracji	R0140	10 529						10 529
Netto	R0200	394 823						394 823
Składki zarobione								
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0210	406 945						406 945
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0220							0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0230							0
Udział zakładu reasekuracji	R0240	10 627						10 627
Netto	R0300	396 318						396 318
Zweryfikowane odszkodowania								
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0310	283 942						283 942
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0320							0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0330							0
Udział zakładu reasekuracji	R0340	6 944						6 944
Netto	R0400	276 998						276 998
Zmiana rezerw techniczno-ubezpieczeniowych								
Brutto - Działalność bezpośrednia	R0410	-139						-139
Brutto – Reasekuracja czynna proporcjonalna	R0420							0
Brutto – Reasekuracja czynna nieproporcjonalna	R0430							0
Udział zakładu reasekuracji	R0440							0
Netto	R0500	-139						-139
Poniesione koszty	R0550	119 186						119 186
Inne wydatki	R1200							7 343
Koszty ogółem	R1300							126 529

	R01400	Kraj pochodzenia	5 najważniejszych krajów (według kwoty składki przypisanej brutto) – Obligacje inne niż na życie					Łącznie 5 najważniejszych krajów i kraj pochodzenia
		C0150	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
		C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280
Składki przypisane								
Brutto	R1410							0
Udział zakładu reasekuracji	R1420	0						0
Netto	R1500	0						0
Składki zarobione								
Brutto	R1510							0
Udział zakładu reasekuracji	R1520							0
Netto	R1600							0
Zweryfikowane odszkodowania								
Brutto	R1610							0
Udział zakładu reasekuracji	R1620							0
Netto	R1700							0
Zmiana rezerw techniczno-ubezpieczeniowych								
Brutto	R1710							0
Udział zakładu reasekuracji	R1720							0
Netto	R1800							0
Poniesione koszty	R1900							0
Inne wydatki	R2500							
Koszty ogółem	R2600							

tysiące EUR

S.17.01.02

Rezerwy techniczno-ubezpieceniowe dla ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie (1/2)

		Działalność bezpośrednia i reasekuracja czynna proporcjonalna							
		Ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych C0020	Ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów C0030	Ubezpieczenia pracownicze C0040	Ubezpieczenia OC z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych C0050	Inne ubezpieczenie pojazdów mechanicznych C0060	Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe C0070	Ubezpieczenie od ognia i innych szkód rzeczowych C0080	Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ogólnej C0090
Rezerwy techniczno-ubezpieceniowe obliczane łącznie	R0010								
Łączne kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych oraz reasekuracji finansowej	R0050								
Rezerwy techniczno-ubezpieceniowe obliczane jako suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka									
Najlepsze oszacowanie									
Rezerwy składek									
Brutto — ogółem	R0060	326	940		120 977	34 488	122	14 490	451
Łączne kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych oraz reasekuracji finansowej	R0140				-98				
Najlepsze oszacowanie netto rezerw składek	R0150	326	940		121 075	34 488	122	14 490	451
Rezerwy szkodowe									
Brutto — ogółem	R0160	1 933	5 022		556 108	12 572	1 037	2 702	2 177
Łączne kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych oraz reasekuracji finansowej	R0240				2 305				
Najlepsze oszacowanie netto rezerw szkodowych	R0250	1 933	5 022		553 803	12 572	1 037	2 702	2 177
Najlepsze oszacowanie ogółem — brutto	R0260	2 259	5 962		677 084	47 060	1 160	17 192	2 628
Najlepsze oszacowanie ogółem – netto	R0270	2 259	5 962		674 878	47 060	1 160	17 192	2 628
Margines ryzyka	R0280	15	191		19 448	340	38	116	60

Kwota środka przejściowego dotyczącego rezerw techniczno-ubezpieczeniowych								
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0290							
Najlepsze oszacowanie	R0300							
Margines ryzyka	R0310							
Rezerwy techniczne — ogółem								
Rezerwy techniczne — ogółem	R0320	2 274	6 154	696 533	47 400	1 198	17 308	2 688
Kwoty należne z reasekuracji, od spółek celowych i reasekuracji finansowej	R0330	2 207						
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe pomniejszone o kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych	R0340	2 274	6 154	694 326	47 400	1 198	17 308	2 688

tysiące EUR

S.17.01.02

Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie (2/2)

		Działalność bezpośrednia i reasekuracja czynna proporcjonalna			Reasekuracja czynna nieproporcjonalna:				Ogółem zobowiązania z tytułu ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie
		Ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej	Ubezpieczenie świadczenia pomocy	Straty finansowe różnego rodzaju	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń zdrowotnych	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń od odpowiedzialności i cywilnej	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń majątkowych	
		C0110	C0120	C0130	C0130	C0130	C0160	C0170	C0180
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0010								0
Łączne kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych oraz reasekuracji finansowej	R0050								0
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane jako suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka									
Najlepsze oszacowanie									
Rezerwy składek									
Brutto — ogółem	R0060	245	1 112	1 972					175 123

Łączne kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych oraz reasekuracji finansowej	R0140					-98
Najlepsze oszacowanie netto rezerw składek	R0150	245	1 112	1 972		175 221
Rezerwy szkodowe						
Brutto — ogółem	R0160	896	2 378	836		585 661
Łączne kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych oraz reasekuracji finansowej	R0240		1 903			4 208
Najlepsze oszacowanie netto rezerw szkodowych	R0250	896	475	836		581 453
Najlepsze oszacowanie ogółem — brutto	R0260	1 141	3 490	2 808		760 784
Najlepsze oszacowanie ogółem — netto	R0270	1 141	1 587	2 808		756 674
Margines ryzyka	R0280	60	60	18		20 347
Kwota środka przejściowego dotyczącego rezerw techniczno-ubezpieczeniowych						
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie	R0290					0
Najlepsze oszacowanie	R0300					0
Margines ryzyka	R0310					0
Rezerwy techniczne — ogółem						
Rezerwy techniczne — ogółem	R0320	1 201	3 550	2 826		781 131
Kwoty należne z reasekuracji, od spółek celowych i reasekuracji finansowej	R0330		1 903			4 110
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe pomniejszone o kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych	R0340	1 201	1 647	2 826		777 022

tysiące EUR

S.19.01.21

Rok wypadku/rok ubezpieczenia Z0010

Wyplacone odszkodowania brutto (nieskumulowane)

		Rok rozwoju										W roku bieżącym C0170	Suma lat (łącznie) C0180	
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9			10+
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0110		
Lata wcześniejsze	R0100											0	4 531	694 030
2008	R0160	72 430	57 356	20 534	10 375	8 029	5 239	5 424	3 009	2 643	948		948	185 985

2009	R0170	60 191	72 599	27 059	13 630	7 491	9 981	6 061	4 154	1 875	1 875	203 041
2010	R0180	50 763	81 761	30 083	11 010	9 355	10 211	6 709	2 676		2 676	202 569
2011	R0190	55 237	89 554	29 164	17 309	12 218	6 332	4 849			4 849	214 663
2012	R0200	61 708	87 773	32 175	16 713	12 368	10 100				10 100	220 836
2013	R0210	72 884	92 394	37 629	21 051	13 236					13 236	237 195
2014	R0220	83 462	105 778	31 124	18 649						18 649	239 013
2015	R0230	88 877	101 809	41 539							41 539	232 225
2016	R0240	98 645	111 323								111 323	209 968
2017	R0250	98 858									98 858	98 858
Ogólem	R0260										308 584	2 738 382

Niedzyskontowane najlepsze oszacowanie dla rezerwy szkodowej brutto

		Rok rozwoju										Koniec roku (dane zdyskontowane)	
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10+	C0360
		C0200	C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0290	C0300	
Lata wcześniejsze	R0100											23 361	14 528
2008	R0160									8 793	5 529		5 480
2009	R0170								11 229	6 698			6 639
2010	R0180							15 642	10 957				10 845
2011	R0190						24 476	15 174					15 010
2012	R0200					37 779	24 873						24 596
2013	R0210				60 288	44 391							43 850
2014	R0220			87 716	64 911								64 048
2015	R0230		131 964	87 042									85 656
2016	R0240	242 374	117 215										115 279
2017	R0250	201 774											199 672
Ogółem	R0260												585 605

tysiące EUR

S.22.01.21

Wpływ długoterminowych środków gwarancyjnych i środków przejściowych

		Kwota obejmująca długoterminowe środki gwarancyjne i środki przejściowe	Wpływ środka przejściowego na rezerwy techniczno- ubezpieczeniowe	Wpływ środka przejściowego na stopy procentowe	Wpływ wyzerowania dostosowania z tytułu zmienności	Wpływ wyzerowania korekty dopasowującej
		C0010	C0030	C0050	C0070	C0090
Rezerwy techniczne		781 131			1 039	
Podstawowe środki własne	R0020	314 837			-729	
Dopuszczone środki własne na pokrycie kapitałowego wymogu	R0050	314 837			-729	
Kapitałowy wymóg wypłacalności	R0090	156 983			349	
Dopuszczone środki własne na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego	R0100	314 837			-729	
Minimalny wymóg kapitałowy	R0110	70 642			157	

Genertel — Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej Genertel za rok 2017

tysiące EUR

S.23.01.01

Środki własne

	Ogółem	Kategoria 1 – nieograniczona	Kategoria 1 – ograniczona	Kategoria 2	Kategori a 3
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
Podstawowe środki własne przed odliczeniem z tytułu udziałów kapitałowych w innych sektorach finansowych, jak określono w art. 68 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35					
Kapitał zakładowy zwykły (wraz z akcjami własnymi)	R0010	23 000	23 000		
Nadwyżka ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej związana z kapitałem zakładowym	R0030				
Kapitał założycielski, wkłady/składki członkowskie lub równoważna pozycja podstawowych środków własnych w przypadku towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, towarzystw reasekuracji wzajemnej i innych towarzystw ubezpieczeń opartych na zasadzie wzajemności	R0040				
Fundusze podporządkowane członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych	R0050				
Fundusze nadwyżkowe	R0070				
Akcje uprzywilejowane	R0090				
Nadwyżka ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej związana z akcjami uprzywilejowanymi	R0110				
Rezerwa uzgodnieniowa	R0130	291 837	291 837		
Zobowiązania podporządkowane	R0140				
Kwota odpowiadająca wartości aktywów netto z tytułu odroczonego podatku dochodowego	R0160				
Pozostałe składniki środków własnych zatwierdzone przez organ nadzoru jako podstawowe środki własne, niewymienione powyżej	R0180				
Środki własne ze sprawozdań finansowych, których nie należy uwzględniać w rezerwie uzgodnieniowej i które nie spełniają kryteriów klasyfikacji jako środki własne wg Wypłacalność II					
Środki własne ze sprawozdań finansowych, których nie należy uwzględniać w rezerwie uzgodnieniowej i które nie spełniają kryteriów klasyfikacji jako środki własne wg Wypłacalność II	R0220				
Odliczenia					
Odliczenia z tytułu udziałów w instytucjach kredytowych i finansowych	R230				
Podstawowe środki własne ogółem po odliczeniach	R290	314 837	314 837		
Uzupelniające środki własne					
Nieopłacony kapitał zakładowy, do którego opłacenia nie wezwano i który może być wezwany do opłacenia na żądanie	R0300				
Kapitał założycielski, wkłady/składki członkowskie lub równoważna pozycja podstawowych środków własnych w przypadku towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, towarzystw reasekuracji wzajemnej i innych towarzystw ubezpieczeń opartych na zasadzie wzajemności, nieopłacony, do którego opłacenia nie wezwano i który może być wezwany do opłacenia na żądanie	R0310				
Nieopłacone akcje uprzywilejowane, do których opłacenia nie wezwano i które mogą być wezwane do opłacenia na żądanie	R0320				
Prawnie wiążące zobowiązanie do subskrypcji i opłacenia zobowiązań podporządkowanych na żądanie	R0330				
Akredytywy i gwarancje zgodne z art. 96 pkt 2 dyrektywy 2009/138/WE	R0340				
Akredytywy i gwarancje inne niż te, o których mowa w art. 96 pkt 2 dyrektywy 2009/138/WE	R0350				
Wnioski o wpłaty dodatkowe od członków zgodnie z art. 96 pkt 3) dyrektywy 2009/138/WE	R0360				
Wnioski o wpłaty dodatkowe od członków inne niż te, o których mowa w art. 96 pkt 3) dyrektywy 2009/138/WE	R0370				
Pozostałe uzupełniające środki własne	R0390				
Uzupelniające środki własne ogółem	R0400				
Dostępne i dopuszczone środki własne					
Kwota dostępnych środków własnych na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR)	R0500	314 837	314 837		
Kwota dostępnych środków własnych na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego (MCR)	R0510	314 837	314 837		
Kwota środków własnych dopuszczonych na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR)	R0540	314 837			
Kwota dostępnych środków własnych na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego (MCR)	R0550	314 837			
SCR	R0580	156 983			
MCR	R0600	70 642			
Stosunek dopuszczonych środków własnych do SCR	R0620	200,6%			
Stosunek dopuszczonych środków własnych do MCR	R0640	445,7%			
	C0060				
Rezerwa uzgodnieniowa					
Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami	R0700	314 837			
Akcje własne (posiadane bezpośrednio i pośrednio)	R0710				
Przewidywane dywidendy, wypłaty i obciążenia	R0720				
Pozostałe składniki podstawowych środków własnych	R0730	23 000			
Korekta z tytułu pozycji ograniczonych środków własnych w odniesieniu do portfeli podlegających korekcie dopasowującej i wyodrębnionych środków	R0740				

Genertel — Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej Genertel za rok 2017

własnych		
Rezerwa uzgodnieniowa	R0760	291 837
Oczekiwane zyski		
Oczekiwane zyski z przyszłych składek (EPIFP) — działalność w zakresie ubezpieczeń na życie	R0770	
Oczekiwane zyski z przyszłych składek (EPIFP) — działalność w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie	R0780	2 950
Łączne oczekiwane zyski z przyszłych składek (EPIFP)	R0790	2 950

tysiące EUR
S.25.02.21

Kapitałowy wymóg wypłacalności dla podmiotów stosujących formułę standardową model wewnętrzny częściowy (Annual Solo)

Unikalny numer komponentu	Opis komponentu	Kalkulacja kapitałowego wymogu wypłacalności	Kwota modelowana	USP	Uproszczenia
C0010	C0020	C0030	C0070	C0080	C0090
FIN01	Ryzyko finansowe	19 198	19 198	0	Nd.
CRD01	Ryzyko kredytowe	78 654	78 654	0	Nd.
LUW01	Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie	0	0	0	Nd.
HLT01	Nd.	Nd.	Nd.	Nd.	Nd.
NUW01	Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach innych niż na życie	60 692	60 692	0	Nd.
OPE01	Ryzyko operacyjne	22 824	0	0	Nd.
INT01	Nd.	Nd.	Nd.	Nd.	Nd.
TAX01	Maksymalna zdolność odroczonej podatków do pokrywania strat	13 470	13 470	0	Nd.
MOD01	Dostosowanie modelu	1 000	1 000	0	Nd.
					C0100
Kalkulacja kapitałowego wymogu wypłacalności					
Suma składników niezdywersyfikowanych				R0110	195 838
Dywersyfikacja				R0060	-38 855
Wymóg kapitałowy dla działalności prowadzonej zgodnie z art. 4 dyrektywy 2003/41/WE				R0160	
Kapitałowy wymóg wypłacalności z wyłączeniem podwyższenia kapitału				R0200	156 983
Ustanowiony narzut kapitałowy				R0210	
Kapitałowy wymóg wypłacalności				R0220	156 983
Inne informacje na temat kapitałowego wymogu wypłacalności					
Kwota/oszacowanie całkowitej zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat				R0300	
Kwota/oszacowanie całkowitej zdolności odroczonej podatków dochodowych do pokrywania strat				R0310	-35 310
Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka cen akcji opartego na czasie trwania				R0400	
Całkowita kwota hipotetycznych kapitałowych wymogów wypłacalności (nSCR) dla pozostałej części				R0410	156 983
Całkowita kwota hipotetycznych kapitałowych wymogów wypłacalności (nSCR) dla funduszy wyodrębnionych				R0420	
Całkowita kwota hipotetycznych kapitałowych wymogów wypłacalności (nSCR) dla portfeli podlegających korekcie dopasowującej				R0430	
Skutki dywersyfikacji wynikające z agregacji hipotetycznych kapitałowych wymogów wypłacalności dla funduszy wyodrębnionych do celów art. 304				R0440	

Genertel — Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej Genertel za rok 2017

tysiące EUR

S.28.01.01

Minimalny wymóg kapitałowy (MCR) – tylko działalność w zakresie ubezpieczeń na życie lub reasekuracji lub tylko działalność w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie lub reasekuracji

		Działalność ubezpieczeniowa w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie C0010
Wynik MCR w ubezpieczeniach innych niż na życie	R0010	100 278

Składnik formuły liniowej dla zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń innych niż na życie

		Działalność ubezpieczeniowa w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie	
		Najlepsze oszacowanie i rezerwy techniczno- ubezpieczeniowe obliczane łącznie netto (tj. po uwzględnieniu reasekuracji i spółek celowych)	
		C0020	C0030
Ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych i reasekuracja proporcjonalna	R0020	2 259	1 497
Ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów i reasekuracja proporcjonalna	R0030	5 962	18 161
Ubezpieczenie pracownicze i reasekuracja proporcjonalna	R0040	0	0
Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych i reasekuracja proporcjonalna	R0050	674 878	277 613
Pozostałe ubezpieczenia pojazdów i reasekuracja proporcjonalna	R0060	47 060	60 015
Ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe i reasekuracja proporcjonalna	R0070	1 160	287
Ubezpieczenia od ognia i innych szkód rzeczowych i reasekuracja proporcjonalna	R0080	17 192	10 536
Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ogólnej i reasekuracja proporcjonalna	R0090	2 628	3 751
Ubezpieczenia kredytów i poręczeń i reasekuracja proporcjonalna	R0100	0	0
Ubezpieczenie kosztów ochrony prawnej i reasekuracja proporcjonalna	R0110	1 141	6 735
Ubezpieczenie świadczenia pomocy i reasekuracja proporcjonalna	R0120	1 587	11 145
Ubezpieczenia różnych strat finansowych i reasekuracja proporcjonalna	R0130	2 808	5 082
Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń zdrowotnych	R0140		
Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej	R0150		
Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych	R0160		
Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń majątkowych	R0170		

Genertel — Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej Genertel za rok 2017

Składnik formuły liniowej dla zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń innych niż na życie

		Działalność ubezpieczeniowa w zakresie ubezpieczeń na życie	
		Najlepsze oszacowanie i rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane łącznie netto (tj. po uwzględnieniu reasekuracji i spółek celowych)	Całkowity kapitał netto narażony na ryzyko (z odliczeniem umów reasekuracji i spółek celowych)
		C0050	C0060
Wynik MCR w ubezpieczeniach na życie			
Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń z udziałem w zyskach – świadczenia gwarantowane	R0210		
Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń z udziałem w zyskach – przyszłe świadczenia uznaniowe	R0220		
Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń związanych z wartością indeksu i ubezpieczeń z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym	R0230		
Pozostałe zobowiązania z tytułu (reasekuracji) ubezpieczeń na życie i (reasekuracji) ubezpieczeń zdrowotnych	R0240		
Całkowity kapitał narażony na ryzyko dla wszystkich zobowiązań z tytułu (reasekuracji) ubezpieczeń na życie	R0250		
Całościowe obliczenie MCR			
			C0070
Liniowy MCR	R0300		100 278
SCR	R0310		156 983
Górny próg MCR	R0320		70 642
Dolny próg MCR	R0330		39 246
Łączny MCR	R0340		70 642
Nieprzekraczalny dolny próg MCR	R0350		2 500
Minimalny wymóg kapitałowy	R0400		70 642

Glosariusz

Dostosowanie z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta (Counterparty default risk adjustment): dostosowanie z tytułu oczekiwanej straty wynikającej z kwoty, której Spółka spodziewa się nie odzyskać w wyniku możliwego ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta reasekuracyjnego.

Wyższe kierownictwo: Dyrektor Zarządzający i Dyrektor Generalny oraz kierownictwo wyższego szczebla, które realizuje zadania nadzoru nad zarządzaniem.

Roczny ekwiwalent składki (Annual Premium Equivalent, APE): suma pierwszej składki z nowych umów i rocznej składki plus jedna dziesiąta składek z nowych umów ze składką jednorazową. Stanowi podstawę składki wykorzystywaną do obliczania wartości nowej działalności w zakresie ubezpieczeń na życie.

Działalność kontrolna: polega na obiektywnym badaniu dowodów w celu uzyskania niezależnej oceny procesów zarządzania organizacją, zarządzania ryzykiem i kontroli.

Kodeks Postępowania Grupy Generali: określa podstawowe zasady postępowania, do których przestrzegania zobowiązani są pracownicy i członkowie organów administracyjnych spółek należących do Grupy Generali. Z dokumentem można zapoznać się na stronie internetowej generali.com.

Połączony współczynnik (Combined Ratio, COR): wskaźnik wyników segmentu ubezpieczeń innych na życie, obliczony jako stosunek szkodowości (ang. loss ratio) i kosztów zarządzania (expense ratio) do zarobionych składek.

EIOPA: Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

Finansowanie Grupy: pula finansowania reprezentuje całkowitą kwotę udostępnianą na początku każdego roku obrotowego w celu wypłaty krótkoterminowego programu motywacyjnego, w oparciu o poziom osiągnięcia wyniku operacyjnego Grupy i skorygowanego zysku netto Grupy, z zastrzeżeniem przekroczenia progu dostępu określonego na podstawie współczynnika wypłacalności ekonomicznej Grupy.

Stosunek kosztów do składek (expense ratio): oznacza procentowy stosunek całkowitych wydatków na zarządzanie do składek wydanych za dany rok. Można go podzielić na dwa główne elementy, tj. stosunek kosztów akwizycji (w tym prowizji windykacyjnych) do składek oraz stosunek kosztów administracyjnych do składek.

Opieka długoterminowa (Long Term Care, LTC): umowy oferujące wsparcie finansowe w przypadku utraty samowystarczalności.

Najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (Best estimate liability, BEL): najlepsze oszacowanie reprezentuje oczekiwaną bieżącą wartość przyszłych przepływów pieniężnych związanych ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi i reasekuracyjnymi obowiązującą na dzień wyceny. Naliczane są brutto, czyli bez odliczeń kwot należnych z umów reasekuracji.

Najlepsze oszacowanie założeń operacyjnych (Best estimate operating assumptions): założenia dotyczące wszystkich czynników niefinansowych, które mogą mieć wpływ na przyszłe przepływy pieniężne, w tym nie tylko najczęstsze czynniki operacyjne (śmiertelność/długowieczność, niepełnosprawność, zachorowalność i inwalidztwo, wykup/redukcja, wydatki), ale także te opcje umowne, z których ubezpieczony może skorzystać na wcześniej ustalonych warunkach (np. stawki pobieranej renty, dobrowolne podwyżki składek, przedłużenie terminu ważności).

Model Wewnętrzny Częściowy: jest to Model Wewnętrzny Częściowy Grupy Generali, zatwierdzony przez organ nadzorczy, do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) przewidzianego w przepisach Wypłacalność II. Model ten został opracowany w celu lepszego uchwycenia profilu ryzyka Grupy Generali i spółek znajdujących się w jej otoczeniu. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka operacyjnego obliczany jest przy zastosowaniu Formuły Standardowej.

Składki inwentaryzacyjne: składki obejmujące obciążenie wyłącznie w celu pokrycia opłat za zarządzanie.

Współczynnik szkodowości w ubezpieczeniach innych niż na życie (Loss Ratio): **przedstawia procentowy stosunek pomiędzy poniesionymi kosztami ubezpieczenia i zarobionymi składkami.**

Minimalny wymóg kapitałowy (Minimum Capital Requirement, MCR): określa się jako kapitał, jaki muszą posiadać zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, aby ubezpieczający i beneficjenci nie byli narażeni na niedopuszczalny poziom ryzyka w przypadku kontynuowania działalności przez zakłady.

Kapitałowy wymóg wypłacalności (Solvency Capital Requirement, SCR): określa się jako kapitał ekonomiczny, jaki muszą posiadać zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, przy scenariuszu przewidującym przypadek, w którym zdarzenie „rujnujące” nie wystąpi częściej niż raz na 200 przypadków lub alternatywnie: że ww. spółki będą w stanie z co najmniej 99,5% prawdopodobieństwem wywiązać się ze swoich zobowiązań wobec ubezpieczających i beneficjentów w ciągu najbliższych dwunastu miesięcy.

Rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia: są to rezerwy na roszczenia, zarówno zgłoszone, jak i niezgłoszone, powstałe przed datą wyceny, których koszty i wydatki z nimi związane nie zostały w pełni zapłacone do końca roku obrotowego.

Stosunek do ryzyka (Risk Appetite): poziom ryzyka, jaki Spółka zamierza podjąć zgodnie ze swoimi celami strategicznymi.

Ramy stosunku do ryzyka (Risk Appetite Framework, RAF): dokument określający globalną strategię ryzyka, poziomy ekspozycji i ogólnie poziomy ryzyka, które Spółka jest skłonna zaakceptować lub pragnie uniknąć, aby osiągnąć swoje cele biznesowe.

Ryzyko dopuszczalne (Risk Capacity): poziom ryzyka, jaki Spółka może podjąć bez naruszania limitów związanych z wymogiem wypłacalności.

Symulacje spójne rynkowo, neutralne pod względem ryzyka: symulacje zgodne z rynkiem (*market-consistent*) i mające na celu zagwarantowanie braku arbitrażu (*risk-neutral*).

Małe roszczenia (Attritional Claims): niewypłacone odszkodowania i świadczenia są zazwyczaj dzielone według wielkości roszczeń: „Attritional”, „Large” i „Extremely Large”. Definicja roszczeń „Attritional” i „Large” jest dostosowywana w oparciu o specyfikę roszczeń i portfela. Roszczenia „Attritional” to narażenie na częste, ale niewielkie roszczenia.

Wyjątkowo duże roszczenia „Extremely Large Claims” definiuje się jako roszczenia, które mają lub mogą mieć duży wpływ społeczny i/lub gospodarczy oraz duże znaczenie w środkach masowego przekazu.

Niedyskontowane zobowiązanie oparte na najlepszym oszacowaniu (Undiscounted Best Estimate Liability, UBEL): wycena rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ubezpieczeniach innych niż na życie bez efektu dyskonta.

Korekta zmienności (Volatility Adjustment): korekta z tytułu zmienności opublikowana przez EIOPA, zastosowana do podstawowej krzywej stóp procentowych wolnych od ryzyka.

Sprawozdanie biegłego rewidenta

Genertel S.p.A.

**Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej na
dzień 31 grudnia 2017 roku**

**Sprawozdanie niezależnej biegłego rewidenta
zgodnie z art. 47-septies ust. 7 dekretu legislacyjnego nr 209 z dnia 7
września 2005 r. i ust. 10 biuletynu inwestorskiego IVASS z dnia 7 grudnia
2016 r**

Sprawozdanie niezależnej biegłego rewidenta zgodnie z art. 47-septies ust. 7 dekretu legislacyjnego nr 209 z dnia 7 września 2005 r. i ust. 10 biuletynu inwestorskiego IVASS z dnia 7 grudnia 2016 r

Do Zarządu Genertel S.p.A.

Opinia

Przeprowadziliśmy audyt księgowy następujących elementów Sprawozdania o wypłacalności i kondycji finansowej („SFCR”) spółki Genertel S.p.A. za rok obrotowy kończący się 31 grudnia 2017 roku, sporządzonego zgodnie z art. 47-septies włoskiego dekretu legislacyjnego nr 209 z 7 września 2005 r.:

- formularze „S.02.01.02 Pozycje bilansowe” i „S.23.01.01 Środki własne” („formularze”);
- sekcje „D. Wycena do celów wypłacalności” oraz „E.1. Środki własne” („ujawnienie informacji”).

Zgodnie z wymogami ust. 9 i 10 biuletynu inwestorskiego IVASS z dnia 7 grudnia 2016 r. nasze działania nie dotyczyły:

- składników rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dotyczących marginesu ryzyka (pozycje R0550, R0590, R0640, R0680 i R0720) formularza „S.02.01.02 Pozycje bilansowe”;
- kapitałowego wymogu wypłacalności (pozycja R0580) i minimalnego wymogu kapitałowego (pozycja R0600) formularza „S.23.01.01 Środki własne”,

które w związku z tym są wyłączone z naszej oceny.

Formularze i ujawnienie informacji, z wyłączeniami wskazanymi powyżej, łącznie stanowią „formularze oraz powiązane ujawnienie informacji”.

Naszym zdaniem formularze oraz powiązane ujawnienie informacji zawarte w Sprawozdaniu o wypłacalności i kondycji finansowej spółki Genertel S.p.A. za rok obrotowy kończący się 31 grudnia 2017 roku zostały sporządzone we wszystkich istotnych aspektach zgodnie z bezpośrednio obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej oraz krajowymi regulacjami branżowymi.

Podstawa opinii

Badanie przeprowadziliśmy zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Badania (MSB). Nasze obowiązki wynikające z tych standardów zostały szczegółowo opisane w części „*Odpowiedzialność biegłego rewidenta za badanie formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji*” niniejszego sprawozdania.

91

Jesteśmy niezależni od Spółki zgodnie ze standardami etyki i niezależności Kodeksu etyki zawodowych księgowych (Kodeks IESBA) wydanego przez Radę Międzynarodowych Standardów Etyki dla Księgowych mających zastosowanie do badania formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji.

Uważamy, że uzyskaliśmy wystarczające i odpowiednie dowody badania, na których możemy oprzeć naszą opinię.

Ujawnienie informacji – kryteria sporządzenia, cel i ograniczenia stosowania

Zwracamy uwagę na sekcję „D. Informacje dotyczące wyceny dla celów wypłacalności”, w której opisano kryteria sporządzania. Formularze oraz powiązane ujawnienia informacji zostały sporządzone na potrzeby nadzoru wypłacalności, zgodnie z bezpośrednio obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej oraz krajowym ustawodawstwem branżowym, co stanowi ramy regulacyjne o określonych celach. W związku z tym mogą nie nadawać się one do innych celów. Nasza opinia nie zawiera zastrzeżeń w tym aspekcie.

Inne aspekty

Spółka sporządziła sprawozdanie finansowe na dzień 31 grudnia 2017 roku zgodnie z włoskimi przepisami regulującymi kryteria sporządzania sprawozdań finansowych, które poddaliśmy badaniu, po czym wydaliśmy sprawozdanie z badania z dnia 27 marca 2018 roku.

Inne informacje zawarte w Sprawozdaniu o wypłacalności i kondycji finansowej

Dyrektorzy są odpowiedzialni za sporządzenie pozostałych informacji zawartych w Sprawozdaniu o wypłacalności i kondycji finansowej zgodnie z zasadami regulującymi kryteria sporządzania sprawozdań.

Inne informacje zawarte w Sprawozdaniu o wypłacalności i kondycji finansowej obejmują:

- formularze „S.05.01.02 Składki, odszkodowania oraz koszty według obszarów działalności”, „S.05.02.01 Składki, odszkodowania oraz koszty według kraju”, „S.17.01.02 Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla ubezpieczeń innych niż na życie”, „S.19.01.21 Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie”, „S.22.01.21 Wpływ długoterminowych środków gwarancyjnych i środków przejściowych”, „S.25.02.21 Kapitałowy wymóg wypłacalności dla spółek stosujących formułę standardową i model wewnętrzny częściowy” oraz „S.28.01.01 Minimalny wymóg kapitałowy (MCR) – tylko działalność ubezpieczeniowa i reasekuracyjna w zakresie ubezpieczeń na życie lub tylko działalność ubezpieczeniowa i reasekuracyjna w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie”;
- sekcje „A. Działalność i wyniki”, „B. System zarządzania”, „C. Profil ryzyka”, „E.2. Kapitałowy wymóg wypłacalności i minimalny wymóg kapitałowy”, „E.3. Stosowanie podmodułu ryzyka cen akcji opartego na czasie trwania w obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności”, „E.4. Różnice między Formułą Standardową a stosowanym Modelem Wewnętrznym”, „E.5. Niezgodność z minimalnym wymogiem kapitałowym i niezgodność z kapitałowym wymogiem wypłacalności” oraz „E.6. Inne informacje”.

Nasza opinia na temat formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji nie obejmuje takich innych

informacji.

W odniesieniu do badania formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji, naszym obowiązkiem jest krytyczna lektura pozostałych informacji i przy tym rozważenie, czy nie są one w istotny sposób niezgodne z formularzami oraz powiązanymi ujawnieniami informacji lub z naszą wiedzą zdobytą podczas badania lub w każdym przypadku czy nie są one znacząco nieprawidłowe. Tam, gdzie zidentyfikujemy możliwe niespójności lub istotne błędy, jesteśmy zobowiązani do ustalenia, czy istnieje istotny błąd w formularzach oraz powiązanych ujawnieniach lub innych informacjach. Jeżeli na podstawie naszej pracy stwierdzimy, że wystąpił istotny błąd, jesteśmy zobowiązani to zgłosić. W tym względzie nie mamy nic do zgłoszenia.

Odpowiedzialność dyrektorów i komisji rewizyjnej za formularze oraz powiązane ujawnienia informacji

Dyrektorzy są odpowiedzialni za sporządzanie formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji zgodnie z przepisami regulującymi kryteria sporządzania oraz, w zakresie określonym przez prawo, za tę część kontroli wewnętrznej, którą uznają za niezbędną, aby umożliwić sporządzenie formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji, które nie zawierają istotnych błędów wynikających z oszustwa lub niezamierzonego działania lub zdarzenia.

Dyrektorzy są odpowiedzialni za ocenę zdolności Spółki do kontynuowania działalności oraz, przy sporządzaniu formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji, za zasadność przyjęcia założenia kontynuacji działalności, a także za odpowiednie informacje w tym zakresie. Dyrektorzy stosują założenie ciągłości działania przy opracowywaniu formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji, chyba że ocenili, że istnieją warunki do likwidacji Spółki lub przerwania działalności, albo nie mają realistycznych alternatyw wyboru.

Komisja rewizyjna sprawuje nadzór, w zakresie określonym przepisami prawa, nad procesem sporządzania informacji finansowych Spółki.

Odpowiedzialność firmy audytorskiej za badanie formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji

Naszymi celami są uzyskanie racjonalnej pewności, że formularze oraz powiązane ujawnienia informacji jako całość nie zawierają istotnych błędów wynikających z oszustwa lub niezamierzonego działania lub zdarzeń, a także wydanie sprawozdania z badania zawierającego naszą opinię. Racjonalna pewność oznacza wysoki poziom pewności, który jednak nie gwarantuje, że badanie przeprowadzone zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Badania (MSB) zawsze wykryje istotne zniekształcenie, jeśli takie istnieje. Zniekształcenia mogą wynikać z oszustwa lub niezamierzonego działania lub zdarzeń i są uważane za istotne, jeżeli można zasadnie oczekiwać, że pojedynczo lub jako całość mogłyby wpłynąć na decyzje gospodarcze użytkowników podejmowane na podstawie formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji.

Podczas badania zgodnego z Międzynarodowymi Standardami Badania (MSB) przez cały czas trwania badania kierowaliśmy się zawodowym osądem i zachowywaliśmy zawodowy sceptycyzm. Ponadto:

- zidentyfikowaliśmy i oszacowaliśmy ryzyko wystąpienia istotnych zniekształceń w formularzach oraz powiązanych ujawnieniach informacji, wynikających z oszustwa lub niezamierzonego działania lub zdarzenia; ustaliliśmy i przeprowadziliśmy procedury badania odpowiadające tym ryzykom; uzyskaliśmy wystarczające i odpowiednie dowody badania, na

których możemy oprzeć naszą opinię. Ryzyko niewykrycia istotnego zniekształcenia wynikającego z oszustwa jest wyższe niż ryzyko niewykrycia istotnego zniekształcenia wynikającego z niezamierzonego działania lub zdarzeń, ponieważ oszustwo może obejmować zomę, fałszerstwo, celowe pominięcia, wprowadzenie w błąd lub obejście systemu kontroli wewnętrznej;

- uzyskaliśmy zrozumienie kontroli wewnętrznej stosownej dla badania formularzy oraz powiązanych ujawnień informacji w celu ustalenia odpowiednich w danych okolicznościach procedur badania, a nie w celu wyrażenia opinii na temat skuteczności kontroli wewnętrznej Spółki;

- oceniliśmy odpowiedniość zastosowanych kryteriów sporządzenia, a także odpowiedniość szacunków księgowych i powiązanych z nimi ujawnień dokonanych przez dyrektorów;
- doszliśmy do wniosku co do odpowiedniości przyjęcia przez dyrektorów założenia kontynuacji działalności oraz, w oparciu o uzyskane dowody badania, co do możliwego istnienia znaczącej niepewności związanej ze zdarzeniami lub okolicznościami, które mogą budzić istotne wątpliwości co do Zdolność Spółki do kontynuacji działalności. Jeżeli istnieje znacząca niepewność, mamy obowiązek zwrócić uwagę na odpowiednie ujawnienia w sprawozdaniu biegłego rewidenta lub, jeżeli takie ujawnienia są nieadekwatne, odzwierciedlić to w naszej opinii. Nasze wnioski opieramy na dowodach badania uzyskanych do dnia sporządzenia niniejszego sprawozdania. Późniejsze zdarzenia lub okoliczności mogą jednak spowodować, że Spółka zaprzestanie kontynuacji działalności.

Przekazaliśmy osobom sprawującym *nadzór* m.in. planowany zakres i termin przeprowadzenia badania oraz znaczące ustalenia, w tym wszelkie znaczące słabości kontroli wewnętrznej zidentyfikowane podczas badania.

Triest, 7 maja 2018 r.

EY S.p.A.

Massimo Sartori
(Partner)